ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Η'.—Τεῦχος 91
ΜΑΪΟΣ 1915

"ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τοὺς Διδασκάλους	»	8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

Ἔκδοσις ἐκλεκτὴ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὁδὸς Μενάνδρου 83. ΑΘΗΝΑΙ

Τιλεγραφικὴ Διεύθυνσις: **"ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,,-ΑΘΗΝΑΣ**

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ Ἰης ἑκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. δρ. Ι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Ἀρχηγός μας χαροπαλεύει.—Ὄντεν τὸν καλὸν καιρὸ: Γ. Χατζιδάκι.—Τὰ ἱερὰ Βυζαντινὰ κειμήλια ἐν Ἁγίῳ Ὄρει: Χρ. Κτενᾶ.—Ἡ ἀρετὴ (Γνωμικά).—Ὦ Κύριε (ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ): Δ.—Περὶ τῆς δράσεως τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν κατὰ τοὺς νεωτέρους πολέμους: Σλ. Ν. Χμτνς. — Ὁ Κωδωνοκρούστης (Διήγημα ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ): Σοφίας Καραβάνα.—Αἱ γεωργικαὶ πρόοδοι τῶν ἀρχαίων: Δημ. Α. Ζωγράφου. — ΜΑΪΟΣ 1915.—Ἡ Γιάτρισσα Κυρά: Ι. Πολέμη.—Ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν τοῦ Βασιλέως.—Ἀπὸ τὴν Πολεμικὴν Ζωήν.—Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ κίνησι (Μουσικὴ—Διαλέξεις — Ζωγραφικὴ — Ἑορταὶ — Θέατρα). —Ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ μηνὸς (Μάϊος) Δ. Ζ.—Ἀπὸ τὴν ξένη ζωή.—Ἀπὸ τὰ περίεργα τῆς ζωῆς.—Ὀλιγόστιχα.—Νέαι ἐκδόσεις — Συνέλευσις Τραπέζης Ἀθηνῶν.

ΚΟΣΜΟΣ — Ἡ Βασίλισσα—Ὁ Διεθνὴς Πόλεμος.—Οἱ ξένοι ἰατροί.—Αἱ ἐκλογαί.—Οἱ μεγάλοι.—Ὁ κ. Λ. Τσουκαλᾶς.—Τὰ δάση μας.—Ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους.—Αἱ φωτογραφίαι τῶν ἐκλογέων.

ΕΙΚΟΝΕΣ.—Ὁ ἀσύρματος εἰς τὴν διάθεσιν ὅλου τοῦ κόσμου.—Τὸ πλῆθος πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Μεγαλόχαρης.—Ὁ κ. Κράους.—Χωρικοὶ πενθοῦντες. — Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς Χαλέπαν.—Ἐξ τὸ Στάδιον τῆς Στοκχόλμης.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν βιβλίων, περιοδικῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἄλλης τυπογραφικῆς ἐργασίας. Ἐργασία ἐπιμελημένη, καλλιτεχνική. Ὅροι συμφέροντες.

Διεύθυνσις Τυπογραφείου ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83

TIMES SQUARE C° OF NEW-YORK

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΠΟΤΑΣΗ 1 α — GAKAGE ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 26 α

Αὐτοκίνητα πολυτελείας φορτηγά (camines).

Βενζίνη, ἔλαια, ἐλαστικὰ κτλ.

Τὸ ἄνω carage ἀναλαμβάνει οἱανδήποτε ἐπισκευήν, ἐνοικιάζει δὲ καὶ μεμονωμένα διαμερίσματα πρὸς τοποθέτησιν αὐτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΜΕΓΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΙΑΚ

Σ. Π. & ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

36 Βραβεῖα Διεθνῶν ἐκθέσεων

7 Βασιλικὰ παράσημα

ΕΤΗΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ 120.000 φιαλῶν

Ἀντιπροσωπεία εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις Ἀμερικῆς, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙ ΟΔΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ Νº 9

Γενικὸς πληρεξούσιος: Σ. ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ: ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

Ἐν Καΐρῳ: Α. Ι. ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ

STEIN'S ORIENTAL

STRES LIMITED

PREMIÉRE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES et ENFANTS

ROBES, MANTAUX E.T.C. POUR DAMES et FILLETTES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Canterie, Lingerie, fine, Articles de Blanc, Ghapelerie, Maroquinerie, Ghaussures, Articles do Voyage, Modes, Fleurs ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (CALATA et STAMBOUL)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΕΙΝ LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΓΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ἐνδύματα, ἐπανωφόρια κτλ. διὰ κυρίας καὶ κοράσια.

Εἴδη πλεκτικῆς, ὑποκάμισα, ἀρώματα, χειρόκτια, εἴδη ψιλικῶν, ὅλα τὰ εἴδη ἐσωρρούχων πολυτελείας ἢ μή, εἴδη δερμάτινα, ὑποδήματα, καπέλλα, εἴδη ταξειδίου, εἴδη μόδας, ἄνθη κτλ.

ΚΑΙΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γαλατᾶ καὶ Σταμπούλ.)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζιτικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ·

1 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10'000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὁριζομένου εἰς 1 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδομένου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓξ μῆνας τοὐλάχιστον.

2 1)2 ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον.

3 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοὐλάχιστον.

3 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοὐλάχιστον.

4 τοῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοὐλάχιστον, ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν 5 ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσὸν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖ, ἐπὶ τόκῳ·

1 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μηνῶν τοὐλάχ.

2	»	»	»	»	»	»	1 ἔτους
2 1)2	»	»	»	»	»	»	2 ἐτῶν
3	»	»	»	»	»	»	4 ἐνῶν
4	»	»	»	»	»	»	5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ: Τῇ 28 Σεπτεμβρίου, 30 Νοεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1914
ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Κέρδη ἑκάστης τῶν κληρώσεων

Καθ' ἑκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 400,000. Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 200,000.

Ἕκαστον ἀκέραιον γραμμάτιον τιμᾶται δραχ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Κέρδη		Δραχμαὶ	Ἐν ὅλῳ
1	ἓξ	80,000	80,000
1	ἓξ	20,000	20,000
2	ἀπὸ	2,500	5,000
6	ἀπὸ	1,000	6,000
15	ἀπὸ	400	6,000
25	ἀπὸ	200	5,000
1950	ἀπὸ	40	78,000
2000			200,000

Δι' ἑκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμάτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὁλόκληρον τὸ κέρδος καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἕκαστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἀμοιβαί, ὧν δὲν ἐζητήθη ἡ πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμάτια ἢ τμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν παρέχεται ἔκπτωσις ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς ο)ο, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος γραμμάτια ἢ τμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοὐλάχιστον, παρέχεται ἔκπτωσις 10 τοῖς ο)ο, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσις 5 τοῖς ο)ο.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΔΕΡΜΑΤΩΝ "ΣΤΑΜΟΥ,,

ΕΝ ΛΙΟΠΕΣΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

Γραφεῖα ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Βύσσης 11

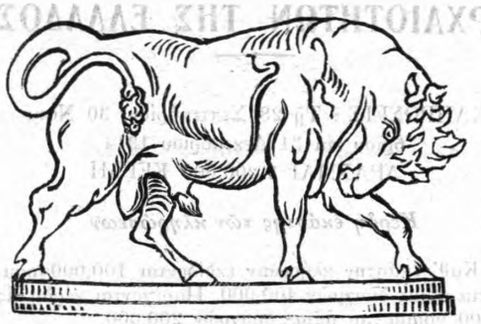

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Τὸ τελειότατον καὶ μοναδικὸν Μηχανικὸν Βυρσοδεψεῖον Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς. Κατεργασία ταχεία διὰ χρωμίου. Tannerie prompte au Chrome. Δέρματα ἐργοστασίου: Ἀδιάβροχα, σεβρὰ λευκά.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν τοῦ λογιστοῦ ἢ ταμίου β' τάξεως παρὰ τῇ Γεωργικῇ Τραπέζῃ Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου νὰ ὑποβάλωσι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τμῆμα Γεωργικῆς Οἰκονομίας) ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον αἴτησιν ἐν ᾗ νὰ ἐπισυναπτωνται·

1) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ δίπλωμα δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

2) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον εὐδόκιμον ἐπὶ ἔτος τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν, εἰς οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους ἢ Γεν. Διοικήσεως, ἢ εἰς τραπεζιτικὰ καταστήματα.

3) Πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρῶον τῶν ἀρρένων. Προκειμένου δὲ περὶ καταγομένων ἐκ τῶν νέων χωρῶν ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς περὶ τῆς ἐκεῖθεν καταγωγῆς των.

4) Πιστοποιητικὰ τῶν ἁρμοδίων Εἰσαγγελέων καὶ Ἐφετῶν καὶ τῶν Πλημμελειοδικῶν, ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι.

5) Πιστοποιητικὸν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἐφ' ὅσον ἄγουσι ἡλικίαν στρατεύσιμον ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν ἢ ἐξηρέθησαν ἢ ἀπηλλάγησαν ταύτης.

Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν ἐχουσῶν πρὸς τοῦτο ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1915.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ-3

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὤτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος πολλάκις δὲ σώζετε τὴν ζωήν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοϊατρὸν κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τοῦ ὁποίου αἱ τρεῖς οἰκευασίαι Ἐλιξίρια, Ὀδοντοκόνις καὶ Ἀδαμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των.

Διὰ τοῦ Ἐλιξιρίου παύει ἡ Ὀδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε συσκευασίαι ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματική.

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φυλλάδιον.

3 — ΚΟΡΑΗ — 3

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ,,

13-15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13-15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

Ἀπὸ τὴν ὀπερέττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

240—Ὁ Παρᾶς	Δρ.	1.50
241—Σερενατίνα τοῦ Μπεμπὲ	»	1.50
242—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance τῆς Λευκῆς)	»	1.50
243—Πεταλοῦδα (Βάλς διὰ πιάνο μόνον)	»	1.—
247—Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto)	»	1.50
248—Ἐρασμία—Πολυδεύκης (Tango)	»	1.50
ὅλα μαζὶ εἰς ἕνα τόμον	»	6.50

Ἀπὸ τὴν ὀπερέττα τοῦ κ. Θ. Ι. Σακελλαρίδου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251—Πῶ-Πῶ τί νὰ κάνω	»	1.25
252—Τρελλαίνομαι γιὰ κόρη	»	1.25
253—Θυμᾶσαι ἕνα βράδυ (βάλς)	»	1.25
254—Εἶνε μεταχτὴ (Πόλκα)	»	1.25

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα ΣΤΑΡΡ μὲ μηνιαίας δόσεις ἐκ δρ. 40.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Η' | ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΪΟΣ 1915 | ΤΕΥΧΟΣ 91

Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Φορητὴ συσκευὴ ἀσυρμάτου τηλεγράφου μεταφερομένη ἀκόπως ὁπουδήποτε καὶ δυναμένη νὰ λειτουργήσῃ εἰς κάθε στιγμήν. Χωρὶς καμμίαν εἰδικὴν σπουδὴν δύνασθε χάρις εἰς τὸ μηχάνημα τοῦτο νὰ λάβετε καὶ νὰ ἐννοήσετε τὰ σημεῖα τὰ διαβιβαζόμενα ἀπὸ οἱονδήποτε τηλεγραφικὸν σταθμὸν ἀσυρμάτου.

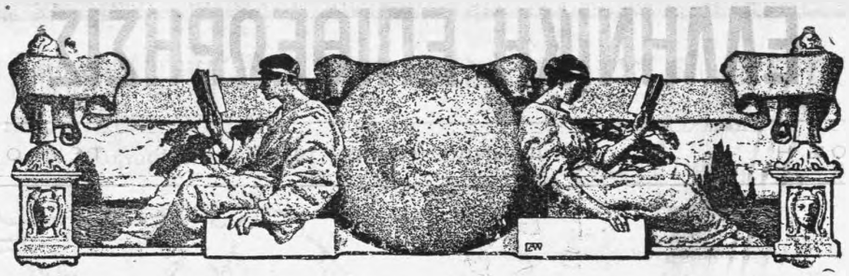

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΣ ΧΑΡΟΠΑΛΕΥΕΙ

Κάτι βαρὺ καὶ πένθιμον εἶνε παντοῦ σκορπισμένον. Κατήφεια καὶ πόνος συνοδεύει τὰς φυσιογνωμίας μας καὶ φανερώνεται ἀπὸ τὰ λόγια μας. Βαθὺ αἴσθημα τρόμου συνταράσσει τὰς ψυχάς μας. Ἀπὸ τὰ χείλη μας βγαίνουν αἱ λέξεις φοβισμέναι καὶ ἀπὸ τὸ βλέμμα μας ἐκδηλώνεται ἡ πιὸ ζωηρὰ ἀπογοήτευσις. Ὅλα μᾶς φαίνονται μαῦρα, θλιβερὰ, ἀπαίσια...

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἔθνους, ὁ φυσικὸς Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ, τὸ σύμβολον τῆς ζωντανῆς δόξης καὶ τῶν πλέον παρατάλμιων ἐθνικῶν ἐλπίδων πεσμένος στὸ κρεββάτι χαροπαλεύει.

Ἕνα μῆνα ὁλόκληρον ὁ κυμπάρος τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἡ λατρεία καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, εἶνε βαρειὰ ἄρρωστος. Παρὰ τὸ πλευρόν Του σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμὸς ἱκετεύει τὸ Θεῖον νὰ σώσῃ τὴν πολύτιμον ζωήν Του, καὶ ὁ Λαὸς τῶν Ἀθηνῶν γονυκλινὴς ὑποδέχεται τὴν Μεγαλόχαρην τῆς Τήνου ἐρχομένην ἐδῶ νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν σκέπην Της τὸν ἐκλεκτὸν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἡ ἐπιστήμη ἄγρυπνος παραστέκει εἰς τὸ προσκεφάλαιόν Του, ἡ Συζυγικὴ καὶ Υἱϊκὴ καὶ Ἀδελφικὴ στοργὴ τὸν περιβάλλει μὲ τὴν πλέον θερμὴν ἀφοσίωσιν καὶ ὁ Λαὸς μὲ δακρυσμένα μάτια καὶ μὲ λόγια πλήρη τρυφερότητος καὶ ἀγάπης ἐπικαλεῖται τὴν θείαν βοήθειαν. Δύο φορὰς ἐκινδύνευσεν ἡ ζωή Του καὶ ἐπὶ ἡμέρας ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐδονεῖτο ἀπὸ τὰς πλέον φρικιαστικὰς ἀναπάλσεις. Ὁ Θεὸς ηὐδόκησε νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸν καὶ σήμερον ὁ Κωνσταντῖνος μας χωρὶς νὰ εἶνε ἐκτὸς κινδύνου ἔχει ἐμπνεύσει τὰς ἀρίστας τῶν ἐλπίδων εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Ἡ πίστις τῆς Μεγαλειότητός Του καὶ ἡ πίστις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θὰ σώσῃ τὸν πολύτιμον Ἀρχηγόν μας.

τῆς μεγαλουργοῦ ἑλληνικῆς φυλῆς πεσμένος στὸ κρεββάτι χαροπαλεύει.....

ΟΝΤΕΝ ΤΟΝ ΚΑΛΟΝ ΚΑΙΡΟ

Ἔληξαν Θεία χάριτι οἱ μακροὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι ἀγῶνες τῆς Κρήτης καὶ ὁ μέγας κατάλογος τῶν ἐθνομαρτύρων, ἐπιφανῶν καὶ ἀφανῶν, ὁ ἐπὶ ἑπτὰ ὅλους αἰῶνας διαρκῶς αὐξανόμενος ἔκλεισεν, ἀλλὰ τίς ποτε θὰ δυνηθῇ νὰ περιγράψῃ ἐπαξίως καὶ παραδώσῃ εἰς τὰς ἑπομένας γενεὰς τὰ δεινοπαθήματα τῶν πολυπαθῶν ἀλλ' ἀδαμάστων ἐκείνων ἀνθρώπων ; Εἶνε τοσοῦτα καὶ τοιαῦτα ὥστε καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅστις τυχὸν θὰ ἀνελάμβανε τὸ ἔργον, θὰ ἀπέλειπεν ὁ χρόνος καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ τὰ ἀνεγίνωσκον, θὰ ἐφαίνοντο τελείως ἀπίθανα καὶ πλαστά. Καὶ ὅμως ἔγιναν καὶ πᾶσα οἱαδήποτε αὐτῶν ἐξιστόρησις πάντοτε θὰ ὑπολείπεται τῆς φοβερᾶς ἀληθείας. Θὰ διηγηθῶμεν ἓν τοιοῦτον γενόμενον κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1814 ἔν τινι κώμῃ Μ.

Ἦτο ἡμέρα ἐργάσιμος (καματερή, ὡς ἐκεῖ λέγεται) καὶ οἱ ἄνδρες ἐκαλλιέργουν καὶ ἔσπειρον τὴν γῆν, αἱ δὲ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία συνέλεγον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τὸν ἐλαιόκαρπον, ὅτε περὶ τὴν μεσημβρίαν ἦλθον εἰς τὴν κώμην οἱ ἐξ ἄλλης ἐγγὺς κειμένης καταγόμενοι Μουσουλμᾶνοι Σελίμης καὶ Χουσεΐνης. Τότε προσεκλήθη εὐθὺς ἐκ τοῦ ἀγροῦ του ὁ γέρων καπετάνιος τοῦ χωριοῦ, ὅστις ἐγκαταλείψας τὸ ζευγάρι του ἔσπευσε νὰ περιποιηθῇ τοὺς «ἀγᾶδες». Μετ' αὐτὸν προσεκλήθη καὶ ὁ πρωτόγερως (=κληρῆρ καὶ κῆρυξ), ὅστις ἔδρομεν εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ καπετάνιου, ἔλαβε καὶ ἔφερε τὸ καλύτερον κριάρι, τὸ ἔσφαξε καὶ ἡτοίμασε τὸ συμπόσιον διὰ τοὺς ἀγᾶδες. Ὅτε δὲ τὴν ἑσπέραν οἱ χωρικοὶ κατάκοποι ἐκ τῶν ἔργων τῆς ἡμέρας ἦλθον εἰς τὰς οἰκίας των, ἵνα ἀναπαυθῶσιν, ἔμαθον ὅτι ἡ κώμη των φιλοξενεῖ τοὺς δύο γνωστοὺς ἀπὸ πολλοῦ ἀγάδες καὶ ὅτι ἦσαν ὑποχρεωμένοι κατὰ τὸ τότε κρατοῦν ἔθος, νὰ μεταβοῦν μετὰ τῶν συζύγων καὶ θυγατέρων των εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ καπετάνιου, χορεύσουν καὶ τραγουδήσουν καὶ τοιουτοτρόπως διασκεδάσουν τοὺς Τούρκους! Καὶ οἱ δυστυχεῖς μετέβησαν κατ' ἀνάγκην μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ὁ πρεσβύτης ἱερεὺς αὐτῶν Παπα-Σταμάτης.

Ὁ ἱερεὺς οὗτος εἶχε τὸ μέγα διὰ τοὺς φοβεροὺς ἐκείνους χρόνους τύχημα νὰ ἔχῃ δύο θυγατέρας εἰς ὥραν γάμου καὶ ἅμα πολὺ ὡραίας. Καὶ εἶχε μέν, φρονίμως ποιῶν, σπεύσει νὰ ἀρραβωνίσῃ αὐτὰς πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ πάντοτε ἐφοβεῖτο καὶ ἀπέκρυπτε καὶ ἐφύλαττεν αὐτὰς, διὸ καὶ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἐσκέφθη νὰ μὴ τὰς ὁδηγήσῃ εἰς τὸν χορόν. Ἀλλ' ὁ Σελίμης ὅμα ἰδὼν τὸν ἱερέα εἰσερχόμενον μόνον, ἔκραξεν αὐτὸν νὰ πλησιάσῃ καὶ εἶπε· «Παπᾶ--Σταμάτη, ποῦ 'ν οἱ κωπελλιές σου ; γιατί δὲν ἤλθανε νὰ χορέψουν ;»

«Νὰ μὲ συμπαθᾶτε, ἀγάδες μου», ἀπεκρίθη ὁ ἱερεύς, «ἀλλὰ δὲν ἠξεύρουν χορόν». «Ἔτσι ἔ ; ἐπανέλαβε πλήρης θυμοῦ ὁ Χουσεΐνης· πάει νὰ πῇ πῶς δὲ θέλεις νὰ τές φέρῃς. Καλά. Ἐγὼ θὰ σὲ συάσω». Καὶ πράγματι κατὰ τὴν ἑπομένην Κυριακὴν, ὅτε ὁ ἱερεὺς λίαν πρωὶ μετέβη εἰς τὸν ναόν, ἵνα λειτουργήσῃ, καὶ διὰ τοῦ τότε μόνου ἐπιτρεπομένου ξυλίνου σημάντρου προσεκάλεσε τοὺς Χριστιανούς, ἔπειτα εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἤρχισε νὰ ἀναγινώσκῃ τὸν Ὄρθρον, τότε οἱ δύο Τοῦρκοι κριπτόμενοι πρότερον ὄπισθεν τῶν ἐγγὺς θάμνων ἐπλησίασαν καὶ διὰ τῆς ὀπῆς τῆς ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ ἐπυροβόλησαν καὶ ἐφόνευσαν αὐτόν. Τὸν πυροβολισμὸν τοῦτον ἀκούσαντες οἱ κάτοικοι ἔδραμον εἰς τὸν ναὸν καὶ εὗρον τὸν γέροντα ἱερέα νεκρὸν πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Ἡ κηλὶς τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ ἐθνομάρτυρος φαίνεται καὶ σήμερον ἀκόμη ἐπὶ τῶν πλακῶν τοῦ ἱεροῦ ἔχουσα σχῆμα μικροῦ ρυακίου !

Ὅτε δὲ πάλιν μετ' ὀλίγας ἡμέρας νύκτα τινὰ ἁλιευτικὸν πλοιάριον ἔρριπτε τὴν τράτταν, ἐνεφανίσθησαν ἐκεῖ εἰς τὴν παραλίαν αἴφνης οἱ δύο Τοῦρκοι καὶ ἐκλέξαντες τοὺς ἀρίστους ἰχθῦς ἐκάλεσαν περὶ τὸ μεσονύκτιον τὸν υἱὸν τοῦ φονευθέντος ὑπ' αὐτῶν ἱερέως Ματθαῖον, ἵνα σπεύσῃ εὐθὺς καὶ φέρῃ αὐτοὺς εἰς τὴν κώμην των. Ὅτε δὲ οὗτος εἶχε τὴν ἀφροσύνην νὰ εἰπῇ ὅτι καὶ ἀνυπόδητος ἦτο, ὡς ἐργαζόμενος ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ ἡ παρουσία του εἰς τὸ πλοιάριον ἦτο ἀναγκαία, ἵνα ἐξακολουθήσουν τὴν ἁλιείαν, τὴν οὐτὴν δὲ γνώμην μετὰ παρακλήσεως ἐξέφρασε καὶ ὁ κύριος τῆς τράττας, τότε ὁ ἀγᾶς ἐξήφθη καὶ ἐκραύγασεν· «Καθὼς θωρῶ, τοῦ κυροῦ σου μοιάζεις ! Ἔ νά την» καὶ εὐθὺς ἐπυροβόλησε καὶ ἔρριψεν αὐτὸν νεκρόν. Νοεῖται δ' οἴκοθεν ὅτι οὔτε παράπονον ἠκούσθη διὰ τὰς πράξεις ταύτας οὔτε καταγγελία τις ἐγένετο οὔτε λόγος τις παρ' οὐδενὸς ἐζητήθη. Αἱ ἀγγαρεῖαι, αἱ ἀκίαι, αἱ ὕβρεις καὶ αὐτὸς ὁ φόνος τῶν χριστιανῶν ἐνομίζετο τότε ἐν Κρήτῃ τόσον μικρὸν καὶ ἀσήμαντον πρᾶγμα ὅσον καὶ ὁ φόνος στρουθίου ἢ μύρμηκος ! Τοῦτο δὲ γινώσκοντες τώρα οἱ Κρῆτες Μουσουλμᾶνοι μακαρίζουσι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην λέγοντες «ὄντεν τὸν καλὸν καιρό !»

Γ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΙΣ

ΤΑ ΙΕΡΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ

ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ

Γ'.

Ε'. Νὰ καλέσωσιν εἰδικὸν ἄνδρα ἢ νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἐνταῦθα λογίους, ἵνα ταξιθετήσωσι τὰ ἀρχεῖα τῶν Μονῶν, ἀφοῦ πρότερον καταγράψωσιν αὐτὰ ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ καὶ διακρίνωσι τὰ γνήσια ἀπὸ τῶν κιβδήλων.

ΣΤ'. Ἀντίγραφα ἐπίσημα πάντων τούτων τῶν καταλόγων νὰ ὑποχρεωθῶσιν αἱ Μοναὶ ἵνα ἀποστείλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ νὰ δημοσιεύσωσιν αὐτοὺς αἱ εὐποροῦσαι.

Ζ'. Νὰ διορίσωσι λογίους μοναχοὺς, ἵνα ἔχωσιν ὑπὸ προσωπικὴν αὐτῶν εὐθύνην τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν περιποίησιν καὶ καθαριότητα πάντων τούτων τῶν ἱερῶν κειμηλίων καὶ τὴν παράδοσιν αὐτῶν εἰς τοὺς ἐρχομένους πρὸς μελέτην ἡμεδαποὺς καὶ ἀλλοδαποὺς ἐπιστήμονας κατὰ προδιαγεγραμμένον σχέδιον, ὡς καὶ τὴν ἀπὸ τούτων μετ' ἐπισταμένην ἐξέτασιν παραλαβὴν αὐτῶν.

Η'. Νὰ διορίσωσιν ἐντίμους μοναχοὺς σκευοφύλακας καὶ ἀρχαιοφύλακας, φέροντας τὴν εὐθύνην προ-

σωπικῶς διὰ πᾶν ὅ,τι ἤθελε συμβῇ ἐν τοῖς σκευοφυλακείοις, ἀρχαιοφυλακείοις καὶ βιβλιοθήκαις.

Θ'. Νὰ ὑποχρεωθῶσιν αἱ ἀρχαὶ τῶν Μονῶν διὰ νόμου ἵνα ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀρχῆς αὐτῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξελέγχωσι τάς τε βιβλιοθήκας καὶ τὰ σκευοφυλάκια τῶν ἑαυτῶν Μονῶν, τῶν Σκητῶν καὶ Κελλίων.

Ι'. Νὰ ἐπιφυλαχθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δι' εἰδικῶν ὑπαλλήλων.

ΙΑ'. Νὰ διορισθῶσιν ἐπιτροπαὶ ἐκ τῶν προϊσταμένων ἑκάστης Μονῆς καὶ περιέλθωσι τὰ ὅρια αὐτῆς καὶ νὰ καταγράψωσι τούς τε κώδικας, τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ ἄμφια, τὰς εἰκόνας πάσας σὺν τῷ μεγέθει αὐτῶν καὶ τὰ ἅγια λείψανα, τὰ εὑρισκόμενα ἐν ταῖς Σκήταις καὶ τοῖς Κελλίοις καὶ νὰ καταθέσωσιν ἐν καταλλήλοις μέρεσιν ἐν αὐτῇ ταῖς Σκήταις καὶ τοῖς Κελλίοις ὑπάρχουσι.

ΙΒ'. Ἀντίγραφα τῶν καταλόγων τούτων θέλουσι συνταχθῇ τρία, ὧν ἓν θὰ λάβῃ ἡ κυρίαρχος Μονή, τὸ ἕτερον ὁ Δικαῖος καὶ ὁ Κελλιώτης καὶ τὸ τρίτον θὰ σταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὡς ἐν παραρτήματι ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς Μονῆς.

ΙΓ'. Τὴν εὐθύνην τῆς ἀπωλείας τούτων θὰ φέρῃ ὁ κατὰ καιροὺς Δικαῖος, εἰς ὃν ἐπισήμως θὰ παραδίδωνται ὑπὸ τῆς Μονῆς καὶ οἱ Κελλιῶται

ΙΔ'. Νὰ διαταχθῶσιν οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι ἵνα αὐστηρῶς ἐπιτηρῶσι τὰ ἐντεῦθεν ἐξερχόμενα ἐμπορικὰ δέματα, κιβώτια καὶ τὰς ἀποσκευὰς τῶν ταξειδιωτῶν, οἱοιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν οὗτοι, ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι στρατηγοὶ συνελήφθησαν ἱεροσυλοῦντες καὶ ὡς τὰ πολλὰ νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Ρώσσων εἰς Ρωσσίαν ἢ ἄλλαχοῦ ἀποστελλόμενα ἐμπορεύματα, διότι οὗτοι ἀπεδείχθησαν καὶ οἱ μέγιστοι ἱερόσυλοι καὶ ἱεροκάπηλοι.

ΙΕ'. Ἐπὶ τῶν βιβλιοθηκῶν καὶ σκευοφυλακίων νὰ ἀναγραφῶσι τὰ σχετικὰ ἄνθρα τῶν νόμων περὶ ἀρχαιοκαπηλίας καὶ ἱεροσυλίας

Ὁ κ. Ἀδ. Ἀδαμαντίου ἀνακαλαβὼν τοιαύτην φροντίδα δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ἀναλάβῃ καὶ τὸν κόπον ἵνα περιέλθῃ καὶ τὰς ἱερὰς Μονὰς τῆς Μακεδονίας, ἀφοῦ οἱ ἀρχιερεῖς αὐτοὶ περὶ ἄλλα τυρβάζοντες κατέλιπον τὰς βιβλιοθήκας καὶ τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῶν ἔρμαια τῶν ἱεροσύλων καὶ ἱεροκατήλων, καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἄθω, ἵνα ἰδίοις ὄμμασιν ἀντιληφθῇ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν διατελοῦσιν οἱ ἐθνικοὶ αὐτοὶ θησαυροὶ καὶ προτρέψῃ τοὺς κατόχους τούτων ἵνα λάβωσι τὴν δέουσαν πρόνοιαν πρὸς διάσωσιν αὐτῶν, τὰ κατάλληλα πρὸς τοῦτο ὑποδεικνύων μέσα καὶ τὰ εἰκότα παρακινῶν καὶ συμβουλεύων, διότι οἱ φύλακες δὲν ἔχουσιν ἀτυχῶς τὴν δέουσαν μόρφωσιν, ὅπως ἀφ' ἑαυτῶν μεριμνήσωσι περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν ἀπό τε τῶν ἱεροσύλων καὶ τῆς σιτοβρωτίας καὶ μυοβρωτίας.

Περισσοτέραν δὲ εἰς τὸ ἔθνος θὰ προξενήσῃ ὠφέλειαν ἐκ τῆς τοιαύτης αὐτοῦ περιοδείας ὁ κ. Ἀδαμαντίου, διότι θὰ σώσῃ χιλιάδας κωδίκων καὶ ἄλλων ἱερῶν κειμηλίων διὰ τῶν συμβουλῶν αὐτοῦ καὶ τῶν καταλλήλων ὑποδείξεων ἢ διὰ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν τῇ δε κἀκεῖσε εὑρισκομένων ἐλαχίστων τοιούτων τοὺς ὁποίους δυσκόλως οἱ κάτοχοι θὰ παρουσιάσωσιν ἑκουσίως τὸ μὲν ἐκ φόβου μὴ κατασχεθῶσιν ἄνευ ἀμοιβῆς, τὸ δὲ καὶ διότι πλείονα ἐλπίζουσι κέρδη ἐκ τῶν ξένων, οἱ ὁποῖοι ὄντως προσφέρουσι μυθώδη ποσά.

Κατὰ τὸν πανσιολογιώτατον ἀρχιμανδρίτην κ. Ἰάκωβον Δ Βατοπεδινὸν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀπέκτησε σπάνιον ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐκ Καισαρείας ἀντὶ 1000 λιρῶν, τὰς ὁποίας πάντως δὲν θὰ προσέφερε τὸ Βυζαντινὸν καὶ Χριστιανικὸν Μουσεῖον, ἐὰν ἐπαρουσιάζετό τις καὶ ἔλεγεν ὅτι κέκτηται τοιοῦτον πολύτιμον Εὐαγγέλιον. Ἐὰν ὅμως διὰ μιᾶς τοιαύτης περιοδείας τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς κάλλιον εὐοδοῦται καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ, ἐπληροφορεῖτο τὸ Μουσεῖον, ὅτι ὑπάρχει ποτ τοιοῦτος θησαυρὸς θὰ ἐλάμβανε πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ δὲν θὰ ἐξεπατρίζετο τὸ τοιοῦτον ἱερὸν κειμήλιον, ἀλλὰ θὰ προσεφέρετο ἀντὶ λογικῆς τινος τιμῆς εἰς αὐτὸ ἢ διὰ νόμου θὰ ἀπηλλοτριοῦτο, ὡς ἀπαλλοτριοῦνται αἱ γαῖαι τῶν πλουσίων χάριν τῶν πτωχῶν χωρικῶν.

Εὐχόμενος, ὅπως οἱ λόγοι μου οὗτοι, προερχόμενοι ἐκ στοργῆς πρὸς τοὺς κινδυνεύοντας ἀνεκτιμήτους τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Πατρίδος θησαυροὺς ληφθῶσι σπουδαίως ὑπ' ὄψει χάριν αὐτῶν τούτων τῶν πολυτίμων θησαυρῶν, ἀπονέμω τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν εἰς πάντας τοὺς ἀναλαβόντας τὴν περισυλλογὴν καὶ διάσωσιν αὐτῶν καὶ εὔχομαι αὐτοῖς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ δι' ὃν, ἵδρυσαν τὸ Βυζαντινὸν καὶ Χριστιανικὸν Μουσεῖον, ἱεροῦ σκοποῦ.

Ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τῇ 25 Μαρτίου 1915.

† Ἀρχιμανδρίτης ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΤΕΝΑΣ

Υ. Γ. Ἡ ἀλήθεια λεγομένη τόσον καθαρὰ θὰ ψυχράνῃ ἴσως τοὺς παντελῶς ἀδιαφροῦντας περὶ τῆς ἐκ παντὸς τρόπου καὶ πάσῃ θυσίᾳ διατηρήσεως τῆς πατρῴας ταύτης ἀνεκτιμήτου κληρονομίας, ἀλλ' «οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ». Ἄλλως τε δὲ οἱ ἀγαπητοί μου συνάδελφοι Ἁγιορεῖται γνωρίζοντες τὸν χαρακτῆρά μου, ὁμολογοῦντος ἀφόβως τὴν ἀλήθειαν, δὲν θὰ μὲ παρεξηγήσωσιν, ἀλλὰ μάλιστα θὰ μὲ συγχαρῶσι καὶ αὖθις, διότι οὕτω γίνομαι πρόξενος ὠφελείας καὶ οὐχὶ βλάβης.

Ὁ αὐτὸς

Η ΑΡΕΤΗ

Ἡ ἀρετὴ, ὅσῳ περισσότερον θέλεις νὰ τὴν μεταχειρίζεσαι, τόσῳ περισσότερον αὐξάνεται γινομένη λεία.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ

Ὅλοι οἱ ποιηταὶ ἐξ ἑνὸς στόματος ὑμνοῦσιν, ὅτι καλὸν μὲν εἶνε ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη, δύσκολον ὅμως καὶ κοπιῶδες· ἡ ἀκολασία δὲ καὶ ἡ ἀδικία γλυκὺ μὲν καὶ εὐκόλως ἀποκτῶνται· ὅτι καὶ τὴν μὲν κακότητα καὶ ἐν συνόλῳ εὐκόλως δύναταί τις νὰ λάβῃ· εὔκολος μὲν εἶνε ἡ ὁδὸς πολὺ δὲ πλησίον ὑπάρχει· εἰς δὲ τὴν ἀρετὴν ἱδρῶτα ἔθηκεν ὁ Θεὸς καὶ ὁδὸν τινα μακρὰν καὶ δύσβατον.

ΠΛΑΤΩΝ

Τρεῖς εἶνε αἱ ἀρεταὶ, τὰς ὁποίας εἶνε ἀνάγκη ν' ἀσκῇ τις· νὰ τιμᾷ τὸν Θεὸν, τοὺς ἀναθρέψαντας γονεῖς καὶ τοὺς κοινοὺς νόμους, καὶ ταῦτα ποιῶν θὰ ἔχῃ πάντοτε στέφανον δόξης.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ

EDMOND CONDINOT

Ω ΚΥΡΙΕ

(Saynethe)

Μία νέα δέκα ἑπτὰ χρόνων, λεπτή, μικροκαμωμένη, ξανθή, μὲ χαριτωμένο προσωπάκι καὶ μὲ τριανταφυλλένια χρώματα, ποῦ μόλις ἄφησε τὴ στολὴ τῆς μαθητρίας, κάθεται μόνη σ' ἕνα κλειστὸ σαλόνι.

Ὀλίγο φιλάρεσκος, ὀλίγο ὀνειροπόλος, ἐξετάζει τὴ σημερινή της ψυχικὴ κατάστασι. Τὴν ἀπασχολεῖ ἡ μεταμόρφωσίς της· καταγίνεται νὰ περιποιεῖται τὰ χέρια της, νὰ σγουρέψῃ τῆς μποῦκλες τῶν μαλλιῶν της, νὰ διορθώνῃ τὲς διάφορες δαντέλλες της καὶ ἔπειτα νὰ μειδιᾷ ἀπὸ εὐχαρίστησι...

Ἀίφνης ἀνοίγει ἡ πόρτα.

Ταράσσεται καὶ κοκκινίζει...

Εἶνε ἡ μαμᾶ της.

Τρέχει, πηδᾷ στὸ λαιμό της καὶ τὴν φιλεῖ μὲ στοργήν.

—Βέρθα, παιδί μου, φαίνεσαι πολὺ ταραγμένη· γιατί ; Μὴ φοβᾶσαι, δὲν θὰ σὲ μαλώσω.

—Μητέρα μου, λιπηθῆτέ με ἀλλὰ φοβᾶμαι πολυ.

—Φοβᾶσαι ; Σύ ; Καὶ γιατί ;

—Νὰ.. ἀπό ὅλα.

—Αὐτὸ δὲν θὰ πῇ τίποτα. Μίλησέ μου καθαρώτερα.

—Ἔ, λοιπὸν νὰ φοβᾶμαι τὸν κόσμο. Μοῦ τὸν παρέστησαν τόσο ἄσχημο στὸ σχολεῖο ! Μοῦ τὸν ζωγράφισαν μὲ τέτοια χρώματα, ποῦ δὲν τολμῶ νὰ σοῦ πῶ τὲς ἰδέες μου χωρὶς νὰ μὲ πιάσῃ τρόμος.

Σκέπτομαι πολὺ συχνὰ πῶς χθὲς δὲν ἤμουνα παρὰ ἕνα κοριτσάκι, ἐνῶ σήμερα εἶμαι δεσποινίς. Δὲν πρέπει νὰ λέω ἀνησίες. Πρέπει νὰ γίνω σοβαρά.

Μὲ τὸν ἐξαδερφό μου τὸν Κάρολο ποῦ εἶνε ἔτσι ζωηρὸς καὶ τρελλὸς εἶμαι δειλὴ μαζί του.

Ἄκουσε, μαμᾶ μου, ἂς ὑποθέσωμε πῶς ἕνας κύριος νέος, ἕνας ξένος, ἔρχεται καὶ μοῦ ὁμιλεῖ. Θὰ τοῦ ἀπαντῶ βέβαια πάντα ναὶ ! δὲν εἶνε ἔτσι μαμᾶ μου ;

—Πρόσεξε, κόρη μου.

—Τότε θὰ λέω—«ὄχι».

—Κ' αὐτὸ εἶνε ἐπίσης ἐπικίνδυνο.

—Ἐν τούτοις...

—Ἄκουσε, παιδί μου.

Αὐτὸ τὸ ναὶ ἢ ὄχι ποῦ συχνὰ νομίζει κανεὶς πῶς συγχέονται μεταξύ τους, ὅταν τὸ προφέρῃ μιὰ νέα τότε δείχνει κάποια οἰκειότητα.

—Τότε λοιπὸν τί νὰ λέω.

—Μιὰ λέξι ποῦ δὲν λέει τίποτε.

Ὦ ! Κύριε ! παραδείγματος χάριν.

Ὦ ! Κύριε ! εἶνε δύο λόγια ἀκίνδυνα, καὶ ὅταν μαλιστα προφέρωνται μὲ κάποιαν ἔκφρασι σεμνή.

Ὦ Κύριε ! Ὦ Κύριε ! Ὦ Κύριε !

Καὶ κάθε φορὰ συνοδεύεται καὶ μ' ἕνα ὡραῖο χαιρετισμό !

—Εὐχαριστῶ, μαμᾶ. Τώρα εἶμαι πολὺ ἥσυχη θὰ ἀπαντῶ λοιπὸν πάντα· Ὦ Κύριε καὶ θὰ προσέχω στὸ τόνο τῆς φωνῆς μου.

Ἡ βαρώνη ἥσυχη γιὰ τὴ συμβουλὴ ποῦ ἔδωσε στὴ κόρη της, φεύγει καὶ λέγει μόνη της.

—Αὐτὰ τὰ δυὸ λόγια δὲν μποροῦν νὰ τὴν παρασύρουν σὲ κίνδυνο.

Μετ' ὀλίγον ἀνοίγει ἡ πόρτα καὶ ὁ ὑπηρέτης—ὁ ὁποῖος ἐνόμιζε τὴν βαρώνη στὸ σαλόνι—ἀναγγέλλει μὲ ἐπισημότητα·

—Ὁ ὑποκόμης Ἀλβέρτος ντὲ Μουσαμπλόν. Ὁ ὑποκόμης εἶνε χαριτωμένος ξανθὸς νέος.

Καθὼς βλέπει τὴ Βέρθα μόνη μὲ χαμηλωμένα τα ὡραῖα μεγάλα της μάτια, βρίσκεται κάπως στενοχωρημένος γιὰ μιὰ στιγμὴ, ἂν καὶ κατὰ βάθος εἶνε εὐχαριστημένος ποῦ τὴν βρίσκει μόνη.

—Σεῖς, δεσποινὶς Βέρθα, στὸ Παρίσι ; Ἡ τύχη μοῦ ἐπεφύλαξε τὴν πειὸ εὐχάριστη ἔκπληξι.

Ἀφίσατε λοιπὸν γιὰ πάντα τὸ σταχτί σας φόρεμα; Ἔρχεσθε νὰ φέρετε μὲ τὴ γλυκειά σας ματιὰ τὴ χαρὰ στὸ σπίτι σας. Δὲν πιστεύω νὰ μοῦ στερήσετε καὶ ἐμένα λίγη ἀπ' αὐτὴ τὴ χαρά...

Θυμᾶσθε τὸ περασμένο φθινόπωρο ποῦ ἔμενα κοντά σας, βουβὸς ἀπὸ ἔκπληξι καὶ χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ πῶ μιὰ λέξι γιατί σᾶς ἔβρισκα πειὸ διαφορετικὴ σᾶς εὕρισκα μεγάλη, σοβαρὰ καὶ ὡραία.. θὰ σᾶς ἐφάνηκα βέβαια ἀνόητος.

—Ὦ Κύριε !

—Ἀλλ' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἔκπλήσσῃ.

Σᾶς ἀφῆκα μικροῦλα τότε, σᾶς ἀπασχολοῦσε τὸ φόρεμα τῆς κούκλας σας.

Ἐξακολουθεῖτε νὰ τὴν ντύνετε ἀκόμη ;

—Ὦ Κύριε !

—Πόσος καιρὸς πέρασε ἀπὸ τότε !...

Βέβαια τὴν πετάξατε σὲ καμμιὰ γωνιά. Ἔχετε ἄλλα παιγνίδια, ἔχετε ἄλλες γιορτὲς τώρα. Ἀλήθεια σᾶς ἀρέσει ὁ χορός ;

—Ὦ Κύριε !

—Ἔ, βέβαια ἔχετε δίκαιο, γιατί εἶσθε στὴν ἡλικία ποῦ ὁ χορὸς μεθᾷ, ποῦ μιὰ νέα ὀνειροπολεῖ ἕνα μηνα μπρὸς γιὰ τὴ τουαλέττα της, γιὰ τὰ ὡραῖα τούλια καὶ τὲς διαφανεῖς καὶ ἀραχνοῦφαντες γάζες κατ' ἀρχάς. Ἔπειτα γιὰ τὸ ὤμορφο τριαντάφυλλο ποῦ θὰ βάλῃ στὰ μαλλιά της, γιὰ τὰ μαργαριτάρια ποῦ θὰ στολίσουν τὸν ὁλόλευκο λαιμό της, γιὰ τὰ ὤμορφα περιδέραια ἀπὸ ροιμπίνια—καὶ τέλος τὰ διαμάντια!...

—Ὦ Κύριε !

Πρέπει νὰ παντρευτῆτε γιὰ νὰ σᾶς φέρῃ ὁ σύζυγός σας ὅλα αὐτὰ τὰ κοσμήματα. Ἀλλὰ εἶσθε τόσο νέα ἀκόμη...

—Ὦ Κύριε !

—Μοῦ φαίνεται πῶς δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς ποῦ παίζαμε κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα τοῦ πάρκου.. τὸ θυμᾶσθε ;

—Ὦ Κύριε !

—Σᾶς θυμοῦμαι ποῦ εἴσθε μικροῦλα μὲ τὰ μακρυὰ σας μαλλιὰ μὲ τὲς ἀνιπότακτες μποῦκλες σας. Σᾶς θυμοῦμαι νὰ τρέχετε μέσα στὸ δάσος καὶ ἡ ὁλόλευκες μαργαρίτες νὰ χαϊδεύουν τὰ πόδια σας. Θυμᾶσαι ποῦ παίζαμε πόλεμο, ὁ μεγάλος σας ἀδελφὸς διωργάνωνε μεγαλοπρεπεῖς μάχες. Ἤτο στρατηγὸς καὶ ἡμεῖς στρατιῶται.

—Ὦ Κύριε !

—Τί εὐτυχισμένα χρόνια

Τί ἡμέρες χαρᾶς καὶ μέθης !

Τί ὄνειρα τρελλά ! Τί ὅρκοι ἀπερίσκεπτοι

Πῶς ἡ καρδία μου εἶνε γεμάτη ἀπὸ περασμένη εὐτυχία ! Τὰ ξαναθυμοῦμαι ὅλα, ἀλλὰ μιὰ ἀόριστη λύπη τὰ σκεπάζει.

—Ὦ Κύριε !

—Θὰ ξαναγυρίσουν ἄρά γε ὅλες ἐκεῖνες ἡ ἀλησμόνητες περασμένες εὐτυχίες. Ἀλλὰ βέβαια γιὰ σᾶς ὅλα αὐτὰ δὲν εἶνε παρὰ μιὰ μικρὴ, μιὰ ἀπομακρυσμένη, μιὰ ἀμφίβολη καὶ φευγαλέα ἀνάμνησι σὰν ἐκείνη ποῦ καμμιὰ φορὰ συνήντησε κανεὶς στὸ δρόμο του.

—Ὦ Κύριε !

—Ἀλλὰ πῶς θὰ μπορέσετε νὰ μὲ καταλάβετε, ὅταν μὲ βλέπετε μπροστά σας καὶ ἀντικρύζω τὰ ὠ-

μορφα μεγάλα σας μάτια μεθυσμένος ἀπὸ εὐτυχία ποῦ τίποτε ἄλλο στὸ κόσμο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μοῦ τὴν δώσῃ· ὅταν σᾶς λέγω «εἶμαι πολὺ δυστυχής!»

—Ὦ Κύριε!

—Ναί, εἶσθε καλή, διαβάζω καλὰ τὸν οἶκτο στὰ τριφερά σας μάτια καὶ ὅμως ἡ λύπη μου σᾶς ἐπλήττει.

—Ὦ Κύριε!

—Μ' ἐννοήσατε ἐπὶ τέλους;

Μήπως ὀνειρεύομαι;

Εἶνε ἀλήθεια αὐτὸ ποῦ βλέπω;

Νὰ σᾶς πιστεύσω, νὰ μιὰ στιγμὴ ποῦ θὰ ἤθελα νὰ πεθάνω.

—Ὦ Κύριε!

—Τί οὐρανοὶ εὐτυχίας ἀνοίγονται γιὰ μένα! Ὅλα ξυπνοῦν μέσα μου καὶ μεθυσμένος ἀπὸ εὐτυχία δὲν ἀκούω ὁλόγυρά μου παρὰ τὸ θεῖο τὸ μαγικὸ τραγοῦδι τῆς ἀγάπης.

Βέρθα, συγχωρῆστε τὴν ἀδυναμία μου· ἐνόμιζα πῶς εἶμαι πειὸ δυνατὸς ἀλλὰ ἡ φρᾶσι αὐτὴ ξεχειλίζει ἀπὸ τὴ ψυχή μου. Θέλετε νὰ γίνετε γυναῖκά μου;

—Ὦ Κύριε!

—Τὸ κατκλαβαίνω πῶς ἔχω πολὺ ἄδικο· δὲν ἠκολούθησα τὴν ἐθιμοτυπίαν. Πρέπει οἱ γονεῖς μου νὰ σὰς ζητήσουν.

Ἀλλὰ εἶμαι τρελλὸς ἀπὸ ἀνυπομονησία μπορῶ νὰ περιμένω ἕως αὔριο;

—Ὦ Κύριε!

—Μὲ ἀγαπᾶτε ὅσο σᾶς ἀγαπῶ; Ὄχι, ὄχι, αὐτὸ θὰ ἦτο πολύ· ἀλλὰ πέστε μου γλυκειά μου Βέρθα θὰ μ' ἀγαπήσετε λιγάκα;

—Ὦ Κύριε!

Αἴφνης ἀνοίγει ἡ πόρτα καὶ προχωρεῖ μ' ἐπισημότητα ἡ βαρώνη.

—Κυρία μου, βρίσκετε ἕναν ἄνθρωπο πολὺ ἐξημμένο

Μοῦ δίδετε τὴν κόρη σας;

—Μὰ τί λέτε, κύριε;

—Τὴν ἀγαπῶ τρελλά.

—Κύριε, κύριε, ὄχι μπροστά της. Σᾶς παρακαλῶ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Βέρθα μ' ἀγαπᾷ.

—Πῶς;

—Μαμᾶ, μὴν εἶσθε σκληρή.

—Ὥστε ὡμιλήσατε;

—Ὄχι, μαμᾶ... διόλου.... ἠκολούθησα τὰ μαθήματά σου κατὰ γράμμα. Θὰ τὰ ἀκολουθῶ πάντοτε. Αὐτὸ μπορῶ νὰ σοῦ τὸ ὑποσχεθῶ. Ἀλλὰ εἶνε φοβερὸ καὶ δὲν τολμῶ νὰ τὸ σκεφθῶ· πῶς μὲ δύο λόγια μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀγάπη του...

Μποροῦσαν μάλιστα νὰ λείψουν καὶ αὐτά.

Δ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

Κατὰ τοὺς διαφόρους πολέμους τῆς σήμερον πλὴν τῶν γυναικῶν νοσοκόμων αἵτινες δικαίως διεγείρουσι τὴν συμπάθειαν καὶ εὐγνωμοσύνην τῶν τε στρατιωτῶν καὶ τοῦ κοινοῦ διὰ τὴν φιλάνθρωπον αὐτῶν δρᾶσιν καὶ περὶ ὧν διὰ μακρῶν διελάβομεν ἐν προηγουμένῳ ἡμῶν ἄρθρῳ, ὑπάρχει καὶ ἄλλη τις μορφὴ ἔτι μᾶλλον φιλάνθρωπος καὶ εὐεργετικὴ διὰ τὴν ἐν πολέμῳ εὐεργετικήν αὐτῆς δρᾶσιν, ἡ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰατρῶν, οἵτινες μόνοι αὐτοί, ὡς τὰ πολλά, διασώζουσι καὶ περιθάλπουσι τὰ θύματα τῶν φονικῶν τηλεβόλων καὶ τῶν ἄλλων καταστρεπτικῶν πολεμικῶν καὶ θανατηφόρων μέσων, ὡς καὶ τῶν νοσογόνων μικροβίων.

Ἡ δρᾶσις τῶν Στρατιωτικῶν Ἰατρῶν ἐν πολέμῳ τυγχάνει ἀρχαιοτάτη. Στρατιωτικοὶ ἰατροὶ παρηκολούθουν τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα, καθ' ἃ ἀναφέρει ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ Ἰλιάδι, κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, περιγράφων τὴν ἰατρικὴν ἐνέργειαν τοῦ Ποδαλυρίου καὶ τοῦ Μαχάωνος.

Ὁ Ξενοφῶν, ἐν τῇ Κύρου Ἀναβάσει, ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Κύρου παρηκολούθησαν οἱ διασημότεροι τῶν ἰατρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ὅτι πλησίον τῶν ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν οὗς κατέλιπον εἰς τὰς διαφόρους κώμας ἀφῆκαν καὶ ὀκτὼ ἐκ τῶν ἰατρῶν τούτων πρὸς περίθαλψιν αὐτῶν. Ὡς δ' ἔκ τινος τῶν χωρίων τούτων συνάγεται οἱ ἰατροὶ οὗτοι ἦσαν οὐ μόνον θεραπευταὶ τῶν νόσων καὶ τῶν τραυμάτων ἀλλὰ καὶ ὑγιεινολόγοι ἀσχολούμενοι εἰς τὴν προφύλαξιν τῶν στρατιωτῶν τοῦ νὰ μὴ νοσῶσι, καὶ τὴν προφύλαξιν τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν νοσημάτων.

Ἀναφέρει δ' ἐπίσης ὁ αὐτὸς Ξενοφῶν καὶ ἕτερον γεγονὸς πολλῷ ἐκπληκτικώτερον, ὅτι, πολὺ πρὸ τῆς φιλανθρώπου διεθνοῦς νεωτέρας συμβάσεως τῆς Γενεύης, ἡ φιλανθρωπία, δι' ἣν σεμνύνεται ὁ νεώτερος πολιτισμός, ὑπῆρχε πρὸ τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ ἦτο καθαρῶς ἑλληνικὴ ἐπινόησις, διότι τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα, τὰ ὑπάρχοντα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τῶν Μηδικῶν πολέμων, εἰς τὰς ἑλληνικὰς πόλεις, ἐδέχοντο καὶ ἐνοσήλευον ἐν αὐτοῖς καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας.

Ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς ἱστορίας διδασκόμεθα ἐπίσης ὅτι ἐπὶ Μαυρικίου κατὰ τὸν 6ον Μ. Χ. αἰῶνα εἰς τὴν ὑγιεινομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ παρεσχέθησαν μέσα διακομιδῆς τῶν τραυματιῶν, καὶ ἱδρύθησαν ἀληθῆ φορητὰ χειρουργεῖα, παρακολουθοῦντα τὰ μαχόμενα στρατεύματα.

Ἀλλ' ἡ μεγαλειτέρα ἀνάπτυξις καὶ τελειοποίησις τῆς στρατιωτικῆς ὑγιεινομικῆς ὑπηρεσίας ἐγένετο ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος τοῦ Φιλοσόφου.

* * *

Κατὰ τὸν μεσαίωνα ἡ πρόοδος τῆς ἐν πολέμῳ στρατιωτικῆς χειρουργικῆς, ὡς καὶ πάσης τῆς λοιπῆς ἰατρικῆς, ἀνεκόπη, λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους γενικῆς βαρβαρότητος καὶ ἀκηδείας ἐν τοῖς πᾶσι.

Πρέπει δὲ νὰ ἀναδράμωμεν εἰς τὸν 16ον μ. Χ. αἰῶνα ὅπως ἴδωμεν αὖθις ἀναθρώσκουσαν ἐκ τοῦ ἐρέβους τὴν στρατιωτικὴν χειρουργικὴν καὶ τελειοποιουμένην ὑπὸ τοῦ Γάλλου στρατιωτικοῦ ἰατροῦ Ἀμβροσίου Παρὲ καὶ τοῦ Μπερανζὲ, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐπενόησε διάφορα ἐργαλεῖα χρήσιμα εἰς τὴν ἐν πολέμῳ χειρουργικήν, ὡς καὶ τὴν ἀπολύνωσιν τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων πρὸς ἐπίσχεσιν τῶν αἱμορραγιῶν, ὁ δὲ δεύτερος διεκρίθη διὰ τὰς τολμηρὰς καὶ ἐπιτυχεῖς αὐτοῦ ἐπεμβάσεις ἐπὶ τῶν διαμπερῶν τραυμάτων τοῦ κρανίου.

Ἐκ τῆς μελέτης τῆς ἱστορίας συνάγομεν ἐπίσης ὅτι κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους ἐποιοῦντο χρῆσιν, ἀνεπιγνώστως ἴσως, καὶ διαφόρων ἀντισηπτικῶν μέσων, πρὸς θεραπείαν τῶν ἐν πολέμῳ τραυμάτων καὶ τῆς κουτηριάσεως τούτων διὰ ζέοντος ἐλαίου ἢ θερμοῦ ὕδατος, τοῦθ' ὅπερ ὅμως ἦτο μὲν ἀντισηπτικὸν μέσον ἀλλὰ ὀδυνηρότατον διὰ τοὺς ἀτυχεῖς τραυματίας, σκληρὸν, καὶ ἐν πολλοῖς ἐπικίνδυνον δι' αὐτούς, ὡς ἐκ τοῦ πυρετοῦ ὃν ἡ τοιαύτη καυτηρίασις προεκάλει, τοῦ ἐντόνου ἄλγους ὅπερ ἐπέφερε καὶ τῶν πυωδῶν φλυκταινῶν καὶ φλογώσεων αἵτινες ἀνεπτύσσοντο περὶ τὸ τραῦμα.

Ἐνῷ ἡ τῆς σήμερον ἐν πολέμῳ χειρουργικὴ, χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν ἣν παρέχει αὐτῇ ἡ Χημεία διὰ τῶν ἀναισθητικῶν, ναρκωτικῶν καὶ διαφόρων ἀντισηπτικῶν φαρμάκων, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν μέσων τῆς ἀσηψίας ἐπιζητεῖ ἀείποτε καὶ ἐφαρμόζει τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἠρεμίαν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν τραυματιῶν καὶ τὴν ὡς οἷόν τε ἀνώδυνον ὡς τὰ πολλὰ ἀποθεραπείαν αὐτῶν.

Οἱ δὲ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ τῆς σήμερον μόνοι ἐξ ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατεύματος ἄοπλοι παραμένοντες εἰς τὰς πρώτας τάξεις τῶν μαχομένων στρατῶν, ὑπὸ τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ, ἢ ἐν τοῖς διαφόροις στρατιωτικοῖς νοσοκομείοις τῶν πρόσω ἢ μετόπισθεν, ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ ἐνδόξῳ καὶ μετριόφρονι αὐτῶν στάσει ὡς σωτήριον τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν, μετέχουσιν εἰς ἑτέρας μάχας κατὰ πολὺ δυσχερεστέρας καὶ κινδυνωδεστέρας, ἀντιπαλαίοντες νυχθημερὸν κατὰ τῆς πολυτρόπου ἐξοντώσεως τῶν ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, τῆς ὁλονὲν συνεχῶς τελειοποιουμένης καὶ ἐπαυξανομένης διὰ τῶν νέων πολεμικῶν ἀνακαλύψεων καὶ τῆς πληθύος τῶν νοσογόνων μικροβίων. Μὲ ἀπάθειαν δὲ παραδειγματικὴν καὶ μὲ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, ἅπερ συνήθως χαρακτηρίζουσι τούτους, ἐργαζόμενοι, ἐκπέμπουσιν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οἰωνεὶ σπινθῆρα ἠλεκτρικὸν πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς τραυματίας ὅστις κάμνει τὴν ψυχὴν τούτων νὰ σκιρτᾷ ἐκ χαρᾶς καὶ ἐλπίδος ἐν μέσῳ τῆς ἀπελπισίας καὶ τῶν ἐκ τῶν τραυμάτων ἀλγηδόνων αὐτῶν. Ἀλλ' ὁ σπινθὴρ οὗτος διοχετευόμενος καὶ συγκεντρούμενος καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἰατρῶν διπλασιάζει τοὺς παλμοὺς ταύτης καὶ ἐνισχύει ἔτι μᾶλλον τὴν εὐεργετικότητά των, ἥτις εἶνε τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν ἀληθῶν ἐπιστημόνων, τῶν κατεχόντων τὰ μυστήρια τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἥτις ἀποτελεῖ τὸ θρήσκευμα καὶ τὴν λατρείαν αὐτῶν. Ἐγράφη παρά τινων ἐν τῷ τύπῳ, ἀδίκως μέν, ὅτι οἱ Εὐρωπαϊκοὶ στρατοὶ ἀσχολοῦνται τὴν σήμερον μᾶλλον διὰ τὸν ἐνταριασμὸν τῶν νεκρῶν ἢ τὴν περισυλλογὴν καὶ τὴν θεραπείαν τῶν τραυματιῶν. Οὐδὲν τούτου ἀνακριβέστερον, οὐδὲν τούτου ἀδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ τοὐλάχιστον τοὺς ὑγειονομικοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὴν συνόλην ἐν πολέμῳ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τῶν στρατευμάτων. Ἀρκεῖ νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ σημερινοὶ πόλεμοι διεξάγονται εἰς κλίμακα τοσοῦτον ἀπέραντον καὶ μετὰ στρατευμάτων τόσων ὑπερπληθῶν καὶ τακτικῶν τοσούτῳ νέων ὥστε καὶ ἡ τελειοτέρα διοργάνωσις τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἀποβαίνει ἐνίοτε ἀνεπαρκής, ἡ δὲ ἵδρυσις τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν ἐπαδέσεως, ἐγγύτατα τῶν μαχομένων ἀνδρῶν, καὶ ἡ παρουσία τῶν χειρουργείων πρὸς παροχὴν ἀμέσου ἰατρικῆς βοηθείας, ὡς καὶ ἐπαρκῶν μεταγωγικῶν μέσων πρὸς παχεῖαν διακομιδὴν τῶν ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν καθίσταται ἐνίοτε δυσχερεστάτη ἢ καὶ ἀδύνατος ὅλως, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ πολεμικοῦ μετώπου, τὴν πληθὺν τῶν τραυματιῶν, καὶ πᾶς ἀνάγκας καὶ ἐκπλήξεις τῶν σημερινῶν μαχῶν.

* * *

Ἀρκεῖ ν' ἀναλογισθῶμεν ὅτι εἰς τὸ δυτικὸν θέατρον τοῦ ἄρτι διεξαγομένου πολέμου ἡ μὲν γαλλικὴ παράταξις κατέχει μέτωπον 870 χιλιομέτρων περίπου, ἡ ἀγγλικὴ 50, καὶ ἡ Βελγικὴ 28, ἤτοι ἐν ὅλῳ 948 χιλιόμετρα. Εἰς δὲ τὸ ἀνατολικὸν θέατρον τοῦ πολέμου ἀπὸ τῆς Βαλτικῆς μέχρι τῶν συνόρων, μεταξὺ Βεσσαραβίας καὶ Γαλλικίας, ἡ παράταξις τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ ἐκτείνεται εἰς μέτωπον 1370 χιλιομέτρων, καὶ τέλος εἰς τὸ μεσημβρινὸν θέατρον τοῦ πολέμου ὅτι οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβούνιοι δρῶσιν ἐπὶ μετώπου 350 περίπου χιλιομέτρων, ἤτοι ὅτι τὸ συνολικὸν μῆκος τῆς παρατάξεως τῶν δρώντων τὴν σήμερον διαφόρων εὐρωπαϊκῶν στρατῶν ἀνέρχεται εἰς 2668 χιλιόμετρα, εἰς ἃ ἀντεπεξέρχονται ἀναλόγως τὰ γερμανικὰ καὶ αὐστριακὰ στρατεύματα.

Ἀρκεῖ ἐπίσης νὰ ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἐντὸς τῶν ἓξ πρώτων ἑβδομάδων τῶν πολέμων τούτων οἱ τραυματίαι τοῦ Γαλλογερμανικοῦ μετώπου μόνον ὑπερέβησαν ἀμφοτέρωθεν τὰς 500,000 δηλαδὴ ὅτι ἔφθασαν εἰς τὸν ἀριθμὸν ὃν οὐδεμία ἐρυθρὰ σελὶς τῆς στρατιωτικῆς ἱστορίας ἀνέγραψεν ἄχρι τοῦδε.

Κατὰ τοὺς πολέμους τῶν παρωχημένων ἐποχῶν αἱ μάχαι συνήθως διήρκουν μίαν ἢ δύο τὸ πολὺ ἡμέρας καὶ ἐλάμβανον χώραν ἐπὶ μικρῶν μετώπων. Μόλις δὲ ἔπαυε τὸ πῦρ οἱ τραυματίαι ἐπεδένοντο ἐπὶ τόπου καὶ μετεφέροντο κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εὐχερῶς αὐθημερὸν εἰς τὰ ἐγγὺς ὑπάρχοντα χειρουργεῖα καὶ πρόσκαιρα νοσοκομεῖα ἐκστρατείας.

Τὴν ἡμέραν ὅμως τὸ τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐπίσης εὐχερῶς διότι αἱ μάχαι συνήθως διαρκοῦσι πλείστας ἡμέρας καὶ νύκτας ἀδιαλείπτως, ἢ καὶ ἑβδομάδας ἐνίοτε, καὶ διεξάγονται εἰς παμμεγίστας ἀποστάσεις, μετὰ τῶν ποικιλωτέρων ἐξοντωτικῶν μέσων, καὶ ὑπὸ τὰς πλέον ἀροσδοκήτους περιπτώσεις, ἀποδίδουσαι οὕτω μεγάλον ἀριθμὸν τραυματιῶν, κατεσπαρμένων εἰς ἐδάφη ἀπέραντα καὶ ἐνίοτε ἀπρόσιτα, ὥστε ἡ κίνησις τῶν ἰατρῶν, νοσοκόμων καὶ τραυματιοφορέων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῇ ταχέως, οὐδὲ τὰ μέσα διακομιδῆς τῶν τραυματιῶν νὰ λειτουργήσουσιν ἀπροσκόπτως.

Καὶ ἐν τούτοις οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ ἵνα μὴ ἐπὶ ματαίῳ πολλάκις ἀναμένωσι τὴν μεταφορὰν τῶν τραυματιῶν εἰς τὰς ὀπισθοφυλακάς, ὅπου συνήθως ἐγκαθίστανται οἱ σταθμοὶ τῶν ἐπιδέσεων καὶ τὰ χειρουργεῖα κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς τῆς ἐν ἐκστρατείᾳ ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ἐφωδιασμένοι δι' εἰδικῆς ὀργανοθήκης ἐκστρατείας, περιεχούσης τ' ἀπαραίτητα χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, ἀντισηπτικὰ φάρμακα, καὶ ἰδίως βάμμα ἰωδίου, ἐπιδεσμικὰ εἴδη, διαφόρους φύσιγγας καὶ ἰδίᾳ μορφίνης, καφεΐνης καὶ ἄλλων καρδιοτονωτικῶν φαρμάκων, ὡς καὶ σύριγγα ὑελίνην δι' ὑποδερμικὰς ἐνέσεις, καὶ λοιπὰ ἄλλα εἴδη, καὶ ἣν ὀργανοθήκην φέρουσιν ἐφ' ἑαυτῶν, μεταβαίνουσιν αὐτοπροσώπως παντοῦ ὅπου τὸ πῦρ εἶνε σφοδρότερον καὶ ὅπου αἱ ἀνάγκαι καλοῦσι τούτους. Ἐκεῖ δὲ γονυπετεῖς πρὸ πῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν ἀσκοῦσιν ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους τὸ φιλάνθρωπον καὶ ἡρωϊκὸν αὐτῶν ἔργον, ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ὑπὸ τὰς ἐχθρικὰς σφαίρας, αἵτινες ἐπιψαύουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν καὶ πολλάκις φονεύουσι τούτους, καθ' ὅπερ αἱ ἐπίσημοι στατιστικαὶ τῶν εἰς ἀξιωματικοὺς ἀπωλειῶν τῶν διαφόρων νεωτέρων πολέμων προσεπιμαρτυροῦσι, καταδεικνύουσαι ὅτι μετὰ τὸ πεζικὸν τὸ ὑγειονομικὸν σῶμα τοῦ στρατοῦ ἔχει τὰς μεγαλειτέρας ἀπωλείας εἰς ἀξιωματικούς. Οὕτω δὲ ὁλόκληρον τὸ στρατόπεδον μεταβάλλεται εἰς ἀπέραντον ὑπαίθριον νοσοκομεῖον, ἐνῷ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἀπητοῦντο ἡμέραι ὁλόκληροι ὅπως οἱ τραυματίαι μεταφερθῶσι πλησίον τῶν ἰατρῶν καὶ τύχωσι τῆς πρώτης περιθάλψεως ἐντὸς τῶν χειρουργείων καὶ λοιπῶν νοσοκομείων ἐκστρατείας.

Ἐν τῇ ἐνασκήσει δὲ πῶν ἰατρικῶν αὐτῶν τούτων καθηκόντων οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ὡς πρώτιστον ἔργον θεωροῦσι τὴν κατάλληλον τοποθέτησιν τῶν τραυματιῶν κατὰ τὸν εὐνοϊκώτερον αὐτοῖς τρόπον καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐν ἀνάγκῃ, ἐνέσεως μορφίνης πρός τε ἀνακούφισιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀλγηδόνων, καταστολὴν τῆς νευρικῆς ὑπερδιεγέρσεως καὶ ταχυτέραν ἐπίσχεσιν τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης αἱμορραγίας, διὰ τῆς χαλαρώσεως τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος. Εἶτα προβαίνουσιν εἰς τὴν λεπτομερεστέραν ἐξέτασιν τοῦ τραύματος καὶ τὴν πρόχειρον ἐπίσχεσιν τῆς ἐυχὸν ὑπαρχούσης αἱμορραγίας, δι' ἀπολινώσεως ἢ πιέσεως τῶν

αἱμοφόρων ἀγγείων, ἵνα μὴ ἐκ ταύτης διακινδυνεύῃ ἡ ζωὴ τοῦ τραυματίου.

Προκειμένου ὅμως περὶ ἐλαφρᾶς αἱμορραγίας, δυναμένης νὰ ἐπισχεθῇ ἀφ' ἑαυτῆς δι' ἁπλῆς δι' ἀποστειρωμένης πολυπτύχου ὀθόνης ἐπακαλύψεως καὶ ἐλαφρᾶς πιεστικῆς ἐπιδέσεως, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐνέργειαν πρὸς καταστολὴν ταύτης προβαίνουσιν οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροί.

Γνωστοῦ δι' ὄντος ὅτι ἕκαστος στρατιώτης τὴν σήμερον τυγχάνει ἐφωδιασμένος δι' ἑνὸς ἢ δύο ἀτομικῶν ἐπιδέσμων, ἐξ ἀπεστειρωμένης ὀθόνης καὶ ἐπαρκοῦς μήκους εἰλητοῦ ἐπιδέσμου ἀποτελουμένων, μετὰ ἢ ἄνευ φύσιγγος ἐκ βάμματος ἰωδίου, ὅπερ κατεδείχθη ὡς τὸ καλλίτερον ἀπολυμαντικὸν διὰ τὰ ἐν πολέμῳ τραύματα, πρὸς ἐπάλειψιν τούτων καὶ τοῦ πέριξ δέρματος, χρησιμοποιεῖται συνηθέστατα ὁ ἐπίδεσμος οὗτος διὰ τὴν πρώτην πρόχειρον ἐπίδεσιν τῶν τραυματιῶν, ἥτις δύναται νὰ γείνῃ διὰ τοῦ ἐπιδέσμου τούτου καὶ ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν τραυματιῶν ἢ τῶν νοσοκόμων καὶ ἄλλων παρακειμένων αὐτοῖς συστρατιωτῶν.

Ἡ τοιαύτη διὰ βάμματος ἰωδίου ἐπάλειψις τῶν τραυμάτων ἀπεδείχθη ὅτι εἶνε ἀναγκαιοτάτη, διότι τὰ ἐν πολέμῳ τραύματα ἐπιγιγνόμενα ἐπὶ ἀνδρῶν οἵτινες ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν δὲν εὗρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ καθαρίσωσι τὸ σῶμα αὐτῶν διὰ λουτρῶν ἢ πλύσεων, οὐδὲ ν' ἀλλάξωσι τὰ ἐνδύματά των ὑπόκεινται εἰς μολύνσεις. Εἰς τὰς μολύνσεις δὲ ταύτας, πλὴν τῆς ἀκαθαρσίας, προδιαθέτει ἐπίσης τοὺς τραυματίας τῶν πολέμων καὶ ἐξασθένησις τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῶν ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν κοπώσεων καὶ τῶν ἄλλων στερήσεων, εἰς ἃς ὑποβάλλονται πάντες οἱ ὁπωσδήποτε μετέχοντες τῆς ἐκστρατείας.

Προκειμένου δὲ περὶ καταταγμάτων τῶν ὀστῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν κάτω ἄκρων, οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ χρησιμοποιοῦσιν ὡς πρόχειρον μέσον πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἀκινησίας τοῦ μέλους καὶ στήριξιν τῶν κατεαγότων τεμαχίων τῶν ὀστῶν, ἐλλείψει ἄλλων ξυλίνων, μεταλλίνων ἢ συρματοπλέκτων νορθήκων, ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τὸ ὅπλον τοῦ τραυματίου ἢ τὴν ξιφολόγχην αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐν πολέμῳ χειρουργικὴν τῆς σήμερον, πλὴν τοῦ βάμματος ἰωδίου καὶ τῶν ἄλλων ἀντισηπτικῶν φαρμάκων, γίνεται εὐρεῖα ἐπίσης χρῆσις τῶν διαφόρων ἀναισθητικῶν φαρμάκων καὶ ἰδίᾳ τῆς μορφίνης.

Διὰ τὸν πολυτρόπως βασανιζόμενον, τὸν ἀλγοῦντα, τὸν πυρέσσοντα καὶ ἐν νευρικῇ ὑπερδιεγέρσει διατελοῦντα τραυματίαν μία ἔνεσις μορφίνης εἶνε μεσον σωτήριον. Εἰς τὸν τραυματίαν τοῦτον, ὅστις πρὸ τοῦ τραυματισμοῦ του κυτάκοπος καὶ ἄνευ ἀναπαύσεως ἐμάχετο ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ ὥρας συνεχῶς, ἡ μορφίνη προκαλεῖ ὕπνον ἥρεμον καὶ γλυκύν, ὅστις παρουσιάζει ἐν τῶν συγκινητικωτέρων θεαμάτων. Δι' αὐτῆς ὁ ἀτυχὴς τραυματίας, ὁ εὑρισκόμενος ἐν τῷ μέσῳ τῆς τρομερᾶς συγχύσεως τοῦ πολέμου καὶ τοῦ δαιμονιώδους κρότου τῶν πυροβόλων, ἐν τῷ μέσῳ οἰμωγῶν καὶ κραυγῶν καὶ παντοδαποῦ θορύβου καὶ ἀπαισίων λυγμῶν μεταξὺ ἄλλων στεναζόντων καὶ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ ἐκπνεόντων συντρόφων του, κοιμᾶται ὕπνον βαθύν, ὅστις ἀποστελεῖ δι' αὐτὸν τὸ μόνον δυνατὸν βάλσαμον, ὅπερ παρέχεται αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, τὸ τῆς ἀναπαύσεως.

Πλὴν τούτων ὅμως ἡ ὑποδόρειος ἔνεσις τῆς μορφίνης ἀσκεῖ καὶ ἑτέραν εὐεργετικὴν ἐπὶ τῶν τραυματιῶν ἐπίδρασιν. Μέγα μέρος ἐκ τούτων πάσχει φρικωδῶς ἐκ τῆς δίψης, διότι μὴ δυνηθέντες ἐπὶ πολλὴν χρόνον πρὸ τῆς μάχης ἢ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης νὰ πίωσιν ὕδωρ κατηνάλωσαν μεγίστην ποσότητα ἐκ τῶν ὑγρῶν τοῦ σώματος αὐτῶν. Ἀλλ' ἂν δοθῇ εἰς τοὺς τραυματίας τούτους οἰκεῖ καὶ ὡς ἔτυχε, νὰ πίωσιν ὕδωρ, χωρὶς νὰ ἐπιβάλληται τοῦτο ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, αὐξάνει ἡ πίεσις τοῦ αἵματος καὶ ἀνανεοῦται ἡ τυχὸν ἐπισχεθεῖσα αἱμορραγία. Ἐὰν δὲ οἱ τραυματίαι οὗτοι φέρουσι καὶ τραῦμα διαμπερὲς τῆς κοιλίας μετὰ διατρήσεως τοῦ στομάχου ἢ τῶν ἐντέρων, ἡ πόσις τοῦ ὕδατος δύναται ν' ἀποβῇ ἐπιβλαβὴς ἢ καὶ ἄντικρυς ἐπικίνδυνος δι' αὐτούς. Καθ' ὅσον εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ καλλίτερος τρόπος τῆς σωτηρίας αὐτῶν εἶνε νὰ παραμένῃ ὁ στόμαχος καὶ τὰ ἔντερα τούτων κενὰ καὶ ἐν ἀναπαύσει. Καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις λοιπὸν ταύτας ἡ ἔνεσις τῆς μορφίνης δίδει τὸν ὕπνον καὶ καταστέλλει τὴν δίψαν.

Ἄλλως τε πάλιν οἱ ἐν τῇ γραμμῇ τοῦ πυρὸς εὑρισκόμενοι στρατιῶται, ὁπόταν ἰδίως ἡ μάχη διαρκεῖ ἐπὶ πολὺ χρόνον, μάχονται σχεδὸν πάντοτε μετὰ κενοῦ τοῦ στομάχου, διότι ἀόριστα καὶ ἀκανόνιστα εἰσὶ τὰ χρονικὰ διαστήματα κατὰ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ λάβωσι τροφήν. Ἡ κατάστασις ὅμως αὕτη εἰς τινας περιπτώσεις ἀποτελεῖ εὐεργέτημα διά τινας τραυματίας, διότι ὅταν τραυματίζωνται κατὰ τὴν κοιλίαν, διὰ τῆς κενότητος τοῦ στομάχου, δὲν διατρέχουσι τὸν κίνδυνον τῆς ἀναπτύξεως περιτονίτιδος ἐκ τῆς διαχύσεως τοῦ περιεχομένου τοῦ στομάχου ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ περιτοναίου. Καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις λοιπὸν ταύτας ἡ μορφίνη διὰ τοῦ ὕπνου ὃν προκαλεῖ, καταστέλλουσα τὴν πεῖναν, καὶ συνεπῶς παρεμπιπτούσης τὴν λῆψιν οἱασδήποτε τροφῆς, ἐπενεργεῖ εὐεργετικῶς ἐπὶ τῶν τραυματιῶν τούτων.

Ἡ ἀγαθοποιὸς φύσις ἐπενεργεῖ ἐνίοτε ὥστε πολλοὶ στρατιῶται μετὰ τὸν τραυματισμὸν αὐτῶν νὰ λιποθυμῶσιν καὶ περιπίπτωσιν ἀφ' ἑαυτῶν εἰς ἀναισθησίαν.

Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι σχεδὸν πάντοτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λιποθυμίας ταύτης ἡ τυχὸν ὑπάρχουσα αἱμορραγία ἐπέχεται ἀφ' ἑαυτῆς ὡς ἐκ τῆς ἐπιβραδύνσεως τῶν παλμῶν τῆς καρδίας. Ἐπανερχομένων ὅμως εἰς τὰς αἰσθήσεις των τῶν τραυματιῶν τούτων ἡ προσκαίρως ἐπισχεθεῖσα αἱμορραγία ἐπαναλαμβάνεται ἐκ νέου. Ἀλλὰ καὶ τότε ἡ παροχὴ τῆς μορφίνης, διὰ τῆς ἀναισθησίας ἣν προκαλεῖ καὶ τοῦ ὕπνου ὃν ἐπιφέρει παρεμποδίζει τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπείας τῆς νέας ταύτης καταστάσεως.

* * *

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ἐν τοῖς σταθμοῖς δὲ τῶν ἐπιδέσεων καὶ ἐν τοῖς διαφόροις χειρουργείοις καὶ νοσοκομείοις Διακομιδῆς οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ γονυπετεῖς κύπτοντες ἐπὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου τραυματίου σταματῶσι ἐπίσης ταχέως τὰς θανατηφόρους αἱμορραγίας αὐτῶν, ἐκτελοῦσι τὰς διαφόρους καρδιοτονωτικὰς, παυσιπόνους ἢ καὶ προφυλακτικὰς ἀντιτετανικὰς ἐνέσεις, ἐπιδένουσιν ἀσηπτικῶς καὶ τελειότερον τὰ τραύματα τῶν τραυματιῶν, τοποθετοῦσιν ἐπὶ νοσηλείων καὶ στηρίζουσιν ἀκίνητα, ὡς οἷόν τε καλλίτερον, τὰ κατεαγότα καὶ ἐπώδυνα αὐτῶν μέλη, καὶ ἀπευθύνουσιν εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν τραυματιῶν ὀλίγας παρηγόρους καὶ ἐνθαρρυντικὰς λέξεις, ἀριθμοῦντες οὕτω κατὰ δωδεκάδας ἀνὰ ἑκάστην ὥραν τοὺς διασωζομένους ὑπ' αὐτῶν εὐγενεῖς ἥρωας τοῦ πολέμου.

Οὕτω λοιπὸν οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ τῆς σήμερον ἀτρόμητοι καὶ διηνεκῶς ἀσχολούμενοι εἰς τὸ ὑψηλὸν αὐτῶν τοῦτο ἔργον, ἔχοντες δὲ πεποίθησιν εἰς ἑαυτοὺς καὶ τὴν εὐεργετικὴν δρᾶσιν τῆς ἐπιστήμης των, ἐργάζονται ἀκαταπαύστως ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, καθ' ἣν στιγμὴν χίλια ἰκευτικὰ χείλη καλοῦσιν αὐτοὺς, καὶ χίλια εὐγνώμονα ὄμματα περιβάλλουσιν τούτους μὲ στοργὴν καὶ ἀφοσίωσιν. Τὰ βλέμματα δὲ ταῦτα ἀποτελοῦσι δι' αὐτοὺς τὴν μόνην ἀτυχῶς ἀλλὰ καὶ ὑπερτάτην τῶν ἠθικῶν ἀμοιβῶν των.

Οὕτω διέρχονται τὰς ἡμέρας των οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ καὶ οὕτω ἐπίσης τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς νυκτὸς ὅταν εἶνε εἰς αὐτοὺς δυνατὸν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὸν ὕπνον. Καὶ αἱ ἡμέραι αὗται διαδέχονται ἀλλήλας ἐν τῇ ἡρωϊκῇ καὶ ἀκαταπαύστως φιλανθρώπῳ, ἀλλὰ καὶ ἐπικινδύνῳ διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἰατρῶν τούτων, ἐργασίᾳ, ἥτις ἐν τούτοις πολλαπλασιάζει τὰς δυνάμεις των καὶ ἐνισχύει τὸ ἠθικόν των.

Ἀλλὰ τὰ ἐχθρικὰ ὅπλα καὶ πυροβόλα δὲν παύουσι νὰ ἀποστέλλωσι τὰ φονικὰ αὐτῶν βλήματα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ τῶν στρατοπέδων οὐδ' οἱ ἄνδρες νὰ πίπτωσιν διαρκῶς ἀνδρόοι ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Οἱ δὲ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ δὲν δύνανται ἐπίσης ν' ἀναπαύωνται, ἀλλ' ὀφείλουσιν, ἐν ἴσῃ ἀμίλλῃ καὶ αὐταπαρνήσει, ν' ἀντεπεξέρχωνται ἐναντίον

Ἡ μετάβασις τοῦ πλήθους πρὸς ὑποδοχὴν τῆς εἰκόνος τῆς Εὐαγγελιστρίας

τοῦ ἀνθρωποκτόνου τούτου ἔργου τῶν ἐχθρικῶν βλημάτων. Οὕτω δὲ καὶ ὁ ἐν ἀπελπιστικῇ κατοστάσει καὶ ἄνευ ἐλπίδος διασώσεως διατελῶν τραυματίας δὲν παραμελεῖται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν, ἀλλὰ ἂν πρόκειται μοιραίως νὰ ὑποκύψῃ ὡς ἐκ τῶν τραυμάτων του, οἱ δὲ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ διὰ τῆς παρεμβάσεως αὐτῶν καθιστῶσιν τὴν ἀγωνίαν τούτου ἠπιωτέραν καὶ ἀνώδυνον ἔν τε τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ.

Μάϊος 1915

Σλ. Ν. Χμτνς

ΙΤΑΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Pia Ricciardi

Ο ΚΩΔΩΝΟΚΡΟΥΣΤΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ὁ Γουσταῦος περιήρχετο τὸν ναὸν κινῶν ὀλίγον τὴν σγουρὴν κεφαλήν του καὶ τὸ μικρὸν καλοκαμωμένον σῶμά του, ἡ δὲ Μαρία ἠρυθρία καὶ ἔκυπτε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους ὡς προσευχομένη, ἀλλὰ προσποιουμένη ἐνίοτε ὅτι παρατήρει τὰς εἰκόνας, ἔρριπτε κρύφιον βλέμμα ἐπὶ τοῦ νεανίου, ὅστις περιερέρετο μεταξὺ τοῦ πλήθους συλλέγων τοὺς ὀβολούς, καὶ τοῦ ἐμειδία δεικνύουσα δύο σειρὰς λευκοτάτων ὀδόντων.

Καὶ ἔπραττον πάντοτε τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν λειτουργίαν. Ἡ Μαρία ἐκάθητο εἰς λησμονημένην τινὰ γωνίαν τῆς ἐκκλησίας πλησίον τοῦ τάφου τοῦ Κορραδίνου, ὁ δὲ Γουσταῦος διερχόμενος ἐκεῖθεν προσποιεῖτο ὅτι ἐλάμβανε τὸν ὀβολόν της καὶ τῆς ἔρριπτεν ἐπὶ τῶν γονάτων διάφορα σοκολατάκια. Τοιουτοτρόπως ἐξηκολούθουν τὰς φιλικάς των σχέσεις μὲ τὴν ἐκφραστικὴν γλῶσσαν τῶν φλογερῶν ὀφθαλμῶν, ὑπὸ τὸ βλέμμα τῶν εἰκόνων καὶ τοῦ βασιλόπαιδος (Κορραδίνου), καὶ ἡ φιλία των αὕτη ηὔξανεν ἄνευ ἐνοχλητικῶν σκέψεων, ὡς ἡ νεότης αὐτῶν εἰς τὴν αὐστηρότητα τοῦ ναοῦ, μεταξὺ τοῦ γονυκλινοῦς πλήθους μικρῶν χωριανῶν οἰκογενειῶν, πλησίον τῶν γερόντων, οἵτινες ἔκλινον τὴν ἄτριχον κεφαλήν των εἰς ἀπηυδημένην προσευχήν, πλησίον τῶν γυναικῶν αἵτινες ἐστέναζον κτυπῶσαι τὸ στῆθός των ὑπὸ τὴν τρέμουσαν λάμψιν τῶν κηρίων καὶ τῶν κανδηλίων τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο τόσα μικρὰ χρυσᾶ ἄστρα κρεμάμενα εἰς τὸ μυστικὸν σκιόφως.

Ὁ Γουσταῦος, εὐκίνητος, εὐφυὴς ἔκαμνεν ὅ,τι ἠδύνατο εἰς τὸν ναόν. Συνώδευε τοὺς ξένους, ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς γαλλικήν τινα λέξιν καὶ ἐξήγει κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς αὐτοὺς τὴν ἱστορίαν τῆς Μελαγχροινῆς Παρθένου τῆς ἐκκλησίας του, ἥτις λέγεται ζωγραφισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἁγίου Λουκᾶ καὶ κομισθεῖσα ἐξ Ἀνατολῆς ὑπὸ τινων Καρμηλιτανῶν μοναχῶν.

Ὁ Γουσταῦος ἔκαμνεν ὀλίγον ἀπ' ὅλα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἦτο ἰδίως ὁ κωδωνοκρούστης. Ἦτο αὐτὸς ὅστις ἐξεσφενδόνιζεν εἰς τὸν ἀέρα τὸν χάλκινον ἦχον τῶν κωδώνων καὶ ἦτο ὑπερήφανος διὰ τοῦτο. Ν' ἀνέρχεται εἰς αὐτὸ τὸ διακοσιετὲς κωδωνοστάσιον, τὸ ὁποῖον ὑψοῦται τολμηρὸν εἰς τὸ βάθος τοῦ Βεζουβίου καὶ τοῦ κόλπου, τὸ ὑψηλότερον κωδωνοστάσιον τῆς Νεαπόλεως, νὰ χαιρετᾷ τὴν μεγάλην πόλιν μὲ ἑορτάσιμον κωδωνοκρουσίαν καὶ νὰ ἐξυπνᾷ τὴν βαθεῖαν ἠχὼ τῶν πέριξ τοῦ ἐφαίνετο τόσον ὡραῖον! Αὐτὰ τὰ σή-

μαντρα, ἔλεγεν, ἐσήμαναν διὰ τὸν θρίαμβον καὶ τὸν θάνατον τῶν Μεγάλων καὶ θὰ σημάνουν δι' ἐμὲ καὶ τὴν Μαρίαν ὅταν θὰ νυμφευθῶμεν.

Ἡ Μαρία κατεῖχεν ὅλην του τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἁπλοϊκήν του καρδίαν, ἐκείνη δὲ ηὔξανε περικυκλουμένη ὑπὸ περιποιήσεων καὶ ζηλοτυπιῶν, μὲ ἥσυχον ὑπερηφάνειαν βασιλίσσης. Καὶ πέριξ αὐτῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα κατάφορτον ἐξ ἁλμυρῶν ἀναθυμιάσεων, εὐωδιῶν ὀπωρικῶν καὶ ζωντανῶν ἰχθύων ἐκινεῖτο ἡ ἐργασία. Διήρχοντο αἱ φορτηγοὶ ἅμαξαι συρόμεναι ὑπὸ λευκῶν βοῶν, ἀντήχουν τὰ τραῖνα ἔξω τῆς ἐκκλησίας καὶ ὁ λαὸς ἐκινεῖτο εὔθυμος, ἐργατικὸς μεταξὺ τῶν κανίστρων κατασφόρτων λαχανικῶν καὶ τῶν διαφόρων ὑποσκηνίων. Καὶ εἰργάζετο, ἔψαλλε, ἐγέλα, ἔτρωγεν ὁ λαὸς οὗτος καὶ ἴσως, ἴσως ἐθλασφήμει ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ γιγαντώδους κωδωνοστασίου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ αἰώνων ὀρθούμενον ἄνωθεν τοῦ μεγάλου πύργου, τῆς ἀγορᾶς, τῶν πολυπληθῶν δρόμων καὶ τῆς θαλάσσης βριθούσης ἱστίων, αἰωνίου πηγῆς πλούτου καὶ εὐθυμίας, δέχεται ἐπὶ τῆς χρυσιζούσης κορυφῆς του ἠμαυρισμένης ὑπὸ τοῦ χρόνου, τὰς πρώτας τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας, ἀκτινοβολεῖ ὑπὸ τὴν ἀδάμαστον μεσημβρινὴν θερμότητα, χρωματίζεται ὑπὸ τῶν αἱμοβαφῶν λάμψεων τῆς δύσεως καὶ ἀνταναklᾷ τὰς τελευταίας ἀκτῖνας τοῦ χρυσοῦ ἄστρου, δύοντος ὄπισθεν τῆς ἐλαφρᾶς κατωφερείας τοῦ Βεζουβίου.

* * *

Ἡ πρόσοψις τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ κωδωνοστάσιον ἔλαμπον ἐκ τῶν φώτων, ἡ πρὸς τῆς ἐκκλησίας πλατεια καὶ ἐκείνη τῆς ἀγορᾶς καὶ ὅλαι αἱ πέριξ οἰκίαι ἀνύψωνον θόλους ἀπὸ τοὺς ποικιλοχρώμους κανδήλας. Τὰ πάντα ἐπεδείκνυον τὸν στολισμόν των ἐκ φώτων θόλων καὶ μύρτων. Ἀπανταχοῦ ἐκυμάτιζεν ἡ εἰκὼν τῆς Παρθένου ἐζωγραφισμένης ἐπὶ τῶν λαβάρων. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰκόνες διὰ φοβεροῦ μίγματος ζωηρῶν χρωμάτων παρίστανον τὴν ἄφιξιν τῆς μητρὸς τοῦ Κορραδίνου καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἀτυχοῦς τούτου νεανίου, ὅστις ἀπεκεφαλίσθη. Εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας, ἐπὶ ἐξέδρας ἐστολισμένης διὰ φυτῶν καὶ ἀλληγορικῶν ζωγραφιῶν ὁ δήμαρχος καὶ οἱ σύμβουλοι καθίστων ἐπισημοτέραν τὴν ἑορτὴν τῆς 16 Ἰουλίου. Αἱ μουσικαὶ ἐπαιάνιζον τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ τὸν ὕμνον τοῦ Γαριβάλδη καὶ ἐν μέσῳ τῶν μουσικῶν ἤχων καὶ τοῦ θορύβου τοῦ λαοῦ ἐρρίπτοντο αἱ βόμβαι, βροντῶσαι, ἰριδώδεις αἱ δὲ ἀκτῖνές των ἐξετείνοτο λεπταὶ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔπιπτον ὡς χρυσῆ βροχή. Κατόπιν μαῦρος καπνὸς ἐτύλισσε τὸ κωδωνοστάσιον ἐντὸς τῶν πτυχῶν του καὶ φλόγες ζωηραὶ ἐφώτιζον αὐτὸ πανταχόθεν. Ὁ κολοσσὸς ἐφαίνετο μεγαλοπρεπὴς καὶ τραγικός.

Ὁ λαὸς εὐχαριστημένος ἐπεκαλεῖτο τὴν Παναγίαν, ἔψαλλε, προσηύχετο, ἔκλαιεν, ἐγέλα. Ἡ ἁρμονία τῶν κωδώνων ἔφθανε μέχρι τῶν τρεμόντων ἀστέρων ἄλλοτε δὲ σοβαρὰ ὡς μελοποιΐα.

Ἡ Μαρία, ἐνδεδυμένη λευκὰ δὲν εἶχεν ὀφθαλμοὺς εἰ μὴ διὰ τὸ κωδωνοστάσιον δὲν εἶχεν ὦτα παρὰ διὰ τὰ σήμαντρα. Μόνος ὁ Γουσταῦος ἐγνώριζε νὰ τὰ σημαίνῃ κατ' αὐτὸν τρόπον.

Διὰ μιᾶς ἠκούσθη μία ἔκρηξις καὶ ἐξηκολούθησε κραυγὴ τρόμου.

—Ἦτο βόμβα ἡ ὁποία ἐξερράγη μεταξὺ τῶν χειρῶν του.

—Ἐπληγώθη ;

—Ναὶ σοβαρῶς.

Ἡ Μαρία ἠσθάνθη ἀπαισίαν προαίσθησιν καὶ ἐπροχώρησε μεταξὺ τοῦ πλήθους. Τί νὰ ἴδῃ ; Τὸν Γουσταῦον εἰς τοὺς βραχίονας δύο ἀνδρῶν ἔχοντα σκεπασμένον τὸ πρόσωπον. Κατελθὼν ἐκ τοῦ κωδωνοστασίου ἠθέλησε νὰ ρίψῃ μίαν βόμβαν καὶ ἐξερράγη μεταξὺ τῶν χειρῶν του.

—Γουσταῦε, Γουσταῦε ! ἀνέκραξεν ἡ Μαρία μὲ φωνὴν ἥτις δὲν ἐφαίνετο πλέον ἰδική της καὶ ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός της.

* * *

Ὁ Γουσταῦος ἐξῆλθε τέλος τοῦ νοσοκομείου, ὁ ἰατρὸς τοῦ εἶχεν εἴπῃ νὰ μὴ ἀφαιρέσῃ τὸν ἐπίδεσμον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ ὑπήκουσεν εἰς αὐτόν. Πρὸ τοῦ ὅμως ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν οἶκόν του ἠθέλησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκου. Εἶχε ταχθῇ νὰ ὑπάγῃ μὲ τὰ τέσσαρα, ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ μέχρι τῆς ἁγίας Τραπέζης, λείχων τὸ ἔδαφος ὡς δυστυχὴς κύων, εὐθὺς ὅτε ἤθελεν ἀφαιρέσει τοὺς ἐπιδέσμους τῶν ὀφθαλμῶν. Οἱ συγγενεῖς τὸν συνώδευον σιωπηλοὶ καὶ συγκεκινημένοι, ἐνῷ ἐκεῖνος ἐβάδιζε σταθερὸς καὶ εὔθυμος εἰς τὸν μέγαν ναὸν τὸν ὁποῖον ἐγνώριζε παιδιόθεν

—Ἀφῆστέ με μόνον, ξεύρω νὰ προχωρήσω, εἶνε ἐκεῖ ἡ Παναγία καὶ ἐδείκνυε διὰ τῆς χειρὸς τὸ βάθος τῆς ἐκκλησίας.

—Ἄχ ! δὲν μπορῶ νὰ περιμένω περισσότερονθέλω νὰ ἰδῶ ἐκείνην τὴν ὡραίαν μητέρα ! ἐφώναξε διὰ μιᾶς καὶ μὲ ἀπότομον κίνησιν ἐσήκωσε τὸν ἐπίδεσμον.

—Μὰ τί, εἶνε νύχτα ; προσέθεσεν ἀνήσυχος.Οἱ συγγενεῖς του ἔτρεμον ἤθελον νὰ τοῦ δέσουν καὶ πάλιν τὸν ἐπίδεσμον, ἀλλ' ἐκεῖνος τὸν ἀπέσπασε καὶ ἔλαβε τὴν κεφαλήν του εἰς τὰς δύο του χεῖρας.

—Ἀ ! μὲ ἀπατήσατε, ἔχασα τὰ 'μάτια μου ! δὲν βλέπω ! ἐφώναζεν ὡς τρελλὸς καὶ ἐρρίφθη κατὰ γῆς συστρεφόμενος καὶ δάκνων τὰς χεῖράς του. Κατόπιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡσύχασεν, ἐγονάτισε πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ψυθιρίζων μετὰ λυγμῶν.

—Ἄχ ! μητέρα μου δὲν σὲ βλέπω πλέον ! δὲν σὲ βλέπω πλέον !

Καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ κλαίων ὡς παιδίον ἀπαρηγόρητον.

* * *

Ἡ Μαρία δὲν εὑρίσκετο πλέον ἐκεῖ, τὴν εἶχον εἰς τὴν γειτονικὴν πόλιν εἰς μίαν συγγενῆ της. Δυστυχὴς κόρη ! Ὁ Θεὸς γνωρίζει πόσα δάκρυα ἔχυσε ! Ὁ Γουσταῦος διετήρει τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ἀκτινοβολοῦντος προσώπου της καὶ ἦτο αὕτη μία ἀνάμνησις γλυκεῖα καὶ λυπηρά, ἥτις ἐφώτιζε τὰ σκότη τῆς δυστυχοῦς αὐτοῦ ζωῆς. Τὸ εἰδύλλιον εἶχε πλέον καταστραφῆ. Ὦ ! ὡραία ἀπαίτησις νὰ θέλῃ τις νὰ νυμφευθῇ τυφλός ! Ἦτο ἤδη ἀρκετὸν ὅτι ἡ Μαρία ἠγωνίσθη κατὰ τῶν ἀρνήσεων τῆς οἰκογενείας της. Ποία ἄλλη κόρη θὰ ἔλεγε· «Θέλω νὰ τὸν νυμφευθῶ μὲ ὅλην του τὴν δυστυχίαν ;»

Καὶ ἐκεῖνος εὕρισκε παρηγορίαν εἰς αὐτὴν τὴν ἔνδειξιν ἀφοσιώσεως. Βαθμηδὸν δὲ συνείθισεν εἰς τὴν δυστυχίαν μὲ ἐκείνην τὴν θαυμαστὴν καρτερίαν, ἥτις ἔρχεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τοὺς δυστυχεῖς τοὺς στερηθέντας τῆς ὁράσεως καὶ διῆγε βίον ἐσωτερικόν, ἐκεῖνον τὸν ἐξαιρετικὸν βίον τῶν τυφλῶν πλήρη σκέψεως, λογισμοῦ, εἰκόνων καὶ ἀναμνήσεων. Ἡ Παναγία ἦτο πάντοτε τὸ ἀντικείμενον τῆς πίστεώς του, πίστεως ἁπλοϊκοῦ, ἄνευ ἀμφιβολιῶν. Ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἦτο πάντοτε τὸ γνωστὸν καὶ προσφιλὲς περιβάλλον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκινεῖτο βέβαιος περὶ τῆς ἀσφαλείας ἐκείνης τῆς τόσον συνήθους εἰς τοὺς τυφλούς, οἱ δὲ κώδωνες τοῦ ἔψαλλον πάντοτε εἰς τὴν ψυχὴν τὸν ἑορτάσιμον αὐτῶν ὕμνον.

Πάντοτε αὐτὸς τοὺς ἐσήμαινεν, ἀλλ' ὁ μικρὸς λαὸς ἔλεγεν ὅτι ποτὲ δὲν τοὺς εἶχε κρούσει τόσον ὡραῖα ὡς τώρα. Ἡ βαθεῖα ἐκείνη ψυχολογικὴ ἀνάγκη ν' ἀκούσῃ ἤχους θωπεύοντας τὴν ἀκοήν του διεγείροντας αἰσθήματα καὶ σκέψεις ἀφυπνίζοντας ἀναμνήσεις ὅπως συμπληρῶσι τὴν νέαν του ζωήν, ἐξηγεῖτο εἰς ἠχητικὰ κύματα τρέμοντα, σοβαρά, τὰ ὁποῖα ἀνυψοῦντο εἰς τὸν αἰθέρα καὶ ἐχάνοντο ἡσύχως ὡς ἤχοι κλαυθμοῦ καὶ προσευχῆς. Καὶ οἱ κώδωνες ἐκεῖνοι εἶχον φωνήν τινα διὰ τὸν καϋμένον τὸν τυφλὸν, φωνὴν μυστηριώδη, ἥτις ἐφαίνετο ἐρχομένη ἐκ τοῦ βάθους τῶν οὐρανῶν καὶ τοῦ γλυκέος γαλάζιου τὸ ὁποῖον ἐμειδία εἰς τὴν μνήμην του φωτεινὸν καὶ τεθλιμμένον.

* *

Ἡ πλατεῖα τῆς ἐκκλησίας ἦτο γεμάτη κόσμον. Ἡ Μαρία ἐνυμφεύετο τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὸν υἱὸν πλουσίας οἰκογενείας τῆς γειτονικῆς πόλεως, ἐν ᾗ διέμενεν. Ὁ Γουσταῦος τὸ εἶχε μάθει καὶ εἶχε λυπηθῇ εἰς τὸ ἔπακρον, ἀλλ' εἶχε μείνει ἥσυχος, ἀτάραχος, βυθισμένος εἰς ἄφωνον ὑπομονήν Ὁ ἐξωτερικὸς κόσμος ἦτο τόσον διαφορετικὸς δι' αὐτὸν, τὸ φῶς, τὰ χρώματα, τὸ πρόσωπον τῶν προσφιλῶν του. Ἡ θέα τῶν γνωστοτέρων καὶ προσφιλεστέρων πραγμάτων παράστων τώρα ἐσωτερικὰς εἰκόνας, αἵτινες διελύοντο κατ' ὀλίγον ἀνεπαισθήτως μὲν ἀλλ' ἀφεύκτως, ὡς ἐξασθενοῦσιν αἱ ἀναμνήσεις προσώπων καὶ μερῶν τὰ ὁποῖα δὲν ἐπανεῖδέ τις. Καὶ αὐτὸ τὸ πρόσωπον τῆς Μαρίας ὠχρία εἰς τὴν μνήμην του, τὸ εἰδύλλιον καθίστατο πλέον μακρυνὸν ὄνειρον. Ἐκεῖνος ὁ δυστυχὴς δὲν ἐξανίστατο κατὰ τοῦ συνοικεσίου ἐκείνου, ἦτο δίκαιον μία τόσον ὡραία κόρη ν' ἀπολαύσῃ τῶν δώρων τοῦ ἔρωτος, δὲν ἐπανεστάτει κατὰ τῆς ἱεροτελεστίας, ἥτις ἐλάμβανε, χώραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν του. Ἦτο τάξιμον τῆς μητρὸς τῆς Μαρίας καὶ τὰ ταξίματα εἶνε σεβαστά.

Καὶ ἐνῷ ὁ γάμος ἐτελεῖτο κάτω, εἰς τὸν μέγαν ναόν, εἰς τοὺς πόδας τῆς Παναγίας, ὁ Γουσταῦος ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ κωδωνοστασίου, ἐσήμαινεν ἑορτάσιμα, ἐσήμαινε διὰ τὴν χαρὰν τῶν ἄλλων καὶ διὰ τὸ μαρτύριόν του, ἐσήμαινε μὲ ὀρθίαν τὴν κεφαλὴν καὶ ἐσβεσμένα τὰ βλέμματα προσηλωμένα εἰς τὸ κενὸν, μὲ λυπηρὸν μειδίαμα εἰς τὰ τρέμοντα χείλη καὶ μὲ λυγμὸν εἰς τὸν λάρυγγα. Καὶ τὸ ἠχητικὸν κῦμα ἐγύνετο εἰς τὸν ἥσυχον ἀέρα τῆς θερινῆς νυκτὸς, ταχὺ, χαρούμενον ὡς ὕμνος εὐτυχίας, κατόπιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξησθένησε, διεκόπη σχεδὸν, τέλος δὲ μετεβλήθη εἰς μακρὰν ἐλεγείαν, βραδεῖαν καὶ λυπηρὰν ὡς ὁ θάνατος. Ὁ Γουσταῦος ἐξέφρασε τὸν πόνον του, ἐζήτει τὴν εὐτυχίαν, τὸ φῶς, τὸν ἔρωτα !...

Πυροβολισμός τις ἀντήχησεν, ὁ κωδωνοκρούστης ἔτρεμεν καὶ τὰ χείλη του εἰθισμένα εἰς τὴν προσευχὴν ἀπηύθυναν ἀποτόμως βλασφημίαν. Ἡ τραγικὴ ἀνάμνησις τῆς φρικώδους ἐκείνης νυκτὸς τῆς νυκτὸς ναθ' ἣν ἡ ἀτυχία ἐπέπεσε κατὰ τῆς κεφαλῆς του ὡς θεία τιμωρία, ἐφώτισε τὰ σκότη τὰ ὁποῖα ἀμείλικτα τὸν περιέβαλλον. Ἔσχε καθαρὰν καὶ ἀκριβῆ ὀπτασίαν τοῦ ναοῦ ἀκτινοβολοῦντος ἐκ φωτὸς, τὴν Μαρίαν ἐλόλευκον εἰς τὸν βραχίονα τοῦ μνηστῆρός της. Ἡ δυστυχία του ἀνεφάνη μὲ νέαν ἀπέχθειαν, σχεδὸν τότε μόνον ἔσχε τελείαν αὐτῆς γνῶσιν, λυπηρὰν καὶ ἀπηλπισμένην. Τοῦ ἦλθεν εἰς κόμβος εἰς τὸν λάρυγγα, ἠσθάνθη ὅτι ἐπνίγετο, ἐσηκώθη διὰ ν' ἀναπνεύσῃ καλύτερον, προσήλωσε τὰ ἐσβεσμένα του βλέμματα πρὸς τὸν οὐρανὸν, τὰ προσήλωσε κάτω εἰς τὴν πλατεῖαν. Ὁ θόρυβος ἀνήρχετο συγκεχυμένος μὲ τοὺς ἀπεγθεῖς ἐκείνους πυροβολισμούς. Ἄχ ! πῶς ἦτο πυκνὸν τὸ σκότος τῆς ζωῆς του ἄνω φωτὸς, ἄνευ ἔρωτος ! Ἦτο τὸ σκότος τῆς νυκτὸς, ἐκεῖνο.

—Νὰ μᾶς ζήσῃ ἡ νύφη, ἐφώναξε τὸ πλῆθος. Ὁ Γουσταῦος ἔτεινε τὸ οὖς, ἤνοιξε τοὺς σιωπηροὺς καὶ δακρυσμένους ὀφθαλμοὺς, ἔσφιξε τὴν κεφαλήν του μὲ τὰς δύο χεῖράς του.

—Ἀ ! Μαρία, Μαρία εἶπεν ἀγρίως, μὲ λυγμὸν ὅστις ἐφαίνετο θέλων νὰ τοῦ διαρρήξῃ τὸ στῆθος καὶ δι' ἑνὸς πηδήματος ἐρρίφθη εἰς τὸ κενὸν ἐνῷ ἡ νύμφη διήρχετο μειδιῶσα τὸ κατώφλιον τοῦ ναοῦ, ἐνῷ μία τελευταία ἀντήχησις βραδεῖα, σχεδὸν νεκρώσιμος κατήρχετο ἐκ τοῦ κωδωνοστασίου τὸ ὁποῖον ὑψοῦτο ἐλαφρὸν καὶ ἀκμαῖον εἰς τὸ τρέμον φῶς τοῦ καταστέρου οὐρανοῦ.

(Ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ)

Σοφία Καραβάνα

ΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

Α'.

Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἐσημείωσε καταπληκτικὰς προόδους εἰς τὴν Γεωργίαν καὶ Ζωοτεχνίαν, εἶνε δὲ γεγονὸς ἐπὶ πλέον ὅτι ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ὁ θαυμαζόμενος εἰς ἔργα καλλιτεχνίας καὶ πνευματικῆς ἀκμῆς, ἔφθασεν εἰς τὸ ὑψιστον σημεῖον τῆς ἐκδηλώσεώς του ἐφ' ὅσον οἱ Γεωργικοὶ καὶ Ζωοτεχνικοὶ κλάδοι ἀπετέλουν ἀντικείμενον μερίμνης καὶ φροντίδων τῶν ἀριστοκρατικῶν τάξεων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἄλλως ὁ ὁρισμὸς τὸν ὁποῖον δίδει ὁ Ξενοφῶν, διὰ τὴν ἀριστοκρατικὴν αὐτὴν ἐνασχόλησιν, ἀποκαλῶν τὴν Γεωργίαν «τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καὶ τροφὸν» εἶχε τελείως κατανοηθῇ ἀπὸ τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς κοινωνίας. Καὶ ἂν θελήσωμεν νὰ μελετήσωμεν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἔκπληκτοι θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν θαυμαστὴν ἐργασίαν τῶν ὑπερόχων ἐκείνων πολιτῶν, τοὺς ὁποίους κανὲν ἔθνος (ἐκτὸς ἴσως τοῦ ἀγγλικοῦ) καὶ καμμία ἐποχὴ δὲν θὰ κατασταθῇ δυνατὸν νὰ ἐπιδείξῃ. Ὅλοι οἱ μεγάλοι γαιοκτήμονες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅλοι οἱ εὐπατρίδαι καὶ ἐκ τῶν τάξεων τῶν ἀρχόντων κτηματίαι ἐπεμελοῦντο μετὰ ζήλου τὰ κτήματά των, ἐνδιεφέροντο διὰ τὰς προόδους τῆς γεωργίας καὶ ἀπέδιδον μεγίστην σημασίαν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ εἰς τὴν περιποίησιν καὶ βελτίωσιν τῶν ζώων των. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν μητέρα Γῆν, τὴν ἀνεξάντλητον αὐτὴν τροφὸν τῆς ἀνθρωπότητος, ἦτο τοσοῦτον ζωηρὰ καὶ ἀκόμητος ὥστε ἐπέσυρεν ὁλόκληρον τὴν προσοχὴν των καὶ ἀπερρόφα ὅλας τὰς μερίμνας των. Κατὰ τὴν ἔνδοξον ἐποχὴν τῶν Ἀθηνῶν, οἱ πολῖται εἶχον τὰς ὡραιοτέρας καὶ πολυτελεστέρας των κατοικίας εἰς τὰς ἐξοχάς. Αἱ ἀγροτικαί των ἐπαύλεις ἦσαν κατὰ πολὺ ἀνώτεραι τῶν εἰς τὰς πόλεις κατοικιῶν των, πλεῖστοι δὲ ἐξ αὐτῶν οὐδ' εἰς τὰς ἑορτὰς κατέβαινον εἰς τὸ Ἄστυ, προτιμῶντες τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰς ἀπολαύσεις τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς. Αἱ πρόοδοι τῆς γεωργίας ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἦσαν, δύναταί τις εἰπεῖν, καταπληκτικαί. Οὐδεμία μεταγενεστέρα ἐποχὴ καὶ οὐδεὶς λαὸς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὸ πλῆθος τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν τεχνικῶν τῆς γεωργίας ὀργάνων καὶ τῶν ὀνομασιῶν αὐτῶν. Ἰδιαίτατα προξενεῖ ἐντύπωσιν ἡ ἀτελεύτητος σειρὰ τῶν ὀνομασιῶν τῶν διαφόρων ἐν χρήσει γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ ἡ λεπτεπίλεπτος διάκρισις τῆς χρήσεως ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν καὶ τῶν ὑποδιαιρέσεων αὐτῶν, δεῖγμα ἀλάνθαστον γεωργικῆς τελειότητος τῶν παρωχημένων ἐκείνων χρόνων.

Ἕνας λόγος δὲ ἐπὶ πλέον διὰ νὰ ἀγαπήσῃ θερμότερα τὴν γεωργίαν ὁ μέγας ἐκεῖνος λαὸς ἦτο καὶ ἡ προσφυῶς ἐμπεδοθεῖσα εἰς τὸ πνεῦμά του δοξασία, ὅτι ἡ γεωργία ἦτο ἱερὸν καθῆκον τοῦ πολίτου. Ἐσφηνώθη μέσα εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἰδέας τοῦ λαοῦ ἡ ἱερότης τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν θαυμαστὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀρχαίου Ἕλληνος εἰς τὸν ἰδεώδη πολίτην ὅλων τῶν αἰώνων. Ὡς δὲ εἶνε γνωστὸν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐτελοῦντο ποικίλαι ἀγροτικαὶ ἑορταὶ θρησκευτικαὶ ὅπως τὰ Λίναια ἢ Πιθοιγία, οἱ Χύτροι, τὰ Ἀνθεστήρια κτλ. διὰ τῶν ὁποίων ἀνεζωπυροῦτο ἡ πρὸς τὴν ἱερότητα τῆς Γεωργίας προσήλωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἦτο δὲ ὑπὸ τοιούτους ὅρους κατ' ἐξοχὴν εὐεργετικὴ ἡ ἐπίδρασίς της ἐπὶ τοῦ φρονήματος τοῦ ὑπερόχου ἐκείνου λαοῦ, ὥστε συνετέλεσε νὰ τεθῶσιν ἑδραῖαι αἱ βάσεις τῆς ἐξημερώσεως τῶν ἠθῶν ἐξ ὧν πηγάζει ἡ μορφωτικὴ δύναμις ἡ συνεργαῦσα ἐπὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, ὡς ἄλλως εἶνε ἀντιληπτὸν καὶ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας κατὰ τὰς ὁποίας ὑπορώσκει ὁ πολιτισμὸς καὶ ἐδραιοῦται ἡ ἐξημέρωσις τοῦ ἀνθρώπου ὅπου κυριαρχεῖ ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ θάλλει τὸ ἐλπιδοφόρον πράσινον τῶν δένδρων. Ἐπιβεβαιοῦνται δὲ ὅλα ταῦτα ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ὀνομασίας τῆς προστάτιδος τῆς Γεωργίας Δήμητρος ἡ ὁποία ἐκαλεῖτο καὶ «Θεσμοφόρος». Ἡ Δήμητρα συμβολίζουσα τὴν ποικιλόμορφον ἐπίδρασιν τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῆς κοινωνίας, ἐθεωρεῖτο καὶ ὡς εἰσηγήτρια τῶν νόμων, τοῦ ὑπερτάτου αὐτοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἀνθρωπίνης βουλήσεως καὶ σκέψεως. Ἡ συνήθεια τοῦ δικαιοπραγεῖν ἀποδίδεται εἰς τὴν Δήμητραν ἡ ὁποία φέρεται καὶ ὡς προστάτις ὑπερτάτου ἄλλου κοινωνικοῦ θεσμοῦ, τοῦ γάμου καὶ τῆς νομοθεσίας ἐν γένει. Διὰ θρησκευτικῶν ἀκόμη τύπων περιέβαλον καὶ τὰ εἰς τοὺς ἀγροὺς τιθέμενα ὁρόσημα. ἔκτοτε δὲ καὶ ἡ σημασία τῆς ἰδιοκτησίας ἀνήχθη εἰς περιωπὴν ἠθικοῦ θεσμοῦ καὶ ἐθεωρήθη ὡς πηγὴ καὶ μήτηρ τοῦ «δικαίου». Χρειάζεται πνευματικὴ δύναμις ὑπερόχως ἰσχυρὰ διὰ νὰ μετοχετεύσῃ εἰς τὴν λαϊκὴν ψυχὴν τόσον ὑψηλὰς θεωρίας περὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς γεωργίας καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτὴν ἰσχὺν μόνον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἠδύνατο πρὸ τρισχιλίων ἐτῶν νὰ ἐκδηλώσῃ μὲ τόσην καταπληκτικὴν διαύγειαν καὶ σαφήνειαν.

(Ἐκ τῆς «Νέας Ἡμέρας»)

Δημ. Λ. Ζωγράφος

ΜΑΪΟΣ 1915

Η ΓΙΑΤΡΙΣΣΑ ΚΥΡΑ

Ἀητὲ μὲ τ' ἄφταστα φτερὰ καὶ τ' ἀτσαλένια νύχια,
κυνήγησέ το ἀλύπητα τὸ ἀχόρταγο κοράκι
πίσω ἀπ' τὰ νέφη τὰ ψηλὰ καὶ πίσω ἀπὸ τὸν ἥλιο·
τὰ νέφη νὰ τὸ πνίξοινε κι' ὁ ἥλιος νὰ τὸ κάψῃ.
Βουνὸ ἦταν καὶ μᾶς πλάκωνε τὸ ἀσήκωτο κορμί του,
Ἅδης καὶ μᾶς ἐτύφλωναν ἡ μαῦρές του φτεροῦγες.
Κυνήγησέ το ἀλύπητα· κι' ἂν σ' ἐρωτήσῃ ὁ ἀγέρας
κι' ἂν σ' ἐρωτήσουν τὰ βουνὰ κ' ἡ λαγκαδιὲς κ' οἱ κάμποι,
πές τους : Ὁ Ρήγας ἔγιανε κι' ὁ Ρήγας βασιλεύει !
Σχίζοντας πέλαγο βαθὺ καὶ πέλαγο ἀφρισμένο
ἦρθεν ἡ γιάτρισσα Κυρὰ, Κυρὰ ἡ παρηγορήτρια :
—«Καλῶς τὰ κάνετε γιατροὶ, καλῶς τὰ πολεμᾶτε,
μὰ εἶν' ἡ ἀρρώστεια ἀγιάτρευτη, κορακογεννημένη.
Κρύψετε τὰ νιστέρια σας καὶ πάρτε τὰ βοτάνια,
γιατί νιστέρια δὲ φελοῦν, βοτάνια δὲ γιατρεύουν.»
Κι' οἱ θόλοι ἀναστενάξανε κι' ἐρράγισαν ἡ πέτρες
καὶ τὰ λουλούδια ἀπόγειραν χλωμὰ καὶ μαραμένα
καὶ γοργοχτύπησαν καρδιὲς καὶ γόνατα ἐλιγύσαν,
χίλιες χιλιάδες γόνατα γονάτισαν σὰν ἕνα :
—«Παρθένα μου, λυπήσου μας κ' ἐμᾶς καὶ τὴν Πατρίδα !»
Κ' ἐπόνεσεν ἡ Γιάτρισσα κ' ἐδάκρυσε κ' Ἐκείνη
κ' ἐστάλαξε τὸ δάκρυ της βάλσαμο στὴν πληγή του·
κλωστὴ ἤτανε κ' ἐκόπηκε μηδὲ καὶ κόμπο παίρνει·
Τ' ἀκοῦς, ἀητὲ, τὸ μήνυμα ; ἀητὲ, διαλάλησέ το :
Ὁ Βασιλιᾶς μας ἔγιανεν, ὁ Ρήγας βασιλεύει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

1 Μαΐου.—Ἡ ἀσθένεια τοῦ Βασιλέως ἀρχίζει νὰ θεωρῆται σοβαρά. Καλοῦνται οἱ ἰατροὶ κ. κ. Μανοῦσος Γεν. Ἀρχίατρος καὶ Α. Χρηστομάνος καθηγητὴς ὅπως ἐν συμβουλίῳ μετὰ τῶν θεραπόντων ἰατρῶν κ. κ. Κ. Σάββα καὶ Α. Ἀναστασοπούλου ἐξετάσωσι τὸν Βασιλέα.

Εὑρίσκουν ὅτι πάσχει ἐκ δεξιᾶς πλευρίτιδος μετὰ πυρετοῦ σχετικῶς μετρίου.

Ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Δεήσεις ἐγένοντο εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν, εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Α' Πεζικοῦ Συντάγματος, εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολὴν, εἰς τὴν Συναγωγὴν, εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἰς τὰς Πάτρας, Μιτυλήνην, Χαλκίδα, Θήβας, Θεσσαλονίκην, Μάνδραν, Λαύριον, Ἀνδρίτσαιναν, Σύρον, Βῶλον καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀρμενίων εἰς τὸν Κοινοτικὸν ναὸν ἅγιος Γεώργιος. Ἐν γένει τὸ λαϊκὸν ἐνδιαφέρον ἐκδηλοῦται ζωηρόν. Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος εἰς Παρισίους καὶ ἡ Βασίλισσα Μήτηρ εἰς Πετρούπολιν εὑρίσκονται εἰς διαρκῆ τηλεγραφικὴν συνεννόησιν μετὰ τῶν Ἀνακτόρων.

Ρίπτεται ἡ ἰδέα προσκλήσεως ξένου ἰατροῦ, ἀλλὰ διαψεύδεται μὴ δικαιολογουμένου τοῦ μέτρου τούτου ἐξ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης. Ἡ κράσις τοῦ Ἀσθενοῦς θεωρεῖται ἰσχυροτάτη. Ὅλοι οἱ συγγενεῖς τοῦ σεπτοῦ Ἀσθενοῦς ζητοῦν εἰδήσεις περὶ τῆς πορείας τῆς νόσου τηλεγραφικῶς.

2 Μαΐου.—Διῆλθεν ἥσυχον νύκτα σχετικῶς, ἐνοχλούμενος ὑπὸ βηχός. Ἡ θερμοκρασία 38 6.

Ἀθρόα ἐγγραφὴ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ἀνακτόρων.

Δεήσεις : Τὸ Α' Πυροβολικὸν Σύνταγμα καὶ ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης τῆς Χίου. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῆς πορείας τῆς νόσου διὰ τοῦ κ. Λ. Ρούφου.

Ὁ κ. Κράους

3 Μαΐου.—Ὕψωσις πυρετοῦ μετὰ τινος δυσφορίας. Ἀνερεύθησαν εἰς τὰ μικροσκοπικὰ παρασκευάσματα κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ πλευριτικοῦ ἐξιδρώματος μόνον βακτηρίδια γρίππης.

Δεήσεις ψάλλονται παντοῦ. Τηλεγραφήματα ἀθρόα καταφθάνουσι. Ὁ Βασιλεὺς ἐξακολουθεῖ ὑπογράφων τακτικῶς διατάγματα. Ὁ πρωθυπουργὸς ἐγένετο δεκτὸς εἰς συνεργασίαν. Οἱ φοιτηταὶ ἐνεγράφησαν εἰς τὸ βιβλίον τῶν εὐχῶν, οἱ Τέκτονες ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι Στοῶν συνέταξαν εὐχὴν, ἡ δὲ κοινότης τῆς Ἀλεξανδρείας ἐτέλεσε δέησιν.

4 Μαΐου.—Πυρετὸς ἐξακολουθεῖ. Διαψεύδεται ἡ συνεργασία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἀπηγορεύθη καὶ αὐτὴ ἡ εἴσοδος τῶν Ἀδελφῶν Του, ἔπαυσε δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ὑποβολὴ διαταγμάτων εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Οὐδὲ τὰ ἐπείγοντα εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπογραφῶσι. Ψιθυρισμοὶ περὶ Ἀντιβασιλείας. Αἱ δεήσεις ἐξακολουθοῦν. Τὸ Χρηματιστήριον ἐξέδωκε ψήφισμα. Ὁ Κάιζερ καθημερινῶς ζητεῖ πληροφορίας. Ἡ Κύπρος ἀγωνιᾷ διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Βασιλέως.

5 Μαΐου—Ὁ πυρετὸς ηὐξημένος. Τὸ ἐξίδρωμα ἠλαττωμένον. Παρατηρεῖται βελτίωσις καὶ γίνεται σκέψις νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰατρῶν. Αἱ δεήσεις ἐξακολουθοῦν. Ἐτέλεσε δέησιν τὸ 34ον Σύνταγμα πεζικοῦ, τὸ «Ὁμήρειον Λύκειον», Ἡ Σχολὴ τῆς Προπαιδεύσεως τῶν Λοχαγῶν ἰατρῶν, ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος. Ἐπίσης ἐγένετο δέησις εἰς ἐξοχικὴν ἐκκλησίαν εἰς Μιτυλήνην ὅπου παρέστη καὶ ὁ κ.Βενιζέλος καὶ εἰς τὸ Πλωμάριον. Εἰς Ἰωάννινα, καὶ εἰς Θεσσαλονίκην ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ τῆς πόλεως, εἰς Κέρκυραν, Χειμάρραν, Σάμον καὶ Κοζάνην. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐξέφρασεν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεώς Του.

6 Μαΐου.—Ἡ αὐτὴ κατάστασις. Παροξυσμοὶ βηχός. Ἐτελέσθησαν δεήσεις ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ Δελβίνον. Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν κατὰ τὴν τακτικήν του συνεδρίαν ἤκουσε θαυμασίαν προσλαλιὰν τοῦ Προέδρου του κ. Μάτεσι.

7 Μαΐου.—Ἡ αὐτὴ κατάστασις. Γνώμη ὅτι εἰσέρχεται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως. Κόσμος ἄπειρος πρὸ τῶν Ἀνακτόρων διαπυνθανόμενος τὰ τῆς ὑγείας Του. Τὸ 7ον Πεζικὸν Σύνταγμα, ἅπαντα τὰ ἐνταῦθα Δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων, οἱ Ἀγοπετῖται Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, οἱ Ἰσραηλῖται Ἰωαννίνων, οἱ Οἰνοπαντοπῶλαι Πειραιῶς καὶ ἡ Σέριφος ἔκαμαν δεήσεις.

8 Μαΐου.—Ἐγένετο παρακέντησις. Ἐξήχθησαν 250 γρ. ὑγροῦ θολεροῦ. Ἡ γενικὴ κατάστασις καλή. Ἐγένετο ἀκτινοσκόπησις διὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ Ραίντγκεν. Ἐξακολουθοῦν αἱ δεήσεις. Ὁ «Σύλλογος Κυριῶν ὑπὲρ τῆς γυναικείας Παιδεύσεως», ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου, τὸ Θέατρον τοῦ Συντάγματος, ὁ Σύνδεσμος διομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν προέβησαν εἰς δεήσεις καὶ εὐχάς.

9 Μαΐου.—Εἰσῆλθεν εἰς κρίσιμον στάδιον. Ἐξάντλησις μεγάλη. Ἐγένετο πλευροτομή. Αὔξησις πυρετοῦ. Κιμαίνεται μεταξὺ 39—40. Εἰς τὰ οὖρα εὑρέθη λεύκωμα. Ἡ ἀσθένεια χαρακτηρίζεται «ἀρρυθμοῦσα πλευρῖτις». Ἄγρυπνος ἡ ἐπίβλεψις τῶν ἰατρῶν. Συγκίνησις εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ἀπεφασίσθη ἡ πρόσκλησις τοῦ διαπρεποῦς Γερμανοῦ καθηγητοῦ κ. Κράους. Οἱ ἐπίσημοι παρέμειναν εἰς τὰ Ἀνάκτορα μέχρι βαθείας νυκτός. Ἀνεβλήθη τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλέως Γεώργιος ἔρχεται συνοδευόμενος ὑπὸ Γάλλου καθηγητοῦ. Ἡ Ἰατρικὴ Ἑταιρεία παρεκάλεσε τὸν κ. Γούναρην νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν ξένου ἰατροῦ. Δέησις ἐψάλη εἰς τὸν Ἅγιον Παῦλον πρωτοβουλίᾳ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς. Ἐπίσης εἰς Κηφισιὰν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ διδασκαλισσῶν μετὰ τῶν μαθητριῶν των, εἰς τὴν Τῆνον, εἰς τὴν Κοζάνην, εἰς τὸ Μενίδιον καὶ εἰς τὸν ἱστορικὸν ναὸν τῆς Κυψέλης οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι τῆς οἰκογενείας Κανάρη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθ. Γεωργιάδου, τῆς κ. Γεωργιάδου καὶ τῶν τέκνων των. Ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία σύσσωμος ἔσπευσεν εἰς τὸ Ἀνάκτορα διὰ νὰ λάβῃ εἰδήσεις. Κατήφεια πρωτοφανὴς εἰς τὴν πόλιν.

10 Μαΐου.—Ἀπὸ πρωΐας ὁ κόσμος ἀγωνιῶν διευθύνεται πρὸς τὰ Ἀνάκτορα. Παρετηρήθη κάποια βελτίωσις. Ἐκλήθη καὶ ὁ χειροῦργος κ. Ζαΐμης. Εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐψάλη δέησις ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Β. Οἰκογενείας. Ἐπίσης εἰς ἅπαντα τὰ στρατιωτικὰ σώματα, εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν, εἰς τὸ Α΄ Παρθεναγωγεῖον Πειραιῶς ὑπὸ τῆς «Ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ», εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν, εἰς τὸ Ἀρσάκειον, εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν,εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον, εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, εἰς τὴν Μητρόπολιν, εἰς τὸν ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν, εἰς τὴν ἁγίαν Γλυκερίαν κτλ. ὑπὸ διαφόρων Σωματείων καὶ Συλλόγων. Ἐπίσης ἐτέλεσαν δεήσεις ἡ Ἠπειρωτικὴ Ἀδελφότης, τὸ Βρεφοκομεῖον, ὁ Πανελλήνιος Σύνδεσμος Γυναικῶν, ἡ Ἑλληνογαλλικὴ Σχολὴ Θησείου, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Πειραιῶς, ἡ Κοινοτικὴ ἀρχὴ Ἀμφίσσης, ὁ Καθολικὸς ναὸς Ναυπλίου, ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Ναυπλίου, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Νησίδου, ἡ ἀρχιεπισκοπὴ Κερκύρας, ἡ πόλις Θηβῶν καὶ ἡ Μητρόπολις Λαρίσσης.

11 Μαΐου.—Ἡ κατάστασις ἐπιδεινοῦται. Ἐμφάνισις ἐρυθήματος κάτωθι τῆς πληγῆς. Ἡ ἀνησυχία τοῦ Λαοῦ εἰς τὸ κατακόρυφον. Ἡ συγκίνησις ἀπερίγραπτος. Ὁ καθηγητὴς κ Κράους εὑρισκόμενος εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον τοῦ πολέμου ἀνευρέθη καὶ εἰδοποιηθεὶς διευθύνεται εἰς τὸ Βερολῖνον. Προετοιμάσθησαν τὰ πάντα διὰ τὴν ταχυτέραν ἄφιξίν του. Ἀπεφασίσθη καὶ ἡ πρόσκλησις τοῦ διασήμου χειροῦργου καὶ ἐπιφανοῦς Βιενναίου ἐπαστήμονος Φὸν Ἀιζελμπεργ, περιφήμου διὰ τὰς πνευμονικὰς καὶ πλευριτικὰς ἐγχειρήσεις. Παρετηρήθη ὑποθερμία καὶ ψύξις ἐξ ὧν διέτρεξεν ἄμεσον κίνδυνον ὁ Βασιλεύς. Δεήσεις εἰς Φλώριναν, εἰς Παρισίους, εἰς τὸ «Πανελλήνιον» θέατρον, εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον, εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων, εἰς τὸν ἅγιον Θωμᾶν ὑπὸ τοῦ τάγματος τῶν Αὐτοκινήτων. Ἐπίσης ἐτέλεσε δέησιν ὁ Αἰγινητικὸς Σύλλογος, οἱ Ξυλουργοί, οἱ Ἀπόστρατοι ἀξιωματικοί, οἱ κουρεῖς, ὁ Σύλλογος «Τριῶν Ἱεραρχῶν», τὸ Ἀμαλιεῖον Ὀρφανοτροφεῖον, οἱ Ἄνδριοι, ὁ Σύλλογος «Ρωμανὸς ὁ Μελῳδὸς», ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ μαθηταὶ Λιοσίων, τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, ὁ Σύνδεσμος ἀρτοποιῶν Πειραιῶς, Γαλοκτοπωλῶν Πειραιῶς καὶ ἐμποροϋπαλλήλων Πειραιῶς. Ἐτελέσθησαν εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Σπάρτην, Καρδίτσαν, Ἀλιβέριον,Κορώνην, Δισφίναν, Αἴγιναν, Μιτυλήνην.

12 Μαΐου.—Ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ. Ἐκλήθη καὶ ὁ κ. Μέρμηγκας. Ἡ ἀγωνία καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου ἀδιάπτωτον. Παρεκλήθη τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου νὰ στείλῃ τὴν Μεγαλόχαρη εἰς τὸ προσκεφάλαιον τοῦ Ἀσθενοῦς. Αἱ δεήσεις ἐξακολουθοῦν, θερμαί, εἰλικρινεῖς πανελλήνιοι. Ὁ μεγαλείτερος τῶν συγχρόνων παθολόγων κ. Κράους ἀνεχώρησεν ἐκ Βερολίνου. Τὸ Ναύπλιον μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Προνοίας ἐτέλεσαν πάνδημον λιτανείαν. Ὁ ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὡμίλησεν εὐγλώττως. Ἡ λιτανία διήρκεσε τρίωρον. Κατανυκτικὴν δέησιν ἐτέλεσε σύμπας ὁ Κλῆρος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰς τὴν ἐνταῦθα Μητρόπολιν. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῶν ἰατρῶν τείνουν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς καρδίας.

13 Μαΐου.—Ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία δὲν θὰ λησμονήσῃ ποτὲ τὴν σημερινὴν ἡμέραν. Ὁ Βασιλεύς μας ἐν κινδύνῳ ἀναμένει τὴν σωτηρίαν Του ἀπὸ τὴν Θεόν Ἀντίληψιν. Ἐγνώσθη ὅτι ἔρχεται ἡ Μεγαλόχαρη τῆς Τήνου. Ὁ Περαιεὺς τὴν ὑποδέχεται μὲ συγκίνησιν. Τὴν συνοδεύει πεζῇ ὁ Λαὸς κρατουμένην εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ Μητροπολίτου καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν ὑποδέχονται μὲ ἱκεσίας, μὲ δάκρυα καὶ μὲ εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ὑγείας Του. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν σπανίων. Εἰς τὰ Ἀνάκτορα φθάνουν τὴν

1 περίπου μ. μ. Γίνεται ἐπισήμως δεκτὴ καὶ εἰσάγεται παρὰ τὴν κλίνην τοῦ Ἀσθενοῦς. Τὸ θαῦμα συνετελέσθη. Ἀπὸ τὴν πληγὴν ρέει ἄφθονον πῦον. Ἤνοιξε τὸ ἀπάστημα αὐτομάτως. Ὁ Ἀσθενὴς ἀναφωνοῦ ζεται. Ὁ Λαὸς δὲν ξεύρει πῶς νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν χαράν του. Ὁ θαρῶνος Ἄιζελμπεργ ἐδέχθη καὶ ἀναχωρεῖ ἐκ Βιέννης. Δεήσεις καὶ πάλιν πολλαί. Ὁ ἐπίσκοπος Σπάρτης ἀναγινώσκει θαυμασίαν εὐχὴν κατὰ τὴν δέησιν τῶν Δραματικῶν Συγγραφέων. Διέκοψαν τὰ θέατρα καὶ οἱ κινηματογράφοι τὰς παραστάσεις των.

14 Μαΐου.—Ἡ ἡμέρα παρῆλθεν εὐελπις. Ἡ κατάστασίς του ἐβελτιώθη σημαντικῶς. Ἐγνώσθη ὅτι ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀνέθηκεν εἰς τὴν Μεγαλόχαρην τὸ πολύτιμον περιδέραιόν της. Αἱ δεήσεις ἔφθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον. Ἡ ἀφοσίωσις τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐξεδηλώθη ὁρμητική. Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἔγινε λιτανεία.

15 Μαΐου.—Σημεῖα καλλιτερεύσεως. Ὄρεξις καὶ πέψις καλή. Οὖρα φυσιολογικὰ μόνον ὁ ὕπνος ἀνήσυχος. Ἀφίκετο ὁ ἰατρὸς Ἄιζελμπεργκ. Ἔφθασεν ἀργὰ καὶ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ὑψηλὸν Ἀσθενῆ. Ἀνῆλθε μὲ τὸν κ. Γερουλάνον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Αἱ δεήσεις ἐξακολουθοῦν μὲ τὴν αὐτὴν θέρμην καὶ μὲ τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον.Μὲ ὅλην τὴν βελτίωσιν ἡ κρίσις δὲν παρεκάφφθη.

16 Μαΐου.—Ἀφίκετο καὶ ὁ κ. Κράους καὶ ἐγένετο ἐξέτασις τοῦ ἀσθενοῦς. Αἱ δηλώσεις του περὶ τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως εἶνε πολὺ ἐνθαρρυντικαί. Βελτίωσις σταθερά. Δεήσεις καὶ ψηφίσματα ἀλλεπάλληλα.

17 Μαΐου.—Ἡ βελτίωσις ἐξακολουθεῖ προϊοῦσα. Οἱ ξένοι ἰατροὶ ἑτοιμάζοιν τὴν ἔκθεσίν των. Ἐξεδήλωσαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀναχωρήσεώς των. Εἶπον ὅτι οὐδεὶς σοβαρὸς λόγος ἐπιβάλλει τὴν περαιτέρω παραμονήν των. Ἡ λαϊκὴ συνείδησις ἤρχισε νὰ ἠρεμῇ. Αἱ δεήσεις καὶ τὰ ψηφίσματα ἀναγγέλλονται σωρηδόν.

18 Μαΐου.—Εἰσέρχεται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως. Οἱ ξένοι ἰατροὶ ἀνεκηρύχθησαν ἐπίτιμοι διδάκτορες τοῦ Πανεπιστημίου μας. Ἡ ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως ἀπεφασίσθη νὰ ἑορτασθῇ πανηγυρικῶς.

19 Μαΐου.—Ἐσημειώθη ἐλαφρὰ ὕψωσις τοῦ πυρετοῦ, χωρὶς ὅμως ν' ἀναστέλλεται ἡ βελτίωσις. Ἐδημοσιεύθη ἡ ἔκθεσις τῶν ἰατρῶν. Συνιστᾶται ἡσυχία καὶ προφύλαξις. Παρασημοφορία τῶν ξένων ἰατρῶν. Ἀπεφασίσθη μετὰ ἐνίμερον ἡ ἀναχώρησίς των. Ὁ Βασιλεὺς ἐζήτησεν ὅπως ἡ λαμπαδηφορία τῆς Πέμπτης διέλθῃ ἐκ τῶν Ἀνακτόρων Του. Αἱ δήσεις ἐξακολουθοῦν.

20 Μαΐου.—Εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως. Οἱ ξένοι ἰατροὶ αἰσιόδοξοι. Ὁ ἀσθενὴς ἦτο εὐδιάθετος.

21 Μαΐου.—Ἐσημειώθη μικρὰ αὔξησις τῆς θερμοκρασίας τοῦ Βασιλέως. Ἀναβολὴ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἰατρῶν. Ἡ ἑορτή Του ἑορτάσθη μὲ μοναδικὸν ἐνθουσιασμόν. Αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ Λαοῦ ἔφθασαν μέχρι τοῦ Ἄνακτος καὶ ὑπάρχει φόβος ὅτι Τὸν ἔβλαψαν.

22 Μαΐου.—Αἰφνιδία ἐπιπλοκὴ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Α. Μεγαλειότητος. Ἑτοιμόζονται διὰ νέαν ἐγχείρισιν. Ὁ πυρετὸς ηὐξησεν. Ἀνάγκη πλευρεκτομῆς. Ἀνησυχία μεγίστη τοῦ Λαοῦ.

23 Μαΐου.—Ὁ Βασιλεὺς εἰς κρίσιμον θέσιν. Μέγιστος φόβος. Ὁ πυρετὸς ἔφθασε τὴν ἑσπέραν εἰς 40.4. Οἱ σφυγμοὶ 150. Ἡ πλευρεκτομὴ ἐγένετο ἀλλ' ἐπηκολούθησε τραυματικὸς πυρετός.Ἡ πόλις ἀγωνιᾷ. Ὅλαος ὁλόκληρος κάτωθι τῶν Ἀνακτόρων διανυκτερεύει. Ἡ Θεία Πρόνοια μπορεῖ πλέον νὰ τὸν σώσῃ.

24 Μαΐου.—Ἐξακολουθεῖ ἡ ζωὴ τοῦ Βασιλέως ἐν κινδύνῳ. Ἀπερίγραπτος ὁ πόνος καὶ ἡ συγκίνησις τοῦ Λαοῦ. Ὁ πυρετὸς κατέπεσε τὴν πρωΐαν, ἀνῆλθε τὴν μεσημβρίαν καὶ τὴν νύκτα ὑπερέβη τοὺς 40 βαθμούς. Κατήφεια καὶ πένθος παντοῦ. Ὁ ὀργανισμὸς εὐτυχῶς ἀντέχει. Ἡ καρδία ἀντιδρᾷ ἰσχυρῶς. Οἱ ἰατροὶ δὲν ἀπελπίζονται. Ἐματωθὴ ἡ ἀναχώρησις τῶν ξένων ἰατρῶν.

25 Μαΐου.—Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Βασιλέως ἐνίκησε. Ὁ πυρετὸς κατέπεσε. Ὁ καθηγητὴς κ. Κράους ἐκδηλώνων τὴν χαράν του θορυβωδῶς. Τὰ Ἀνάκτορα ἀπέβαλον τὴν πένθιμον ὄψιν. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια συνῆλθεν. Ὁ Λαὸς ἐλπίζει πλέον. Ὁ Ἀσθενὴς ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ διέλθῃ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναρρώσεώς του εἰς τὸ Τατόϊ. Ὁ προσφιλὴς Ἀσθενὴς ὑποφέρει πολύ. Ὁ Λαὸς συμπάσχει μαζῆ του.

26 Μαΐου.—Παρετηρήθη βελτίωσις. Ὁ Λαὸς συνέρχεται. Ἐν τούτοις ὁ κόσμος ἐδοκίμασε σφοδρότατον κλονισμὸν παρεξηγηθέντος τηλεφωνήματος τοῦ κ. Εὐταξίου περὶ τῆς κινδυνευούσης ἀδελφῆς του. Εὐτυχῶς ἐγκαίρως ἀπεκαλύφθη ἡ ἀλήθεια.

2 Μαΐου.—Ἐξακολουθεῖ ἡ βελτίωσις χωρὶς νὰ παύῃ ὑπάρχων ὁ κίνδυνος. Ἠσθένησε καὶ ὁ κ. Κράους. Παρετηρήθησαν στομαχικαὶ διαταράξεις. Ἀνησυχεῖ ὁ ἐντερικὸς κατάρρους.

28 Μαΐου.—Διῆλθεν ἥσυχος ὁ Ἀσθενής. Ἔφαγε καὶ ἐκάπνισεν. Ὁ ἐντερικὸς κατάρρους ὑπεχώρησεν. Ἡ λῆψις τροφῆς καθίσταται δυνατὴ καίτοι ὑπάρχει μυκητώδης στοματῖτις μὴ ἀνησυχήσασα τοὺς ἰατρούς. Ἡ ἀνάλυσις τῶν οὔρων ἔδειξεν ἴχνη λευκώματος, κυλίνδρους, ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια καὶ πυοσφαίρια μαρτυροῦντα ἐρεθισμὸν τῶν νεφρῶν. Ὅλα αὐτὰ κρατοῦν εἰς ἀνησυχίαν τοὺς ἰατρούς. Ὁ κίνδυνος ὑπάρχει ἀκόμη.

29 Μαΐου.—Βελτίωσις σταθερά. Τὰ χθεσινὰ δυσάρεστα σημεῖα ὑποχωροῦν. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Λαοῦ ἀμετάπτωτον. Ὁ περὶ τῶν Ἀνακτόρων χῶρος μετεβλήθη εἰς προσκύνημα. Αἱ δεήσεις ἐξακολουθοῦν.

31 Μαΐου.—Ἐξακολουθεῖ βελτιουμένη ἡ κατάστασις. Παρατηροῦνται εὐοίωνα φαινόμενα. Ὁ ἀσθενὴς εὐδιάθετος. Πάντοτε ὅμως φόβος.

31 Μαΐου.—Ἡ αὐτὴ κατάστασις. Ἡ ἀνησυχία δὲν ἔπαυσεν. Ἡ θερμοκρασία παρουσιάζει αὐξομειώσεις. Ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀσθενοῦς μεγίστη. Παρετηρήθη ξηρότης τῆς γλώσσης.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ *

1 Μαΐου.—Τὸ φιλοπόλεμον μένος εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν ἐκδηλοῦται ἀκράτητον. Ὁ τέως Πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας σφυρίζεται ἀγρίως. Ὁ Δ' Ἀννούτσιο δημοσιεύει μανιφέστο. Ὁ Σαλάνδρα ἐμμένει εἰς τὰς ἀποφάσεις του.

—Οἱ Ρῶσσοι νικῶνται εἰς τὰ Καρπάθια.

—Οἱ Ρῶσσοι διαψεύδουν τὰς αὐστρογερμανικὰς ἐπιτυχίας.

—Μάχαι περὶ τὴν Κριθάν. Μεγάλαι ἀπώλειαι τῶν Τούρκων.

2 Μαΐου.—Οἱ Γάλλοι ἐπιτυγχάνουν εἰς τὸ Ἀρράς.

—Κατεβυθίσθη τὸ ἀγγλικὸν θωρηκτὸν «Γολιάθ» τορπιλισθὲν ἐντὸς τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων.

—Παρητήθη τὸ ὑπουργεῖον Σαλάνδρα. Ἡ Ρώμη τρομοκρατεῖται. Οἱ φίλοι τῆς οὐδετερότητος ἐν Ἰταλίᾳ προβαίνουν εἰς διαδηλώσεις.

—Οἱ Ἰταλοὶ σοσιαλισταὶ κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς ἀποσοβήσεως τοῦ πολέμου.

3 Μαΐου.—Αἱ Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ διὰ νὰ προσελκύσουν τὴν ὀλιγαρχὴ Ἰταλίαν εἶνε διατεθειμέναι νὰ ἱκανοποιήσοιν τὰς ἰταλικὰς ἀξιώσεις εἰς βάρος τῆς Σερβίας!!

—Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἐξακολουθεῖ εἰς Ἰταλίαν.

—Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπηύθυναν ἔντονον διαμαρτυρίαν εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς «Λουζιτανίας».

4 Μαΐου.—Ἡ Κυβέρνησις Σαλάνδρα παραμένει εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἡ Ἰταλία πολεμοχαρὴς ρίπτεται εἰς τὸν ἀγῶνα. Καλὴ δύναμι τῆς εὐχόμεθα.

—Οἱ Ρῶσσοι κερδίζοιν τὴν Βοικοβίναν διπλασίαν τῶν ὅσων ἔχασαν εἰς τὴν Γαλικίαν.

—Ὁ Κάιζερ ἠρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Μεγάλην Δούκισσαν Ρόζαν τοῦ Λουξεμβούργου νὰ ταξειδεύσῃ χάριν τῆς ὑγείας της.

5 Μαΐου.—Τηλεγραφεῖται ὅτι ὁ μέχρι τοῦδε κινητοποιηθεὶς ἰταλικὸς στρατὸς ἀνέρχεται εἰς 1,700,000. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἰταλικῆς Βουλῆς ἐπαναλαμβάνονται προσεχῶς.

—Οἱ Ρῶσσοι κατηγοροῦν τοὺς Βουλγάρους ἐπὶ διπλοπροσωπία. Τί ἀδικία!

—Ταραχαὶ εἰς Λισσαβῶνα.

6 Μαΐου.—Ἑτοιμάζονται οἱ πρεσβευταὶ τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας ἐν Ρώμῃ ν' ἀναχωρήσουν. Ὁ πόλεμος ἐπικείμενος.

—Ὁ Κλεμανσὼ γράφει ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου.

—Οἱ Ρῶσσοι ἠχμαλώτισαν 20.000 Αὐστριακῶν.

7 Μαΐου.—Οἱ Σύμμαχοι προχωροῦν εἰς τὰ Δαρδανέλλια.

—Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία ἔδωσαν διακοίνωσιν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

—Τὸ Μπάρι ἀπεκλείσθη. Ἀναμένεται ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων.

—Οἱ διωγμοὶ τῶν Τούρκων κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐντείνονται.

—Ἐπίκειται ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

8 Μαΐου.—Τελευταία προσπάθειαι εἰς Ἰταλίαν πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ πολέμου.

—Τρεῖς ἀνεψιοὶ τοῦ Ἀσκουίθ πληγωμένοι καὶ ὁ υἱός του φονευμένοι. Ὁ γαμβρός του ἐπίσης βαρέως πληγωμένος. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Δουκὸς τοῦ Δεβονσαΐρ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ μαρκησίου τοῦ Νόρθαμπτον φονευμένοι.

—Ὁ Τσάρος ἀπέστειλεν εἰς τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουὴλ αὐτόγραφον ἐπιστολήν.

9 Μαΐου.—Κατηγγέλθη ἡ συνθήκη τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας. Δηλώσεις σχετικαὶ τοῦ Σαλάνδρα εἰς τὴν Βουλήν.

10 Μαΐου.—Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐξυμνοῦν τὴν Λατινικὴν Ἑνότητα. Τὰ κατὰ συνθήκην ψεύδη κυριαρχοῦν καθ' ὅλην τὴν γραμμήν. Ἐκηρύχθη γενικὴ κινητοποίησις ἐν Ἰταλίᾳ. Ἡ Γεργέστη ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν πολιορκίας.

11 Μαΐου.—Ἡ Ἰταλία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας. Ὁ Βασιλεὺς θ' ἀπευθύνῃ διάγγελμα πρὸς τὸν Λαόν. Μέγα συλλαλητήριον εἰς τὴν Ρώμην.

12 Μαΐου.—Διεκόπη τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας. Ὁ Δοὺξ τῆς Ἀόστης καὶ οἱ πρίγκηπες τοῦ Οἴκου τῆς Σαβοΐας τοποθετοῦνται εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Ἡ Αὐστρογερμανικὴ συγκέντρωσις ἐπεκτείνεται εἰς Τυρόλον καὶ Τρεντῖνον. Βομβαρδίζονται ἰταλικὰ παράλια ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν.

13 Μαΐου.—Ἤρχισαν ἐχθροπραξίαι. Οἱ Ἰταλοὶ κατέλαβον 3 αὐστριακὰς τοποθεσίας!

14 Μαΐου.—Τορπιλλισμὸς τοῦ ἀγγλικοῦ θωρηκτοῦ «Θρίαμβος». 500 ἄνδρες τοῦ ἀγλικοῦ στρατοῦ ἀπεβιβάσθησαν εἰς Ἴμβρον. Οἱ Ἰταλοὶ ἀντιστάσεως μὴ οὔσης προελαύνουν! Συνέλαβον τοὺς πρώτους αἰχμαλώτους!

15 Μαΐου.—Ἡ Γαλλία ἐσημείωσε ἐπιτυχίας καθ' ὅλον τὸ μέτωπον. Οἱ Ἰταλοὶ προελαύνουν πρὸς τὸν ποταμὸν Ἰζόντο. Διαδηλώσεις εἰς Ρωσσίαν καὶ Σερβίαν ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας. Οἱ Αὐστριακοὶ περιμένουν τὴν προέλασιν τῶν Ἰταλῶν διὰ νὰ τοὺς ἀπομονώσουν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους των.

16 Μαΐου.—Ἡ Ρουμανία ἀντέκρουσε τὰς ρωσσικὰς προτάσεις. Οἱ Αὐστριακοὶ ἀπεσύρθησαν εἰς τὴν κυρίαν αὐτῶν ἀμυντικὴν γραμμήν. Ὁ ἰταλικὸς στρατὸς διῆλθε τὰ σύνορα. Ἐξακολουθοῦν αἱ ἐπιθέσεις εἰς Καλλίπολιν.

17 Μαΐου.—Ναυμαχία Ἰταλοαυστριακή. Τὰ Αὐστριακὰ πολεμικὰ ὑπέστησαν ζημίας. Ἡ Ἰταλία ἔλαβε παρὰ τῆς Ἀντάντ ὅτι ἐζήτησε. Καλὴ χώνευσις!

18 Μαΐου.—Ἡ γερμανικὴ κοινὴ γνώμη φαίνεται κατὰ τῆς Ἰταλίας. Ὁ Δοὺξ τῶν Ἀμβρουζίων διωρίσθη ἀρχηγὸς τοῦ ἰταλικοῦ στόλου. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος Μπιζολάτι κατετάχθη ἐθελοντής. Εἰς τὴν Φλάνδραν ἐξακολουθοῦν αἱ μάχαι πεισματώδεις.

19 Μαΐου.—Ἡ Τριπλῆ Συνεννόησις καταβάλλει μεγάλας προσπαθείας διὰ νὰ ἐξέλθουν τῆς οὐδετερότητος ἡ Ρουμανία καὶ Βουλγαρία. Ἀπεκλείσθησαν οἱ Αὐστριακοὶ στὸ Τρεντῖνον. Ἐτορπιλλίσθη καὶ ἄλλο ἀγγλικὸν πολεμικόν. Ὁ Κάιζερ διέτρεξε σοβαρὸν κίνδυνον ἐκ Ρωσσικῆς ὀβίδος. Ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε μέτρα κατὰ τῶν Γερμανῶν κατασκόπων.

20 Μαΐου.—Αἱ ἐχθροπραξίαι ζωηραὶ εἰς ὅλα τὰ μέτωπα. Αὐστριακὰ ἀεροπλάνα ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Βρενδησίου καὶ Μπάρρι.

21 Μαΐου.—Ἡ Τουρκία θεωρεῖ τὴν Βουλγαρίαν ἐχθράν της. Οἱ σύμμαχοι ἐπικρατοῦν εἰς Δαρδανέλλια. Οἱ Γερμανοὶ κατενίκησαν τοὺς Ρώσσους.

22 Μαΐου.—Ἀνεκαλύφθη πολιτικὴ συνωμοσία εἰς Ρωσσίαν. Ἔξαψις εἰς Ἀγγλίαν λόγῳ ὑψώσεως τοῦ κρέατος Ὁ Σαλάνδρα ἐξεφώνησε λόγον ἐπὶ τοῦ Καπιτωλίου. Ὁ Ζόφρ ἐξεφράσθη κατὰ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν Δαρδανελλίων.

23 Μαΐου.—Ἀγανάκτησις τῶν Οὐγγρων κατὰ τῆς Ἰταλίας. Οἱ Ἰταλοὶ νικοῦν καθ' ὅλην τὴν γραμμήν!! Οἱ Αὐστρογερμανοὶ ἀνέκτησαν τὴν Πρεμύζλ. Ὁ Κάιζερ συνεχάρη τὸν στρατηγὸν φὸν Μακένζαν διὰ τὴν νίκην.

24 Μαΐου.—Ἡ Βουλγαρία ἐμμένει εἰς τὴν οὐδετερότητα. Γενικὴ ἐπίθεσις εἰς Καλλίπολιν.

25 Μαΐου.—Σφοδραὶ μάχαι εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἰζόντο. Οἱ Αὐστριακοὶ ἐνεργοῦν ἐπιθέσεις. Τὰ ὑψώματα τῆς Κριθιᾶς κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Συμμάχων.

26 Μαΐου.—Οἱ Τοῦρκοι ἐβύθισαν συμμαχικὸν μεταγωγικόν! Ἡ Γερμανία ἐκάλεσαν εἰς τὰ ὅπλα τοὺς ἄγοντας ἡλικίαν 17 ἐτῶν. Γερμανικὰ ὑποβρύχια εἰς τὸν Βόσπορον.

27 Μαΐου.—Σφοδρὸς ἀγὼν βορείως τοῦ Ἀρράς. Ἀγὼν πυροβολικοῦ εἰς τὸ ἰταλικὸν μέτωπον. Οἱ Αὐστρογερμανοὶ ἀποστέλλουσι πυρετωδῶς στρατεύματα εἰς τὰ ἰταλικὰ σύνορα.

28 Μαΐου.—Τὸ ἰταλικὸν ἱππικὸν διέβη τὸν Ἰζόντο. Ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον ἔρριψε βόμβας εἰς τὴν Βενετίαν. Μικραὶ βλάβαι ἐπετεύχθησαν. Ὁ Λαὸς τῆς Κων)πόλεως διατελεῖ εἰς ἀπόγνωσιν. Ἐπίκειται ρῆξις Ἀμερικῆς καὶ Γερμανίας.

29 Μαΐου.—Τὸ σύνολον τῶν ἀγγλικῶν ἀπωλειῶν μέχρι τῆς 18 Μαΐου ἀνήρχετο εἰς 10,955 ἐξωματικοὺς καὶ 258,000 ἄνδρας αἰχμαλώτους, τραυματίας καὶ νεκρούς.

30 Μαΐου.—Οἱ Σέρβοι προχωροῦν εἰς Ἀλβανίαν. Οἱ Ἄγγλοι κατεβύθισαν γερμανικὸν ὑποβρύχιον αἰχμαλωτίσαντες τὸ πλήρωμα. Οἱ Γάλλοι κερδίζουν συνεχῶς ἔδαφος. Ὁ Σουλτάνος εἶνε διατεθειμένος νὰ κλείσῃ εἰρήνην μὲ τοὺς Συμμάχους.

31 Μαΐου.—Στρατιωτικὸς ἀναβρασμὸς εἰς Βουλγαρίαν. Ἡ Γκραδίσκα κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν. Τὸ «Μπρεσλάου» κατεναυμαχήθη ὑπὸ ρωσσικῶν τορπιλλοβόλλων.

Χωρικοὶ πενθοῦντες

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἡ περίοδος τῶν ἐφετεινῶν κονσέρτων ἔκλεισε μὲ τὴν συναυλίαν τοῦ διασήμου Ἕλληνος καλλιτέχνου κ. Νικολάου. Εἶχε χρόνια νὰ τὸν ἀκούσῃ ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία καὶ ἔσπευσεν ἀθρόα εἰς τὸ Δημοτικὸν τὴν βραδειὰ ποῦ ὁ συμπαθὴς καλλιτέχνης ἐνεφανίζετο πρὸ αὐτῆς. Γόης, ὁ ἐμπνευσμένος ἐκτελεστὴς κατέκτησε μὲ τοὺς ἁρμονικοὺς ἤχους τῆς πλουσίας φωνῆς του τὴν ψυχὴν τοῦ ἀκροατηρίου του καὶ ἐσκόρπισε παντοῦ τὴν ἀκτινοβολίαν τῆς τέχνης του.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ο κ. ΣΚΙΠΗΣ

Ὁ συμπαθὴς ποιητὴς κ. Σ. Σκίπης ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων μὲ θέμα «Διατί ἡ ποίησις εἶνε αἰωνία». Ἡ ὁμιλία του ἦτο εἰς ἄκρον ἐνδιαφέρουσα συνεκράτησε δὲ ἀμετάπτωτον τὴν προσοχὴν τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου του. Τὴν διάλεξίν του ὅπως ἦτο ἐπόμενον ἐπίκοιλλε μὲ ἀπαγγελίαν ποιημάτων τοῦ κ. Παλαμᾶ καὶ ἰδικῶν του.

Ο κ. Μ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ

Ἀνήκει εἰς τὰς πνευματικὰς τάξεις τῶν νέων μας. Μὲ πολὺ ἐνθουσιασμὸν καὶ φίλος τῶν ψυχολογικῶν μελετῶν ἐπαρουσιάσθη διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων μὲ θέμα «Περὶ τῆς σημασίας τῆς μορφῆς διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν τέχνην» Θέμα ἀσύνηθες δυνάμενον ν' ἀπασχολήσῃ ἕνα πνεῦμα ἐρευνητικὸν ἀρεσκόμενον εἰς μελέτας βαθυτέρας σημασίας. Καὶ τὸ ἐχειρίσθη μὲ πολλὴν εὐχέρειαν, μὲ συλλογισμούς, μὲ παραδείγματα, μὲ χαρακτηρισμοὺς ποῦ δείχνουν ὅτι ὁ κ. Παπαστρατηγάκης ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν νέων ποῦ θέλουν νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ προσφέρουν κάτι εἰς τὴν σύγχρονον πνευματικὴν ζωήν.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ἤνοιξε τὰς πύλας της εἰς τὸ κοινὸν ἡ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη.

Αὐτὸ τὸ ἔθνος ποῦ ἔχει τόσην ζωὴν μέσα του, ποῦ δείχνει πληθώραν σφρίγους καὶ μᾶς ἀποκαλύπτεται εἰς μερικὰ σημεῖα γιομάτα ἀπὸ ἐκδηλώσεις ὑπερτέρου πολιτισμοῦ, ἔρχονται στιγμαὶ ποῦ ἀντιθέτως παρουσιάζει ὀπισθοδρόμησιν χαρακτηριστικὴν καὶ ἀδιαφορίαν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν στοιχειωδῶν ὑποχρεώσεων. Πόλις ὅπως αἱ Ἀθῆναι, μὲ τὸ μέγα ἱστορικὸν παρελθόν, μὲ τὰς καλλιτεχνικὰς παραδόσεις, μὲ τὸν ὄγκον τῶν μνημειωδῶν ἔργων τῆς τέχνης τῶν προγόνων μας, δὲν εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ μίαν ἐθνικὴν Πινακοθήκην προσιτὴν εἰς τὸν Λαόν. Πίνακες εἶχεν, ὑπαλλήλους μισθοδοτουμένους εἶχεν, ἐπιτροπὴν διαχειριζομένην τὸν καλλιτεχνικὸν αὐτὸν πλοῦτον εἶχε. Θόρυβος μέγας κατὰ περιόδους ἀπὸ τὴν δημοσιογραφίαν ἐπροκαλεῖτο, μέτρα ποικίλα διεθρυλλοῦντο, καλλιτεχνικὰ ἔργα ἐκληροδοτοῦντο κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ μόνον δημοσία πινακοθήκη δὲν μποροῦσε νὰ δημιουργηθῇ. Κατὰ τὸ σωτήριον τέλος ἔτος 1915, τὰς παραμονὰς δηλ. τῆς λήξεως τῆς πρώτης ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πατρίδος μας ἔγεινε καὶ αὐτὸ τὸ θαῦμα καὶ εἶδεν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν τὴν πρώτην Δημοσίαν Ἐθνικὴν Πινακοθήκην.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Εἰς τὴν μεγάλην Αἴθουσαν τοῦ Ζαππείου Μεγάρου διοργανώθη ἡ δευτέρα καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις τοῦΣυνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἔλαβον μέρος 30 ἐν ὅλῳ καλλιτέχναι μὲ 300 περίπου ἔργα ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς.

ΕΟΡΤΑΙ

ΠΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐδόθη μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν ἡ προεσπερὶς τῆς ΣΤ΄ Δημοτικῆς Σχολῆς τῶν θηλέων. Κόσμος παρέστη πολύς, οἱ δὲ λαβόντες μέρος ἐσημείωσαν μοναδικὴν ἐπιτυχίαν.Καὶ ἡ δνὶς Μπουκλάκου καὶ ἡ δνὶς Βρασιβανοπούλου καὶ ὁ κ. Καρατζᾶς. Ἄφθονα χειροκρατήματα ἐδέχθη ὁ κ. Ι. Παπαδημητρίου. Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Λάβδας καὶ αἱ δίδες Ζ. Δότη καὶ Α. Λεβαντῆ. Τὸ τμῆμα τῆς χορῳδίας ἐξετέλεσε μὲ τελειότητα τὰ μέρη του. Ἐν γένει ἡ ἑορτὴ διεξήχθη μὲ ἐξαιρετικὴν ἀρτιότητα καὶ δικαίως ἡ διευθύντρια τῆς Σχολῆς κ. Εἰρήνη Δραγάτση ἐδέχθη θερμὰ συγχαρητήρια.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

Ἡ ἀπογευματινὴ ἑορτὴ τοῦ Ζαππείου ἡ διοργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βιοτεχνικοῦ Συλλόγου ἡ «Πρόοδος», μὲ χαρακτῆρα λαϊκόν, ἐστέφθη ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας. Διεξήχθη ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τὸν εὐρύτατον καὶ χλοερὸν χῶρον τοῦ Ζαππείου. Καὶ οἱ διοργανωταὶ καὶ οἱ ἑορταστὰι εἶχον πολλὴν διάθεσιν καὶ ἡ ὅλη ἑορτὴ διεξήχθη μὲ πολλὴν φαιδρότητα καὶ εὐθυμίαν. Μαζῆ μὲ τὰς ὡραίας κυρίας καὶ τὰς κομψοπρεπεῖς δεσποινίδας, μαζῆ, μὲ τὰς λυγηρὰς ἀτθίδας διεκρίθησαν καὶ ὅλοι οἱ κομψευόμενοι γεραροὶ ἱππόται. Πλεῖστα μέλη τῆς Β. Οἰκογενείας συμμετέχουν εἰς τὴν ἑορτὴν μὲ ζηλευτὴν δημοκρατικότητα. Πρόεδρος τοῦ διοργανώσαντος τὴν ἑορτὴν Σωματείου εἶνε ἡ δημοφιλὴς Βασιλόπαις Ἀλίκη. Ὅλη ἡ ἀλαφικὴ κρέμα τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ὅλαι ἀριστοκρατίζουσαι Ἀθῆναι συμμετέχουν εἰς τὴν ἑορτὴν πρόθυμοι νὰ συντρέξουν τὴν ξανθὴν Βασιλόπαιδα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν της. Λαὸς καὶ Πλουτοκρατία ἐν ἀγαστῇ ἁρμονίᾳ ἀπολαμβάνουσι τῶν θελγήτρων τῆς ἑορτῆς. Ἡ μεγαλειτέρα ἐπιτυχία ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι διεξήχθη μέσα εἰς τὸ ρωμαντικὸν Ζάππειον ποῦ μὲ τὴν ἀφθονίαν τοῦ πρασίνου σκορπίζεται ἀπὸ παντοῦ ἡ χαρὰ καὶ ἡ γοητεία. Ἡ νυκτερινὴ ἑορτὴ ἡ διεξαχθεῖσα ἐντὸς τοῦ περιστυλίου τοῦ Ζαππείου Μεγάρου ἀπέτυχεν ἐντελῶς. Διεξήχθη μάλιστα μὲ πολλὴν ἀνευλάβειαν πρὸς τὰ μέλη τῆς Β. Οἰκογενείας τὰ ὁποῖα ἔδειξαν ὅτι ὀλίγον προσέχουν διὰ τὰ ἐγγὺς αὐτῶν εὑρισκόμενα πρόσωπα. Ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ παρ' ὀλίγον νὰ ἀποδοκιμασθῇ θορυβωδῶς. Ἐπρόκειτο ν' ἀνακηρυχθῇ διὰ δημοψηφίσματος ἡ ὡραιοτέρα κυρία καὶ ἡ πλέον κομψὰ ντυμένη. Ἀντὶ ὅμως νὰ διακριθοῦν αἱ κομψότεραι καὶ ὡραιότεραι ἑορτάστριαι, διεκρίθη νεαρὸς ἱππότης ὁ ὁποῖος ἐκοπίασε νὰ συλλέξῃ τὰ περισσότερα δελτία μὲ τὸ ὄνομα τῆς εὐνοουμένης του ! ! Ἰδίως ὅμως ὁ κόπος του. Αἱ ὑπηρεσίαι του δὲν ἦσαν ἀπρτελεσματικαὶ διότι, ἄγνωστον διὰ ποίαν αἰτίαν, ἐματαιώθησαν ἡ ἐκλογὴ καὶ αἱ ἐπευφημίαι τῆς ὡραιοτέρας καὶ κομψοτέρας κυρίας.Αἱ ὁλικαὶ εἰσπράξεις τῆς ἑορτῆς ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 38 χιλ. δρ. Τὸ ρεκὸρ τῶν εἰσπράξεων εἶχε τὸ περίπτερον τῆς Βασιλόπαιδος Ἀλίκης ἐκ δρ. 3600.

Οἱ κερδίσαντες ἀριθμοὶ τοῦ Λαχείου τῆς ἑορτῆς εἶνε οἱ ἑξῆς· Ὁ ἀριθμὸς 8295 κερδίζον δρ. 500, οἱ ἀριθμοὶ 19373 καὶ 2143 κερδίζουν ἀπὸ δρ. 100 καὶ οἱ ἀριθμοὶ 8360, 8225, 8031 καὶ 8302 κερδίζουν ἀπὸ 25 δρ. ἕκαστος.

ΘΕΑΤΡΑ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Εἰς τὸ θέατρον τῆς «Ν. Σκηνῆς» ἐπαίχθησαν ὑπὸ τοῦ διάσου τῆς δεσποινίδος Κοτοπούλη τρία μονόπρακτα ἔργα γραμμένα ἀπὸ μέλη τῆς ἑταιρείας τῶν θεατρικῶν συγγραφέων ἤτοι ἀπὸ τοὺς κ. κ. Ἄννινον, Δαραλέξην καὶ Δημητρακόπουλον. Ἡ παράστασις ἀνῆκεν εἰς τὸ προοδευτικὸν σωματεῖον καὶ ἐστέφθη περιέργως ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Ἀνίνου ὁ «Ἀντικατοπτρισμὸς» αἰσθηματικότατον, μὲ λεπτότητα, ἐξαιρέσει τοῦ ὑπερβολικοῦ του ὑπερλυρισμοῦ καὶ ἑνὸς ὑπερπληθωρικοῦ διαλόγου εἶχε βάσιν τὴν συγκίνησιν τῶν παλαιῶν ἀναμνήσεων ἐκίνησε πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀπέσπασε τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ. Ἡ «Λεστενίτσα» τοῦ κ. Δαραλέξη ἔργον δυνατό, μὲ χαρακτῆρας θαυμασίως διαγραφομένους, μὲ πολλὴν κομψότητα καὶ σκηνικὴν ἐπιμέλειαν ἀνέδειξε τὸν συγγραφέα του ἕνα ἀληθινὸν δραματικὸν καὶ ἀφῆκαν ἐξαιρετικῶς ὡραίας ἐντυπώσεις.

Τὸ ἐκλεκτὸν καὶ πολυπληθὲς ἀκροατήριον παρηκολούθησε μὲ ἀληθινὸν θαυμασμὸν τὸ ἔργον καὶ ἐπευφήμησε ζωηρότατα τὸν κ. Δαραλέξην. Ἡ ἑσπερὶς ἐπερατώθη μὲ τὸ ἔργον τοῦ κ. Δημητρακοπούλου τὸ «Γαϊδοῦρι». Καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ μία θαυμάσια καὶ εὐφυεστάτη κωμῳδία ἀφῆκεν ἀρίστας ἐντυπώσεις. Τὸ ἀκροατήριον ἐγέλασε μὲ τὴν καρδιά του. Καὶ ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς διότι οἱ κωμῳδιογράφοι μας δὲν ἔχουσι τακτικὰ τὴν εὐτυχῆ ἔμπνευσιν τοῦ κ. Δημητρακοπούλου ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ἔργον του αὐτὸ μᾶς ἔδωκε δεῖγμα τοῦ ἰσχυροῦ του ταλάντου.

Οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν θαυμάσια. Καὶ ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη καὶ ὁ κ. Μυράτ καὶ ὁ κ. Βασάκης ἐφάνησαν ἀντάξιοι τῆς φήμης των. Εἰς τὸ διάλειμμα τοῦ δευτέρου ἔργου ὁ κ. Ἀγγελόπουλος ἐξετέλεσε μίαν νέαν σύνθεσιν τοῦ κ. Σαμάρα. Τὸ ποίημα τοῦ κ. Πολέμη ἡ «Ἐξομολόγησις» ἐνέπνευσαν τὸν διακεκριμένον μουσουργόν μας.

Ὁ θίασος τῆς δεσποινίδος Κοτοπούλη ἀνεβίασε μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ πλούσιον σκηνικὸν διάκοσμὸν τὴν «Ὡραίαν Μαρσεγιέζαν». Τὸ ὡραῖον καὶ ἐνδιαφέρον αὐτὸ δρᾶμα ἐπαίχθη μὲ πολὺ κέφι ἀπὸ τὸν ἐκλεκτὸν θίασον τῆς δεσποινίδος Κοτοπούλη καὶ ἐσημείωσε σειρὰν παραστάσεων πλῆρες ἀπὸ πυκνὸν ἀκροατήριον. Εἰς τὸ αὐτὸ θέατρον ἐπαίχθη καὶ ἡ Ἰουδὴθ ἡ θαυμασία τραγῳδία τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ποιητοῦ Χέμπελ. Ἀξίζουν πολλὰ συγχαρητήρια εἰς τὴν δεσποινίδα Κοτοπούλη ποῦ ἀνεβίασε μὲ τόσην ἐπιτυχίαν τὸ ὑπέροχον αὐτὸ ἔργον. Ἡ διαπρεπὴς καλλιτέχνις εὑρέθη εἰς τὸ ὕψος τῆς τέχνης της.Τὸ ἔργον ἐδόθη μὲ μεγάλην πολιτέλειαν καὶ πλοῦτον εἰς σκηνικὰ καὶ ἀμφιέσεις.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ

Εἰς τὸ κομψὸν θέατρον τῆς κ. Κυβέλης δίδονται ἔργα ἐκ τῶν πέρυσι μετὰ τόσης ἐπιτυχίας παιχθέντων, παρίσταται δὲ ὡς συνήθως κόσμος ἐκλεκτὸς καὶ θαυμάζων τὰς καλλιτεχνικὰς ἀρετὰς τῆς ἐκλεκτῆς καλλιτέχνιδος. Μεταξὺ ἄλλων ἐπαίχθη καὶ ἡ «Δεσποινὶς

Τζούλια» τοῦ Στρίμπεργ. Τὸ ἔργον τοῦ Σουηδοῦ συγγραφέως, ἕνα ἀπὸ τὰ δυνατώτερα καὶ πλέον πρωτότυπα τοῦ παγκοσμίου δραματολογίου ἀπεδόθη θαυμασίως ἀπὸ τὴν κ. Κυβέλην καὶ τοῦ κ. Παπαγεωργίου.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ἡ κ. Ροζὰν, ὁ κ. Γαβριηλίδης, ὁ κ. Ἰακωβίδης. Τρεῖς γνωστοὶ καὶ συμπαθεῖς καὶ ἀγαπητοὶ εἰς τὸ κοινὸν καλλιτέχναι διευθύνουσι τὸ θέατρον τοῦ Συντάγματος.

Εἰς τὸ θέατρον αὐτὸ ἐδόθησαν δύο ἑλληνικὰ πρωτότυπα γνωστοτάτων δραματικῶν συγγραφέων τῶν κ. κ. Ξενοπούλου καὶ Χόρν. Ὁ κ. Ξενόπουλος ἔδωκε τὸν « Ἀλκην τὸν Νέον» ἔργον ἐμπνευσθὲν ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἀλησμονήτου Περικλῆ Γιαννοπούλου. Τὸ ἔργον μ' ὅλας τὰς προσπαθείας τοῦ θιάσου καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ συγγραφέως δὲν ἔσχε τὴν ἀναμενομένην ἐπιτυχίαν. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Χόρν ἡ «Φλόγες» ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς κριτικῆς κατώτερον τῆς φήμης τοῦ συγγραφέως. Ἀπεδόθη εἰς αὐτὸ ἡ ἔλλειψις τῆς ἀληθινῆς Τέχνης καὶ τῆς σκηνικῆς φαντασίας. Εἰς αὐτὸ τὸ θέατρον ἐπαίχθη καὶ τὸ «Νεκρόσπιτο» δρᾶμα τρίπρακτον τοῦ κ. Β. Ἠλιάδου.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Ὁ θίασος τοῦ κ. Παπαϊωάννου πάντοτε φιλοτιμούμενος νὰ συγκεντρώνῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν του δίδει ἔργα γιομάτα δροσιὰ καὶ χάρι καὶ ἀναβιβάζει χαριτωμένες ὀπερέττες μὲ μουσικὴ πεταχτὴ γοργὴ, ἐλκυστή.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ὑπόδειγμα ἰδεώδους καὶ ἀφοσιωμένης Συζύγου ἐδείχθη ἡ Βασίλισσά μας Σοφία καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὀδυνηρᾶς ἀσθενείας τοῦ Βασιλέως μας. Ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς βαπτισμένος εἰς τὰς ἑλληνικὰς οἰκογενειακὰς παραδόσεις ποῦ ἀναδεικνύουν τὴν Ἑλληνίδα σύζυγον καὶ μητέρα εἰς τὸ ὕψος τῆς Βασιλίσσης τοῦ οἴκου, βλέπει μὲ ἀληθινὴν ὑπερηφάνειαν τὴν Βασίλισσάν του, τὴν πρώτην Ἑλληνίδα ἐμφανιζομένην ὑπέροχονΜητέρα καὶ ὑπεροχωτέρανΣύζυγον. Ἡ στοργή Της καὶ ἡ ἀφοσίωσίς Της πρὸς τὸν Πάσχοντα θὰ παραμείνῃ παράδειγμα διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν.

Ἡ Βασίλισσα

Τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον ἂς καταθέσῃ εὐλαβῶς πρὸ τῶν ἐκθρόνων τοῦ Θρόνου της τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης του καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του πρὸς τὴν στοργικὴν Σύζυγον ἡ ὁποία μὲ ἀπαράμιλλον ἡρωισμὸν ἐξετέλει τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ καθήκοντά της καὶ πρὸς τὴν Οἰκογένειάν της καὶ πρὸς τὴν Πατρίδα.

* * *

Ἐξακολουθεῖ σκληρὸς, αἱματηρὸς, καταστρεπτικὸς ὁ Πανευρωπαϊκὸς πόλεμος. Εἶνε ἀκατανόητον πῶς ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἐπιμένοντες εἰς τὴν μοναδικὴν αὐτὴν ἀνθρωποθυσίαν. Τὰ μέσα τῆς ἀλληλοεξοντώσεως εἶνε τρομακτικά. Τὰ ὀσφυξιογόνα ἀέρια εἶνε ἡ τελευταία ἐκδήλωσις τῆς λύσσης μὲ τὴν ὁποίαν ἐργάζονται διὰ τὴν ἐξόντωσιν ἀλλήλων τὰ ἀντιμαχόμενα ἔθνη.Τὰ ἄγρια στίφη ἀπολιτίστων λαῶν μὲ τὰ πλέον αἱμοχαρῆ ἔνστικτα, θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐφανέρωναν ψυχὴν καὶ αἰσθήματα τόσον ἀποτρόπαια, τόσον φρικιαστικά. Καὶ ὅμως οἱ ἀντιμαχόμενοι Λαοὶ θεωροῦνται οἱ εὐγενέστεροι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκογενείας.

* * *

Δύο ξένα ὀνόματα κατέλαβον θέσιν εἰς τὴν σύγχρονον ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Κατέκτησαν τὰς συμπαθείας ἑνὸς Λαοῦ ἀγωνιῶντος διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Βασιλέως του. Οἱ σοφοὶ καθηγηταὶ τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Βιέννης κ. κ. Κράους καὶ Ἄϊζελμπεργ κληθέντες παρὰ τὴν κλίνην τοῦ Ἀσθενοῦς μας ἀφῆκαν τὴν θέσιν των, παρὰ τὸ πλευρὸν στεναζόντων πολεμιστῶν. καὶ ἔσπευσαν νὰ προσφέρωσι τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας των πρὸς τὸν Λατρευτὸν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ λησμονήσῃ τὰς προσπαθείας των. τὸ ἐνδιαφέρον των. τὴν συγκίνησίν των. Διέθεσαν τὰς μεγάλας γνώσεις των. τὴν πολύτιμον πεῖράν των, μὲ ζῆλον, μὲ θέρμην καὶ δὲν ἀφῆκαν στιγμὴν χωρὶς νὰ φανερώσουν τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων των καὶ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὸν πάσχοντα Βασιλέα μας καὶ τὸν ἀγωνιῶντα Λαόν μας. Ἡ Ἑλλὰς τοὺς ἐτίμησε πρεπόντως. Ἡ ἐπίσημος Πολιτεία τοὺς ἐπαρασημοφόρησεν, ἡ ἑλληνικὴ ἐπιστήμη τοὺς ἐβράβευσε προσηκόντως, ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια τοὺς ἐπεδαψίλευσε τὰς πλέον ἐγκαρδίους φιλικὰς ἐκδηλώσεις καὶ ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς ἐκράτησεν εὐγνώμονα τὴν ἀνάμνησίν των. Ὁ παθολόγος Κράους καὶ ὁ χειροῦργος Ἄϊζελμπεργ δὲν ἀνήκουν μόνον εἰς τὰς πατρίδας των. Ἔζησαν ζωὴν ἑλληνικὴν, τοὺς ἐρράντισεν ἡ ἑλληνικὴ δρόσος, τοὺς ἐδρόσισεν ἡ ἑλληνικὴ αὔρα, περιελούσθησαν ἀπὸ ἑλληνικὰ ἀρώματα, ἠσθάνθησαν κάτω ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν οὐρανὸν καὶ ἐπόνεσαν μέσα στὸ Παλάτι τοῦ Ἕλληνος Βασιλέως. Ἡ ἑλληνικὴ θάλασσα τοὺς ἐλίκνισε καὶ Ἕλληνες ναῦται τοὺς περιέβαλλον μὲ τὴν στοργήν των. Ἐρριζώθη μέσα τους κατά τι ἑλληνικὸν καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ ἔφυγαν διὰ τὴν πατρίδα των, δὲν εἶνε πλέον οἱ ξένοι μας. εἶνε οἱ φίλοι μας, οἱ ἀδελφοί μας.

Οἱ ΞΕΝΟΙ ΙΑΤΡΟΙ

* * *

Τὴν 31 Μαΐου ἐκλήθη ὁ Λαὸς νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους του. Ἡ ἀσθένεια τοῦ Βασιλέως ἤμβλυνε κατὰ πολὺ τὸ ἐκλογικὸν μένος καὶ τὴν λαϊκὴν ὁρμὴν ἡ ὁποία ὑπὸ ἄλλους ὅρους θὰ ἦτο ἀκράτητος. Ἀτυχῶς ὁ Τύπος ζηλώσας τὴν δόξαν ὅλων ἐποχῶν ὤξυνε τὰ πολιτικὰ πάθη μέχρι τοῦ ἀκροτάτου σημείου. Ὁ Τύπος ὁ ἔχων τόσην ὑψηλὴν ἀποστολὴν. ὁ θεωρούμενος ὡς ὁ φωτισμένος ὁδηγὸς τῆς κοινῆς γνώμης. χειριζόμενος ἐμπαθῶς τὰ καιμματικὰ ζητήματα ὀλίγον ἔλειψε νὰ δημιουργήσῃ ἀνεπανορθώτους συμφορὰς εἰς τὸν τόπον. Ὁ Κωνσταντῖνός μας πάσχων καὶ βασανιζόμενος εἰς τὴν κλίνην Του προσέφερε μίαν ἀκόμη ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ἔθνος. Τὴν ἀναίμακτον διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν. Μόλις τὰς τρεῖς ἡμέρας ἐξεδηλώθη εἰς Ἀθήνας ἡ ἐκλογικὴ δρμὴ καὶ τὸ ὀλίγον τοῦ χρόνου ἀνέκοψε τὴν κεκτημένην ταχύτητα τῶν πολεμοχαρῶν διαθέσεων τοῦ ἀθηναϊκοῦ Λαοῦ.Αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν μὲ πολλὴν ἠρεμίαν κανεὶς δὲν δὲν ἐφαντάζετο ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἔφερε παμψηφίαν εἰς Ἀθήνας. Οἱ φίλοι τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ εὐλαβηθέντες τὴν θέσιν τοῦ παλαίοντος πρὸς τὸν θάνατον Βασιλέως μας προσῆλθον εἰς τὰς κάλπας ἀθο-

Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ρύθως καὶ διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν φίλων τοῦ Βενιζέλου ἐζήτησαν νὰ δείξωσι τὴν σταθερὰν θέλησίν των τῆς συμφιλιώσεως καὶ συνεργασίας Βασιλέως—Βενιζέλου. Ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἀττικοβοιωτίας καθ' ἡμᾶς αὐτὴν εἶχε τὴν ἔννοιαν.

* * *

Ἔληξαν αἱ ἐκλογαὶ καὶ ἔλειψε τὸ δυσάρεστον θέαμα τῆς ἀναδείξεως τῶν μεγάλων πολιτικῶν φυσιογνωμιῶν τῆς πατρίδος μας. Κάθε ἐφημερὶς σχεδὸν ἀνεδείκνυε καὶ ἕνα μ ε γ ά λ ο ν καὶ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ

εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀναγνώσκομεν ἀρετὰς καὶ πλεονεκτήματα ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχε κακία καὶ ἐλαττώματα. Ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι τῶν ἐφημερίδων ἦσαν οἱ Μεγάλοι ἄνδρες τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἡ ἐλπὶς τοῦ μέλλοντος. Εὐτύχημα εἶνε ὅτι τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ὑποψηφίων τῶν οὕτω διαφημιζομένων κατεψηφίσθησαν.

* * *

Ὁ ἀθηναϊκὸς Λαὸς τιμήσας διὰ τῆς ψήφου του τὴν κάλπην τοῦ κ. Τσοκαλᾶ ἀπέδειξε μαζὶ μὲ τὴν πολιτικήν του ὡριμότητα καὶ ζηλευτὴν ὀξυδέρκειαν Ἀνέδειξεν ἀντιπρόσωπόν του

Ο κ. Α. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

γενναῖον ἀγωνιστὴν, δυνατὸν ἐπιστήμονα καὶ ἄνδρα φιλοδοξοῦντα νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τῆς πατρίδος. Ἡ ἑλληνικὴ Βουλὴ ἔχει ἀνάγκην τοιούτων εὐθαρσῶν καὶ μορφωμένων πολιτικῶν ἀνδρῶν.

* * *

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1915

Ἀξιότιμος Δεσποινίς,

Εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὴν ὑποστήριξιν, τῆς ὁποίας ἔτυχεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος σας ἡ Φιλοδασικὴ Ἕνωσις, τὸ κοινωφελέστατον τοῦτο Σωματεῖον, τὸ ὁποῖον

ΤΑ ΔΑΣΗ ΜΑΣ

διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐνεργὸν προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης καὶ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου, παρακαλοῦμεν ὅπως συνεχίζοντες τὴν τόσον προθύμως παρασχεθεῖσαν πολύτιμον ἐνίσχυσίν σας, προκαλέσητε ἰδιαιτέρως δι' ὀλίγων γραμμῶν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πλουσίων μας ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου τῆς ἀναδασώσεως καὶ διαδόσεως τῆς ἀγάπης πρὸς τὰ δένδρα τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ πολλὰς δαπάνας, ἐνῷ ἡ Φιλοδασικὴ δὲν διαθέτει ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰ μὴ τοὺς τόκους ἑνὸς κληροδοτήματος ἐκ 50,000 τοῦ Σεβαστοπούλου καὶ τὰς εἰσπράξεις ἐκ συνδρομῶν τῶν μελῶν.

Ἐὰν ὑπολογίσωμεν εἰς ἓν περίπου ἑκατομμύριον τὴν παραγωγὴν κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον νεοφύτων δενδριλλίων ἐκ τοῦ ἐνταῦθα φυτωρίου μας, δύνανται νὰ ἀναδασωθῶσιν περὶ τὰς 2000 στρέμματα, μεταφυτευομένων ἐκ τοῦ φυτωρίου ἀνὰ 500 περίπου νεοφύτων κατὰ στρέμμα.

Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις μόνον ἐργασίαν ταύτην, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τὴν ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν τῆς Ἑνώσεως εἰς τὰς ἐπαρχίας συντελουμένην πρέπει νὰ ὑπολογίσωμεν 60,000 δρ. ἤτοι 30 περίπου δρ. κατὰ στρέμμα εἰς ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ μεταφυτεύσεως τῶν δενδριλλίων, 10,000 δρ. δ' ἀκόμη τοὐλάχιστον διὰ περίφραξιν καὶ φύλαξιν τῶν ἀναδασώσεων, ὡς καὶ τῆς δαπάνης τῆς νέας σπορᾶς εἰς τὸ φυτώριον. Τοῦ προβλεπομένου ποσοῦ τούτου τῶν δαπανῶν μόλις τὸ 1/5 θὰ διαθέτωμεν τὸ φθινόπωρον, ἐὰν δὲν ἔλθουν ἀρωγοὶ γενναῖαι συνδρομαὶ καὶ δωρεαὶ ἢ ἐξευρεθοῦν ἄλλοι πόροι, τοὺς ὁποίους ἔχομεν ὑπὸ μελέτην.

Εἶνε τόσον μεγάλης σημασίας τὸ ἔργον τῆς Φιλοδασικῆς, ὥστε δὲν ὑπολείπεται εἰ μὴ κατάλληλος ὑπόδειξις καὶ ἔξαρσις διὰ νὰ γείνῃ εὐρέως γνωστὸν καὶ ἐνισχυθῇ οἰκονομικῶς ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες εὐκόλως δύνανται νὰ τὸ ἐννοήσουν καὶ νὰ ἐνθουσιασθοῦν.

Ταμίας τῆς Ἑνώσεως εἶνε ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δ. Μάξιμος.

Μετὰ πολλῆς ὑπολήψεως ἀπείρων καὶ πάλιν εὐχαριστιῶν ἐξ ὀνόματος τῆς Φιλοδασικῆς Ἑνώσεως.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Φιλοδασικῆς Ἑνώσεως

* * *

Ἀπὸ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐξεδόθησαν λίαν ἐνδιαφέροντες πίνακες τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ ἔτους 1863 μέχρι τοῦ 1915.

Οἱ πίνακες οὗτοι εἶνε ὁ

ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

διαγνέστερος καθρέπτης τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας κατὰ τὸ διάστημα τῶν πενήντα δύο αὐτῶν ἐτῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1863 τὰ γενικὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὸν ἐξώστην τῆς ἐν Χαλέπᾳ πατρικῆς του οἰκίας

ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΣ

Ὁμὰς μικρῶν κορασίων γυμναζομένων μὲ ἀδαμαντίαν σχεδὸν περιβολήν.

ἀνήρχοντο εἰς 25,281,725, διὰ νὰ φθάσουν τῷ 1915 εἰς 505,123,597 δρ. Ἡ μεγαλειτέρα διαφορὰ παρατηρεῖται μεταξὺ τοῦ τελευταίου πρὸ τοῦ πολέμου ἔτους —τοῦ 1911—μὲ 239,614,749, καὶ τοῦ πρώτου μετὰ τὸν πόλεμον διὰ τῆς προσθήκης τῶν νέων χωρῶν, δηλαδὴ τοῦ 1914, ὅτε τὰ ἔσοδα ἀνέρχονται, κατὰ τὸν ψηφισθέντα προϋπολογισμὸν, εἰς 581,932,275.

Κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἐμφανίζεται πρώτην φορὰν ὁ φόρος ἐπὶ τῶν παιγνιοχάρτων, ἀποδώσας τότε 52,654 δρ. Κατὰ τὸ 1915 ἡ ἀπόδοσις τοῦ φόρου τούτου ὑπολογίζεται εἰς 490 χιλ. δρ. Κατὰ τὸ 1884 ἐμφανίζεται ὁ φόρος τοῦ σιγαροχάρτου καὶ ἀποδίδει 821814 δρ., διὰ νὰ φθάσῃ τῷ 1914 εἰς 3,200,000 δρ. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐφαρμόζεται ἡ φορολογία τοῦ πετρελαίου μὲ εἴσπραξιν 2,975,320 δρ. καὶ προϋπολογίζεται τῷ 1915 εἰς 5,600,000 δραχμάς.

Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ τοῦ 1884 μέχρι σήμερον τριπλασιάζεται καὶ ἡ κατανάλωσις τοῦ ἅλατος. Τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἡ φορολογία τοῦ ἅλατος ἀποδίδει δρ. 2,258,097 καὶ τῷ 1915 προϋπολογίζεται εἰς δρ. 6,750,000.

Καταπληκτικὴ εἶνε ἡ διαφορὰ τῶν τηλεγραφικῶν εἰσπράξεων. Ἐνῷ τὸ 1863 αἱ εἰσπράξεις μόλις ἐφθαναν εἰς 155,801, τῷ 1915 φθάνουν εἰς 4,500,000.

Τὰ ἔξοδα τοῦ ἔτους 1863 ἀνήρχοντο ἐν συνόλῳ εἰς 26,204,502 καὶ φθάνουν τῷ 1915 εἰς 512,785,074.

Ἡ Βασιλικὴ χορηγία ἀρχίζει ἀπὸ 270,666 καὶ φθάνει μετὰ πενήντα τρία ἔτη τὰ 2,500,000. Ἀρχίζουν αἱ συντάξεις ἀπὸ 1,698,205 καὶ φθάνουν αἰσίως τὰ 12,774,076. Τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα στοιχίζει πάμφθηνα τότε—μόλις 8 χιλ. δρ. Καθ' ὅσον προχωροῦν τὰ ἔτη ἡ Βουλὴ γίνεται ἀκριβοτέρα καὶ φθάνει τῷ 1915 εἰς 946,963 δραχμάς.

Ἀπὸ 620 χιλ. ἡ διπλωματία μας ὑψώνεται εἰς 5,535,180 καὶ ἀπὸ 161,903 τὸ ναυτικὸν φθάνει εἰς 27,466,732. Ἀνάλογος εἶνε ἡ αὔξησις τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Αἱ δαπάναι τῷ 1863 ἀνήρχοντο εἰς 515,873.

Καὶ ἐπὶ τέλους ἀπὸ τοῦ 1911 ξεφυτρώνει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀρχίζον ἀπὸ 2,968,065 διὰ νὰ φθάσῃ ἐφέτος εἰς 7,144,855 καὶ τῷ 1914 ἐμφανίζεται τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας μὲ προϋπολογισμὸν 26,055,808, διπλασιαζόμενον σχεδὸν εἰς ἕνα ἔτος, ἀφοῦ διὰ τὸ 1915 προϋπολογίζεται εἰς 43,159,683.

* * *

Ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κ. Τσέλος δι' εἰδοποιήσεώς του καθιστᾶ γνωστὸν πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς ὅτι διὰ τὴν ἐπικόλλησιν τῶν φωτογραφιῶν των ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν αὐτῶν βιβλιαρίων

ΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΕΩΝ

δέον νὰ προσέρχωνται οἱ μὲν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα, οἱ δὲ τῶν δήμων Πειραιῶς, Λαυρεωτικῆς καὶ τέως Κρωπίας εἰς τὰ οἰκεῖα Εἰρηνοδικεῖα.

Οἱ ἐκλογεῖς προσερχόμενοι αὐτοπροσώπως, θὰ φέρουν τὴν φωτογραφίαν αὐτῶν, μεγέθους περίπου 6X8 ἑκατοστά—ἐπὶ λευκοῦ χάρτου—καὶ ὄχι μεγαλειτέραν τοῦ ἡμίσεος τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ βιβλιαρίου, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ὁποίας θὰ ἐπικολλᾶται.

Ἡ φωτογραφία θ' ἀπεικονίζῃ τὸν ἐκλογέα ἀσκεπῆ, ὅσον τὸ δυνατὸν κατὰ πρόσωπον καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος περίπου τοῦ κορμοῦ καὶ ἄνω (μπούστος).

Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι τελευταία ἡμέρα διὰ τὴν ἐπικόλλησιν τῶν φωτογραφιῶν ἔχει ὁρισθῇ ἡ 5η τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου.

Ἡ νομαρχιακὴ λοιπὸν εἰδοποίησις ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔγκαιρον προσέλευσιν τῶν ἐκλογέων διὰ τὴν ἐπικόλλησιν τῶν φωτογραφιῶν μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ τοιαύτη ἐνέργεια θὰ παύσῃ, οἱ δ' ἐκπρόθεσμοι θὰ εὑρεθοῦν ἄνευ δικαιώματος ψήφου εἰς μελλούσας ἐκλογάς.

Ὅσον ταχύτερον προσέλθῃ κανεὶς πρὸς ἐπικόλλησιν τῆς φωτογραφίας, τόσον τὸ καλλίτερον καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν. Διότι τὰς τελευταίας ἡμέρας ὅπως πάντοτε, θὰ ὑπάρξῃ συνωστισμός. Καὶ πιθανώτατα πολλοὶ νὰ μὴ προλάβουν, δεδομένου ὅτι παράτασις προθεσμίας δὲν ἐπιτρέπεται ἐκ τοῦ νόμου νὰ δοθῇ.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΜΑΪΟΣ

Ολόκληρος ὁ Μάϊος παρῆλθε μὲ τὴν ἀγωνίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Βασιλέως μας. Ἀρχομένου τοῦ Μαΐου ἀντὶ νὰ ὑποχωρῇ ἡ ἀσθένεια ἤρχισε νὰ καθίσταται ἐπίφοβος. Τὸ ἔθνος ὁλόκληρον παρηκολούθει κατ' ἀρχὰς μὲ ἐνδιαφέρον καὶ βραδύτερον μὲ ὑπερβολικὴν συγκίνησιν τὴν κατάστασιν τοῦ σεπτοῦ Ἀσθενοῦς. Ἐλησμονήθη κάθε ἄλλο ζήτημα καὶ ἐστράφη ἀμερίστος ἡ προσοχὴ πρὸς τὴν κλίνην τοῦ Λατρευτοῦ Βασιλέως μας. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην πρὸς τὴν ὁποίαν ἔτρεφε πεποίθησιν ἡ Μεγαλειότης Του, εἰς τὴν ἄγρυπνον μέριμναν τῆς ὑπερόχου Συζύγου καὶ Βασιλίσσης Σοφίας, εἰς τὰς προσπαθείας τῶν Τέκνων Του καὶ τῶν Ἀδελφῶν Του ἤρχετο συνεπίκουρος καὶ ἡ Ἐκκλησία. Εἰς τοὺς Ναοὺς ἐστράφη ἡ ἑλληνικὴ ψυχή. Δεήσεις ἀλλεπάλληλοι, συγκινητικαί, θερμαί, εἰλικρινεῖς ἀνεπέμποντο διαρκεῖς εἰς τὸν Ὕψιστον. Ἡ εὐγενὴς ἑλληνικὴ ψυχὴ εὗρεν εὐκαιρίαν νὰ δείξῃ τὰ ὡραῖα αἰσθήματα ποῦ κρύπτει μέσα της. Ὁ πόνος τοῦ Βασιλέως ἐθεωρήθη ὡς ἀτομικὸς πόνος κάθε Ἕλληνος καὶ αἱ λαϊκαὶ ἐκδηλώσεις ἔλαβον τὴν πλέον συγκινητικὴν μορφήν. Εἰκόνες, Εἰκονίσματα, Ἅγια Λείψανα μετεκαλέσθησαν παρὰ τὴν κλίνην τοῦ Ἀσθενοῦς καὶ αὐτὴ ἡ Εἰκών, ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου μετεφέρθη εἰς Ἀθήνας πανηγυρικῶς. Ἡ Ἐκκλησία, ὁ Λαός, ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια καὶ οἱ ἐπίσημοι τὴν ὑπεδέχθησαν μετὰ τιμῶν καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἐνεχαράχθη βαθύτατα εἰς τὴν φαντασίαν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Ἔκτοτε ἡ ἁγία Εἰκὼν παραμένει σύντροφος τοῦ Βασιλικοῦ Ἀσθενοῦς σκέπουσα διὰ τῆς θαυματουργοῦ δυνάμεώς Της τὴν πολύτιμον ὑγείαν Του.

* * *

Καὶ ἐνῷ ὁ Κωνσταντῖνος μας διέρχεται στιγμὰς ἀγωνίας καὶ πόνου ὁ εὐγενὴς ἀθηναϊκὸς Λαὸς σεβόμενος τὴν κατάστασίν Του καὶ πάσχων ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ τοῦ κινδύνου, προσέρχεται εἰς τὰς κάλπας πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων του ἀποφεύγων κάθε θορυβώδη ἐκδήλωσιν ἀναγκαῖον ἐπακολούθημα πάσης ἐκλογικῆς διαμάχης Μὲ τὴν αὐτὴν ἡρεμίαν διεξήχθησαν καὶ αἱ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐκλογαὶ τὰ μέχρι δὲ τῶν πρωτῶν ὡρῶν τῆς τελευταίας νυκτὸς τοῦ Μαΐου, ἐρχόμενα ἀποτελέσματα ἔφερον νικητὰς τοὺς Βενιζελικοὺς εἰς τὴν Ἀττικήν, εἰς τὰς πλείστας ἐπαρχίας τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, εἰς τὰς Νήσους ἐκτὸς τῆς Κερκύρας καὶ εἰς τὴν Ἤπειρον. Ἡ νίκη τῆς Κυβερνήσεως ἐσημειώθη εἰς τὴν Μακεδονίαν Μεταξὺ τῶν ἐκλεγέντων εἶνε καὶ ὁ κ. Πῶπ διευθυντὴς τῶν «Ἀθηνῶν» καὶ ὁ κ. Λ. Τσουκαλᾶς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπανῆλθε, τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, καὶ ὁ κ. Ἐλ. Βενιζέλος καὶ κατηθύνθη εἰς τὴν ἐν Κηφισσιᾷ ἔπαυλιν τοῦ κ. Μπενάκη, ἀποφυγὼν νὰ δεχθῇ καὶ αὐτοὺς τοὺς στενοτέρους φίλους του.

* * *

Ἀπὸ πανευρωπαϊκῆς ἀπόψεως τὸ σπουδαιότερον γεγονὸς τοῦ μηνὸς ἦτο ἡ ἔξοδος τῆς Ἰταλίας ἐκ τῆς οὐδετερότητος. Θεατρικώτατα ἐπεστρατεύθησαν οἱ φρατέλοι καὶ μὲ ἄγριον πολεμικὸν μένος ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον μόνον κατὰ τῆς Αὐστρίας. Μέχρι τοῦδε διεξήγαγον εὐκόλως νικηφόρους μάχας γαυριῶντες διὰ τὰ τρόπαιά των. Μὲ ποίαν εὐχαρίστησιν ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ ἴδῃ ἕνα ἐκ τῶν πλέον μισητῶν ἐχθρῶν του, νὰ δοκιμάζῃ τῶν Αὐστρογερμανῶν τὴν ἀκαταβλητον δύναμιν...

Δ. Ζ.

ΑΠΟ ΤΗ ΞΕΝΗ ΖΩΗ

ΡΟΥΜΑΝΙΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ἡ Ρουμανία ἔχει ἀποκτήσει ἀπὸ ἐτῶν τὴν πρώτην δικηγόρον. Εἶνε ἡ δεσποινὶς Ἕλλα Νεγκροῦτσι, ἡ ὁποία ἔχει λάβει τὸ δίπλωμά της ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βουκουρεστίου καὶ ἔχει λάβει ἐπίσης ἀπὸ δύο ἤδη ἐτῶν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς περιφερείας Ἰασίου. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν ἐπρόκειτο περὶ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ διπλώματος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν, ἡ δεσποινὶς Νεγκροῦτσι εὕρισκε παντοῦ ὑποστηρικτάς.

Αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευον τὴν εἰκόνα της, οἱ καθηγηταί της ἐξέφραζον θερμὰ συγχαρητήρια καὶ οἱ συμφοιτηταί της τὴν ἐπευφήμουν.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ὅμως ποῦ ἔλαβε τὴν ἄδειαν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος οἱ συνάδελφοί της δικηγόροι ὄχι μόνον δὲν ἐφάνησαν εὐχαριστημένοι ἀλλὰ τουναντίον ἐξηγέρθησαν καὶ ἐζήτησαν ν' ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τὰ δικαστήρια.

Πράγματι τὸ Ἐφετεῖον Ἰασίου τὴν ἀπέκλεισεν ἀπὸ ὅλα τὰ δικαστήρια τῆς περιφερείας καὶ ἡ δεσποινὶς Νεγκροῦτσι εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ Γαλάτσιον καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ δικηγορήσῃ ἐκεῖ.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν οἱ ἄρρενες συνάδελφοί της ἐξηγέρθησαν καὶ ἡ δεσποινὶς Νεγκροῦτσι ἀπεκλείσθη καὶ ἀπὸ τὰ δικαστήρια τῆς νέας περιφερείας.

Ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὸ Ἀπωρωτικὸν δικαστήριον τοῦ Βουκουρεστίου, τὸ ὁποῖον ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφασιν τῶν δύο ἐφετείων, βασισθὲν εἰς τὸ ὅτι ἡ γυνὴ μὴ ἔχουσα ἐν Ρουμανίᾳ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἐξομοιοῦται μὲ τοὺς ξένους ὑπηκόους καὶ δὲν δύναται κατὰ συνέπειαν νὰ δικηγορήσῃ διὰ τὸν ἴδιον λόγον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν δύναται νὰ δικηγορήσῃ καὶ ὁ ξένος ὑπήκοος. Ἤδη ἐξανίσταται ὁ Ρουμανικὸς Τύπος, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ ὅτι ἀφοῦ εἰς δημοσίας θέσεις εἰς τὰς ὁποίας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διορισθοῦν ξένοι ὑπήκοοι διορίζονται γυναῖκες ὅπως π. χ. αἱ τηλεφωνήτριαι καὶ ἀφοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὰς γυναῖκας νὰ φοιτοῦν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μὴ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὰς νὰ ἐξασκοῦν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου. Αἱ ρουμανικαὶ ἐφημερίδες ζητοῦν ἤδη νὰ ψηφισθῇ νόμος ἐπιτρέπων εἰς τὰς γυναῖκας νὰ δικηγορσιν.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Εἰς τὰς Βρυξέλλας ὑπάρχει ἐκτάκτως πρακτικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἡ Ἑταιρία πρὸς ἐνοικίασιν ἀλεξιβροχίων». Μὲ κεφάλαια πλείστων ἑκατομμυρίων ἡ ἑταιρία ἔχει σκοπὸν νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀλεξεβρόχιον, ὅταν ἐξέρχωνται τῆς οἰκίας των, διότι τοῦτο δὲν εἶνε πάντοτε ἀναγκαῖον ἔστω καὶ ἂν ὁ καιρὸς εἶνε νεφελώδης.

Ἀντὶ πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ 5 δραχμῶν κατ' ἔτος ἡ ἑταιρία δίδει μίαν μάρκαν ἐξ ἀλλουμινίου μεθ' ἑνὸς ἀριθμοῦ. Ὅταν βρέχει εἰσέρχεσθε εἰς ἓν καφενεῖον, εἰς ἓν καπνοπωλεῖον, ἀκόμη καὶ εἰς ἓν φαρμακεῖον, δεικνύετε τὴν μάρκαν καὶ εἰς ἀντάλλαγμα σᾶς δίδουν ὡραῖον ἀλεξιβρόχιον διὰ τοῦ ὁποίου προστατεύεσθε ἀπὸ τὴν βροχήν. Παυούσης τῆς βροχῆς εἰσέρχεσθε εἰς τὸ πρῶτον κατάστημα καὶ ἐπιστρέφετε τὸ ἀλεξιβρόχιον λαμβάνοντες πάλιν τὴν μάρκαν.

Αἱ γυναῖκες τοῦ ἔχουν κολοσσιαίας τομικὰς των περιουσίας δὲν εἶνε ὀλίγαι εἰς τὸν κόσμον. Μεταξὺ αὐτῶν ὅμως μερικαὶ φθάνουν σχεδὸν νὰ συναγωνίζονται καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τοῦ πλούτου, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τοὺς θρόνους των ἰδίως εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἡ σενόρα Κουζίνο, ἂν καὶ δὲν εἶνε ἡ πλουσιωτέρα ἐν τούτοις θεωρεῖται ὡς μία ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας γυναῖκας τοῦ κόσμου. Ἡ περιουσία της κινητὴ καὶ ἀκίνητος ὑπολογίζεται ὡς ὑπερβαίνουσα τὰ χίλια ἑκατομμύρια φράγκα. Κατάγεται ἀπὸ τὴν Χιλὴν καὶ εἶνε χήρα...

Ἡ κόρη τοῦ Κρουπ Βέρθα εἶνε ἀναμφιβόλως ἡ πλουσιωτέρα γυνὴ τῆς Γερμανίας. Ἔχει εἰσόδημα ἑβδομαδιαῖον 250 χιλιάδων φράγκων. Εἰς ἐπίμετρον ἡ κυρία Βέρθα εἶνε οἰκονυρὰ πρώτης τάξεως καὶ κάθε ἄλλο παρὰ φιλάργυρος, καίτοι ὅλης της τὴν προῖκα τὴν εἶχε ράψει μόνη της. Ἡ περιουσία της προέρχεται ὁλόκληρος ἀπὸ τὰ κανόνια τοῦ Γέρω-Κρουπ.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὰ πρωτεῖα ἀνήκουν εἰς τὴν Χέττο Γκρὴν, ἥτις ἔχει περίπου 60 ἑκατομμύρια δολλάρια, ἤγουν 300 ἑκατομμύρια φρ.

Πλουσιωτέρα τέλος Γαλλὶς ἐθεωρεῖτο ἡ Πρίγκηπισσα Μαρία Βοναπάρτου, ἡ νῦν σύζυγος τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος. μὲ περίπου 250 ἑκατομμύρια φρ., ἂν καὶ ἄλλοι τ' ἀναβιβάζουν εἰς περισσότερα.

* * *

Ἀφθονοῦν κατ' αὐτὰς τὰ λεμόνια, ὁ ὑγιεινότερος τῶν καρπῶν. Ἀκούσατε μερικὰ θαύματα ποῦ κάμνει τὸ λεμόνι:

—Γαργάρα μὲ πυκνὴν διάλυσιν ζωμοῦ λεμονιοῦ καὶ ὕδατος θεραπεύει τὸν πονοκέφαλον καὶ τὸ κρυολόγημα.

—Ἥμισυ λεμόνιον στραγγιζόμενον μέσα εἰς καφὲν χωρὶς ζάχαριν θεραπεύει τὸν πονοκέφαλον σχεδὸν πάντοτε.

—Μία δυνατὴ λεμονάδα χωρὶς ζάχαριν, ὅταν τὴν πιῇ κανεὶς πρὶν ἀπὸ τὸ φαγητὸν εἶνε θαυμάσιον προληπτικὸν καὶ θεραπευτικὸν τῶν νοσημάτων τῆς χολῆς.

—Ὁ ζωμὸς τοῦ λεμονιοῦ ἐπιφέρει πῆξιν εἰς τὸ γάλα. Καὶ ἂν τὸ γάλα οὕτω πηγμένον ὡς γιαούρτι τὸ θέσωμεν δι' ἐμπλάστρων ἐπὶ ἐξογκωμένων ἐκ ρευματισμῶν μερῶν τοῦ σώματος ἐπέρχεται μεγάλη ἀνακούφισις τοῦ πάσχοντος.

—Καραμέλες ἀπὸ φυσικὸν ζωμὸν λεμονιοῦ ἢ—ἀκόμη καλλίτερα—ζάχαρη διαλυομένη εἰς ζωμὸν λεμονιοῦ εἶνε τὸ καλλίτερον φάρμακον διὰ τὸν βῆχα.

—Μία ζεστὴ λεμονάδα προτοῦ πέσῃ κανεὶς τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν κλίνην θεραπεύει καὶ τὸ δυνατώτερον κρυολόγημα.

—Ἓν τεμάχιον ὑφάσματος βρεμμένον εἰς ζωμὸν λεμονιοῦ καὶ τοποθετημένον ἐπάνω εἰς αἱμορραγοῦσαν πληγὴν παύει τὴν αἱμοραγίαν.

—Καὶ τέλος ὀλίγες σταγόνες ζωμοῦ λεμονιοῦ εἰς τὸ νερὸν σκοτώνουν ὅλα τὰ μικρόβια. Οὔτε τοῦ τύφου δὲν διαφεύγουν. Καὶ δι' αὐτὸ οἱ ἰατροὶ τὸ θέρος συνιστοῦν τὸ λεμόνιον ὡς τὸ καλλίτερον προφυλακτικὸν κατὰ τοῦ τύφου.

* * *

Ὁ τελευταῖος τρόπος ἀσφαλείας τῆς μόδας σήμερον εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν εἶνε ἡ ἀσφάλεια ἐναντίον τῆς «ἀπωλείας τῆς καλλονῆς» καὶ πολλαὶ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι ἀριθμοῦν μεταξὺ τῶν πελατῶν των πλείστας ἐκ τῶν ὡραιοτέρων ἠθοποιῶν καθὼς καὶ ἐκ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος καλλονῶν.

Μία Ἀμερικανὶς ἠθοποιὸς ἡ μὶς Τίζον ἠσφάλισε τὰ μάτια της ἀντὶ 125 χιλ. φρ. Φρονεῖ δὲ ὅτι τὸ ποσὸν δὲν εἶνε ὑπερβολικὸν διότι αὐταὶ αἱ χιλιάδες δὲν θὰ ἤρκουν νὰ τὴν παρηγορήσουν ἐὰν κανὲν δυστύχημα ἤθελεν τὴν στερήσει τῶν ὀφθαλμῶν της, ἀπὸ τὴν παθητικὴν ἔκφρασιν, ἀπὸ τὸ ἀκαταμάχητον αὐτῶν ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ὀφείλεται εἰς τὰς μακρὰς βλεφαρίδας καὶ τὰς ἀκτινοβόλους κόρας των,—πράγματα ποῦ τὴν ἔκαμαν ἀ ἀποκτήσῃ τὴν μεγάλην φήμην της εἰς τὸν θεατρικὸν κόσμον.

Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουν ἠθοποιοὶ αἱ ὁποῖαι ἐκτιμοῦν εἰς μετρητὰ τὸ κάλλος των. Ἡ δίνις Φριὲλ ἠσφάλισε ἐπίσης τὰ μάτια της ἀντὶ 125 χιλ. φρ., φρονεῖ ὅμως ὅτι τὰ μαλλιά της ἔχουν περισσοτέραν ἀξίαν εἰς μετρητὰ καὶ τὰ ἠσφάλισεν ἀντὶ 190 χιλ. φρ. Ἡ δεσποινὶς Μάντ Χάρι, μία ἄλλη Γαλλὶς ἠθοποιός, ἠσφάλισε τοὺς περιφήμους ὤμους της ἀντὶ 65 χιλ. φρ. Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ φωνὴ τῆς Ρετζίνας Μπαντὶ εἶνε ἠσφαλισμένη ἀντὶ 1,259,000 φρ. Τέλος ἡ διάσημος μπαλαρίνα Ναπιερσσκορόσκα ἔχει ἀσφαλίσει τὰ πόδια της ἀντὶ 315.000 φράγκων.

* * *

Ἀμερικανική τις ἐφημερὶς γράφουσα περὶ τοῦ περιεργοτάτου προβλήματος τῆς πολυλογίας τῶν γυναικῶν ἐξηγεῖ ὅτι ἡ πνευματικὴ ἐπιφάνεια τῆς γυναικὸς εἶνε σχετικῶς μεγαλειτέρα τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ ὄργανα δι' ὧν ἐπικοινοῦσιν οἱ πνεύμονες μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε ἀπεναντίας μικροτέρα, εἰς τρόπον ὥστε τὰ πράγματα συμβαίνουσιν ἀκριβῶς ὅπως ὅταν χύνεται ὑγρὸν, ἡ ταχύτης τῆς ἐξόδου εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν εὐρύτητα τοῦ λαιμοῦ τῆς φιάλης. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ ἀνὴρ ἐξαντλεῖ ταχέως τὴν φωνητικὴν καὶ ὁμιλητικὴν αὐτοῦ δύναμιν, ἐνῷ ἡ γυνὴ ἀντιθέτως δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν δύναμιν ταύτην ἐπὶ πολύ.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Μὲ μεγάλην μεγαλοπρέπειαν ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος τὸ μνημόσυνον Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

—Μετὰ τὴν δέησιν ὡμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Σωτηριάδης.

—Ὁ λόγος του ἦτο ὡραιότατος.

—Ἡ λαμπαδηφορία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἡ διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς ἀπέτυχε οἰκτρότατα.

—Ἡ ἕδρα τῆς νέας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας ἐπροτάθη εἰς τὸν ποιητὴν κ. Ἀριστ. Προβελέγγιον, ὁ ὁποῖος ὅμως ἠρνήθη νὰ τὴν δεχθῇ.

—Ἡ ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἑωρτάσθη ἐφέτος μὲ πρωτοφανῆ ἐνθουσιασμόν.

—Ἡ ἀγωνία, τὸ ἄλγος καὶ ὁ πόνος ὁ ὁποῖος ἐπὶ τόσας ἡμέρας συνεκλόνησε τὸν Λαόν, τὴν ἡμέραν, τῆς ἑορτῆς τοῦ Βασιλέως ἐξέσπασεν εἰς μίαν χαρὰν καὶ ἕναν ἐνθουσιασμὸν ἀσυγκράτητον.

—Τὰ εἰς τὰς Ἀθήνας θέατρα ἔφθασαν τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα.

—Τὸ τελευταῖον κτίζεται εἰς τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας.

—Ὑπολογίζεται ὅτι τριάντα χιλιάδες λαοῦ διῆλθεν τὴν ἡμέραν τῶν ἑορτῶν καὶ ἐζητωκραύγασεν πρὸ τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων.

—Συγκινητικὸν μνημόσυνον ἐτέλεσεν ὁ λόρδος Μπαλφὸρ καὶ ἄλλα μέλη τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ Λονδίνου ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς «Λουζιτανίας».

—Ἐπιβάντες εἰδικοῦ ἀτμοπλοίου μετέβησαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταβυθίσεως.

—Ἐκεῖ ἔψαλον ἐπιμνημοσύνους εὐχὰς καὶ ἐσκόρπισαν ἄνθη εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἀτυχῶν ναυαγῶν.

—Εἰς τὰ Φύλλα ἠυξησαν αἱ κομψαὶ συγκεντρώσεις των.

—Εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν κατάστημα τῆς κυρίας Εὐαγγελίας Μπουλούκου—ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 10—ἐπρωμηθεύθησαν τὰ καπέλλα των ἐφέτος ὅλαι αἱ κομψαὶ Ἀθηναῖαι.

—Γοῦστο, κομψότης, τιμαὶ λογικαί, προθυμία εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, ὅλα τὰ εὕρισκον συγκεντρωμένα ἐκεῖ.

—Αἱ κυρίαι τῶν Ἀθηνῶν εἶνε ὅλαι ἐνθουσιασμέναι μὲ τὴν κυρίαν Εὐαγγ. Μπουλούκου.

—Βρίσκουν εἰς αὐτὰ τὴν καλλιτεχνίδα καὶ τὴν κυρίαν ἐν ταὐτῷ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ «Θάνατος», ἡ ἐξόχως βαθυστόχαστος καὶ ὑποβλητικὴ μελέτη τοῦ Βέλγου ποιητοῦ φιλοσόφου Μαίτερλιγκ, μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τὸν κ. Χ. Δαραλέξην ἐξεδόθη εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Φέξη. Θέμα τῆς μελέτης ταύτης εἶνε τὸ ἄπειρον μυστήριον τοῦ θανάτου, ἡ μεγάλη ἀπορία τοῦ ἂν ὑπάρχῃ μετὰ θάνατον ζωὴ καὶ ὑπάρχουσα ποία τις εἶνε. Αἱ πίστεις καὶ αἱ ὑποθέσεις τῶν θρησκειῶν, τῶν φιλοσοφικῶν θεωριῶν, τῶν ἐπιστημονικῶν ἀντιλήψεων διερευνῶνται μὲ σαφήνειαν, καθορίζεται δὲ τί ἐξ ὅλων αὐτῶν εἶνε ἄξιον ἀποδοχῆς καὶ τί παρουσιάζει ὡς δημιούργημα αὐθαιρέτου ἠθικῆς σκοπιμότητος. Ἀντὶ ἄλλης περιλήψεως παραθέτομεν τίτλους τινῶν κεφαλαίων· «Ἡ ἀδικία μας πρὸς τὸν θάνατον». — «Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς νεκρούς». — «Ἡ μετενσάρκωσις». — Δύο ἀπόψεις τοῦ ἀπείρου».

«Ἡ θέσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ἀμερικῇ».—Ὁ κ. Αλ. Κρίκος βαθὺς μελετητὴς τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ μᾶς ἀποκαλύπτει διὰ τῶν σελίδων τοῦ βιβλίου του τὴν ἀληθινὴν θέσιν τοῦ παλαίοντος, νικῶντος, πάσχοντος, τοῦ καταστραφέντος, τοῦ ἀνυψωθέντος, τοῦ ἐργαζομένου, τοῦ στενάζοντος Ἑλληνισμοῦ τῆς ἀπεράντου Αμερικῆς. Παίρνει ἕνα μαχαίρι κοπτερὸ καὶ ἀλύπητα κόπτει κρέατα σάπια καὶ κρατῶν καυτήριο προσπαθεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνιάτους πληγὰς ποὺ βασανίζουν τὰ πάσχοντα μέλη τῆς Μεγάλης ἑλληνικῆς Οἰκογενείας. Συνιστῶμεν τὴν μελέτην τοῦ ἔργου τούτου ἀξίου τῆς προσοχῆς τῶν ἰθυνόντων κύκλων.

«Ἑρμηνευτικαὶ Ὁμιλίαι ἐπὶ τοῦ Συμβόλου τῆς Ἀγίας καὶ Ἀμωμήτου» ἡμῶν Πίστεως ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Πέτρας κ. Τίτου. Ἐξεδόθησαν εἰς τόμον γλαφυρὰν ὁμιλίαι τοῦ διαπρεποῦς ἱεράρχου τοῦ Κράτους ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ὑπέροχον μόρφωσίν του καὶ τὰς ἄλλας χριστιανικὰς ἀρετὰς τιμᾷ τὴν ἀνωτάτην ἱεραρχίαν τοῦ Κράτους. Ὁ πολυμαθὴς ἱεράρχης μὲ γλῶσσαν ρέουσαν, μὲ ἐννοίας βαθυστάτας, μὲ εἰκόνας μεγαλειώδεις μᾶς εἰσάγει εἰς τὸ σπουδαιότατον θέμα του. Ἡ ἐργασία του εἶνε μνημειώδης καὶ ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς Βιβλιοθήκης παντὸς διανοουμένου Χριστιανοῦ.

Η Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Συνεκροτήθη ἡ ἐτησία Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ὁ πρόεδρος κ. Διονύσιος Στεφάνου προέτεινεν, ἵνα ἡ Συνέλευσις ὑποδέξῃ εὐλαβῶς εἰς τὸν Μέγα Στρατηλάτην Βασιλέα τὰς εἰλικρινεῖς αὐτῆς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς τελείας καὶ ταχείας ἀναρρώσεώς Του. Ἡ Συνέλευσις ὀρθία καὶ ἐν συγκινήσει ἀπεδέχθη ὁμοφώνως τὴν πρότασιν τοῦ κ. Στεφάνου.

Ἀνεγνώσθη μετὰ τοῦτο ἡ λογοδοσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν. Ὁ πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως κ. Στεφάνου καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς κ. Ἡλιάσκος παρέσχον προθύμως πᾶσαν αἰτηθεῖσαν πληροφορίαν σχετικῶς μὲ τὰς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐπιτευχθείσας εἰσπράξεις ὁλοκλήρων δεκάδων ἑκατομμυρίων, παρὰ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις, ἐξ ὧν εἰσπράξεων καὶ μόνον ἐπετεύχθη, ὥστε ἡ Τράπεζα νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς πάσας τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, ὡς ἐπίσης σχετικῶς μὲ τὰς ἐπιτευχθείσας μεγάλας οἰκονομίας εἰς τὰ γενικὰ ἔξοδα τῆς Τραπέζης, αἱ ὁποῖαι οἰκονομίαι κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος θὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὸ διπλάσιον ποσὸν ἤτοι εἰς ἑκατομμύριον καὶ πλέον.

Ὁ κ. Δ. Ράλλης, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς εὐχαρίστου ἀνακοινώσεως, τῆς ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου περιλαμβανομένης, λέγει ὅτι καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἁμᾶς τῶν κεφαλαιούχων, ἡ ἀντιπροσωπευομένη παρὰ τῆς Τραπέζης Παρισινῆς Ἑνώσεως, εἶνε διατεθειμέναι, ὅταν αἱ περιστάσεις ἐπιτρέψωσι τοῦτο, νὰ μελετήσωσι τὰ λεπτὰ μέτρα ποὺ παράσχωσι τῇ Τραπέζῃ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν συνδρομὴν αὐτῶν, συνιστᾷ δὲ ἵνα τὰ μέτρα ταῦτα μελετηθῶσιν ἀπὸ τοῦδε, εἰς τρόπον ὥστε, ἅμα ἐπιστῇ ἡ στιγμὴ τεθῶσιν εἰς ἄμεσον ἐφαρμογὴν καὶ μὴ ἀπόλλυται καὶ ἄλλος χρόνος.

Ὁ πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως κ. Στεφάνου καὶ ὁ Γεν. Διευθυντὴς κ. Ἡλιάσκος, ἐπεξηγοῦντες τὴν ἔννοιαν τῆς περικοπῆς ταύτης, διαβεβαιοῦσιν ὅτι τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ Γεν. Διεύθυνσις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔκαυσαν μελετῶντες τὰ μέτρα ταῦτα, εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἐν καιρῷ ἐφαρμογὴν θέλουσι κατὰ τὸ δυνατὸν συντρέξει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἡ ἐν Παρισίοις κεφαλαιοῦχοι, ὡς εἶχον τὴν εὐμένειαν νὰ δηλώσωσιν.

Ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ι. Δροσόπουλος, λαβὼν τὸν λόγον, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ τως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ὡς μέγας μέτοχος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, καὶ συνεπῶς ἐνδιαφερομένη, καὶ διότι πρόκειται περὶ Οἰκονομικοῦ Ὀργανισμοῦ πολλὰς ἐν τῷ παρελθόντι παρασχόντος ὑπηρεσίας καὶ μέλλοντος καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ παράσχῃ τοιαύτας, ἐξεδήλωσε πᾶσαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς νὰ ἐπέλθῃ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀρωγὸς εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν, δὲν παρέλειψε δὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ μελετήσῃ τὰ μέτρα, ἅτινα θὰ ἐπέφερον τὸ ἀγαθὸν τοῦτο. Ἡ μελέτη αὕτη συνεχίζεται· ἀλλὰ δέον νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ μέτρων οἰκονομικῆς φύσεως, αἱ σημεριναὶ περιστάσεις δὲν εἶνε εὔθετοι εἰς ἐφαρμογήν. Ἐξέφρασεν ὅμως τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐλπίδα ὁ κ. Δροσόπουλος, ὅτι αἱ γενικαὶ αὗται ἀνώμαλοι περιστάσεις θὰ παρέλθωσι συντόμως, καὶ τότε θὰ συνηθῶσι πάντες οἱ παράγοντες νὰ πραγματοποιήσωσι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ὅπως συντρέξωσι τὸ ἵδρυμα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἵνα δυνηθῇ τοῦτο καὶ συνεχίσῃ τὴν ἀποστολήν του.

Ἡ Συνέλευσις ἤκουσε μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ κ. ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐξέφρασε δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τὸ πρῶτον πιστωτικὸν ἵδρυμα τοῦ Κράτους διὰ τὰς τοιαύτας διαθέσεις του ὑπὲρ τῆς Τραπέζης.

Μετὰ τοῦτο ἐπεκυρώθη παμψηφεὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Μαρίνου Λάσκαρη, Διευθυντοῦ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπέζης, ὡς Συμβούλου. ἐξελέγησαν δὲ καὶ πάλιν παμψηφεὶ Σύμβουλοι ἐκεῖνοι, ὧν ἔληξεν ἡ θητεία, ἤτοι οἱ κ. κ. Βερούγκ, Α. Ζαρίφης τὸ ἀρξάμενον ἔτος τακτικὰ μὲν οἱ κ. κ. Ε. Μαργέλλος, Π. Λιδωρίκης καὶ Σ. Τυπάλδος, ἀναπληρωματικοὶ δὲ καὶ οἱ κ. κ. Γ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ Ι. Λομβάρδος.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐὰν αἱ Ἀθῆναι δύνανται νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὰς τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους των, μία ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον συνεκεντρώθη πλουσία ἐπίπλωσις, ἀπαστράπτουσα καθαριότητος, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ καὶ τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΑΣ. Πρῶτον αὐτὸ ἐκαινοτόμησενεἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθηνῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἀγνοῦ καὶ νωποῦ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ! Τὰ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ του κατέστησαν ὀνομαστά, ὅλα δὲ τὰ εἴδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται ἄφθονα, εὐθηνὰ καὶ μὲ ὑλικὰ ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ εἴδη τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὅλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὅλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὑρίσκουν θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποὺ φροντίζουν ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι καὶ ἀκόμη δικαιώτερον οἱ συχνάζοντες εἰς θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασίν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτικόν των ἢ τὸ παγωμένο γάλα των, ἢ τὴν ἀύραν κρέμαν των εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48—ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛ. Δρ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαταστήματα:

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Ἰωαννίνοις, Χίῳ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει. (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῷ, Σμύρνῃ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩι: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Ζαγαζίκ.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι: (No 22 Fenchurch Street).

ΕΝ ΛΕΜΕΣΩι (Κύπρου)

ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ Βαθέος (Σάμου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Δ. Στεφάνου (Ἀντιπρόεδρος), ***Ἰάκωβος Μπονιὲ*** (Διευθύνων Σύμβουλος), ***Ἰω. Ἀθηνογένης, Κ. Βερούγκ, Δ. Ζαρίφης, Σ. Εὐγενίδης, Βαρόνος δὲ Νεφλίζ, Ἐμμ. Ροδοκανάκης*** καὶ ***Μ. Λάσκαρης***

Γενικὸς Διευθυντὴς
Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις τηλεγραφικὴ

ΑΘΗΝΑΙΚΗΝ-ATHENOCLES

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι· Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας λ)σμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν, ἐπιταγὰς (chéques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὁ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chéques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chéques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Ταμευτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

MADAME SOPHIE ZILLER

RUE SOLONOS No 1

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Lecons d' acomdagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Reforme pianistique.» Systeme Deppe

1 Lecon par semaine 15 fr. le cachet
2 » » » 10 » » »
1 » tous le 25 jours 5
(Chez elle de 3—5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξειδευόντων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἁπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν

		Θέσις Α'	Β'	Γ'
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» Ἄργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Τρίπολιν	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Κυπαρ.	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ἀκρ.	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργον	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	15.55	13.55

Ἐκ Πατρῶν

Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Λεχαινὰ	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Αἴγιον	Εἰσιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50

Ἐκ Τριπόλεως

Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.30
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελειότερα ἀσπρόρρουχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποίκιλτα κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας εἰς ὑφάσματα. Δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιάζουσα εἰς τοὺς Καταστηματάρχας τούτους εὐγένεια καὶ ἀβρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

6.30 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.00 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
3.35 π.μ. Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
12.00 μ. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

7.40 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
11.45 π. μ. Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ. Διὰ Κυλλήνην (λουτρὰ) Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.50 μ. μ. Διὰ Κυλλήνην (λουτρὰ), Πύργον Ὀλύμπια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ. Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργον, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π. μ. Διὰ Πύργον, Ὀλύμπια, Τρίπολιν.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 μ. μ. Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ. μ. Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.15 μ. μ. Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης (λουτρῶν) Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 μ. μ Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλιόμ.	(Α. Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἔκπτωσις 25 ο/ο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
2500 χιλιόμ.	(Α' Θ. Δρ. 210)	
	(Β' Θ. Δρ. 175)	διαρκείας
ἔκπτωσις 40 ο/ο	(Γ' Θ Δρ. 105)	1 μηνὸς

SALON FEMINA

CONST. DESIPRIS & L. THEODOSSIOU

COIFFEURS DES DAMES

RUE HERMES No 7 — ATHÈNES

Ondulation Marcel: Postiches d' art, Cheveux Garantis, Frisure Naturelle, Manucure.

Secret Oriental: Teinture a Base de Henné, Nuances solides et Naturelles.

EMPLOI FACILE

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων
Ἱδρυθὲν τῷ 870

Μεγάλαι ἀποθῆκαι χάρτου Ἐφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος.

Μεγάλαι ἀποθῆκαι εἰδῶν γραφικῆς ὕλης πάσης προελεύσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργοστάσια Καταστίχων, Φακέλλων καὶ φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνοι ἐκδόται ἐν Ἑλλάδι Ἐπιστολικῶν δελταρίων.

Δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτελούμεναι τάχιστα. Ἐξεδόθησαν πλέον τῶν 500 εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητον Τυπογραφεῖον μὲ 10 πιεστήρια διὰ μικρὰς ἐπιμελημένας ἐργασίας (Travaux de peville) ὡς καὶ διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακαταθήκη φωτογραφικῶν πλακῶν καὶ χάρτου διαφόρων προελεύσεων. Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν Impérial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Γνωστοποιεῖται ὅτι τὴν 16ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον ἐπαναληφθήσεται ἡ μειοδοτικὴ ἐκμοπρασία διὰ τὴν προμήθειαν 3.400 δεσμίδων χάρτου ἀναγκαιούντος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους, ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Διευθύνσεως τῆς Στατιστικῆς, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀρ. 17,997 ἐ. ἔ.

.... (Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας)

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Θὰ μάθετε μόνον ὅταν πλύνεσθε μὲ «Savon Filoderma» (Σάπων Φιλόδερμα).

Διὰ τοῦ «Filoderma Savon» κατορθώνετε τὴν ὡραιότητα τοῦ προσώπου, τῶν χειρῶν καὶ τοῦ σώματος.

Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως παρὰ τῶν κ. κ. ἰατρῶν διὰ τὰ βρέφη, εἶνε ἄγνὸς, λευκὸς, ἀρωματικός.

Ἀποκλειστικὴ πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανικὴ διὰ τὴν παλαιὰν καὶ νέαν Ἑλλάδα. **Μυροπωλεῖον Μπαχαρία ἐν Ἀθήναις, Σταδίου 31.**

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἕνεκα τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν καθαρισμοῦ τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου εἰς διάφορα αὐτοῦ σημεῖα, κυρίως δὲ εἰς τὸ πλησίον τῆς πόλεως τμῆμα Ἀμπελοκήπων—Χαλανδρίου πρὸς ἀφαίρεσιν εἰσχωρησασῶν ριζῶν δένδρων, θέλει ἐξακολουθήσει ὑφισταμένη ἡ παρατηρουμένη θόλωσις τοῦ ὕδατος εἰς τὰς συνοικίας τῆς πόλεως τὰς τροφοδοτουμένας ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐργασίας ταύτης τοῦ καθορισμοῦ ἀποβλέπουσα καὶ εἰς αὔξησιν τοῦ ὕδατος τῆς πόλεως καὶ εἰς τὴν καθαριότητα καὶ ἀπαλλαγὴν τοῦ ὑδραγωγείου ἀπὸ ξένων ἐν αὐτῷ ὑλῶν, ριζῶν, ἰλύος κτλ. εἶνε ἀναπόφευκτος, ἡ δὲ ἐκ ταύτης προερχομένη παροδικὴ θόλωσις τοῦ ὕδατος οὐδόλως συντελεῖ εἰς ἀλλοίωσιν τῆς ποιότητος αὐτοῦ. δυναμένη δ' εὐκόλως νὰ ἀποτραπῇ διὰ μικρᾶς κατ' οἶκον διϋλίσεως.

(Ἐκ τοῦ Ὑδραυλικοῦ Τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.)

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάρπου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1914—31 Μαΐου 1915

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτραι ἑνετ καὶ
1914—1915	204.692.790
1913—1914	227.455.608
1912—1913	234.937.263

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη		Ποσὸν δελτίων	Συμψηφισμὸς	Ὑπόλοιπον
1914—1915	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθούσης χρήσεως	102.758.300	89.994.200	12.764.100
1913—1913	» » » »	79.044.600	63.509.700	15.534.900
1912—1913	» » » »	88.025.200	74.533.200	13.492.000

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Ἔτη	Εἰσαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ	Ὑπόλοιπον
1914—1915	36.253.177	32.103.625	4.149.552
1013—1914	22.140.163	13.431.027	8.709.136
1912—1913	15.767.319	10.294.765	5.472.554

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΛΤΙΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ἐνεχυριάσεις	Παραλήψεις	Ὑπόλοιπον
1914—1915	4.317.300	4.025.100	292.200

Σημείωσις.—Ἐκτὸς τῶν λιτρῶν ἑνετικῶν 204.692.790 τῆς ἐξαγωγῆς παρέμειναν καὶ ἀνεκκαθάριστοι διασαφήσεις παρὰ τῷ τελωνείῳ Πατρῶν τὴν 10 Ἀπριλίου ἐ. ἔ λιτρ. ἑνετ. 5.716.370 μικτοῦ βάρους.

Διετέθησαν μέχρι 31 Μαΐου ἐ. ἔ. ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς Ἑταιρίας πρὸς δρ. 145 δι' ἐξαγωγὴν λ. 3.781.588.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1915

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΝ

Τοὺς κυριωτέρους ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥΣ ΟΙΚΟΥΣ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ δέχεται παραγγελίας διὰ τὴν κατασκευὴν ΕΙΚΟΝΩΝ παντὸς σχήματος.

Δεπτομερείας εἴτε διὰ προφορικῆς συνεννοήσεως εἴτε δι' ἐπιστολῆς.

Ὁδὸς Μενάνδρου 83—ΑΘΗΝΑΣ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὁλόκληρος σελὶς εἰς ἓν τεῦχος	Δραχ.	60
Ἡμίσεια » »	»	35
Τέταρτον σελίδος » »	»	20
Ὄγδοον » » »	»	12

Διὰ χῶρον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογοι

Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἐξ τεύχη ἢ περισσότερα ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α'. τόμος	Φρ.	3.00
» Β'. »	»	2.00
» Γ'. »	»	1.50
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ Ἱστορικὸν μυθιστόρημα ἐξ ὑπερεπτακοσίων σελίδων.	»	5,00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΜΟΝΑΧΗ Δρᾶμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον.
Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ Δρᾶμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.
Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ Δρᾶμα ἱστορικὸν τρίπρακτον.
Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὸν δραμάτιον μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν
ΟΤΑΝ ΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΧΡΗΜΑ, Δρᾶμα κοινωνικὸν τρίπρακτον, Πάντα διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς.

Σειραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ Α'. Β', Γ', Δ', Ε', ΣΤ' καὶ Ζ'. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 25 φρ. ἑκάστη.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ,,

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ "ΣΤΑΡ,,

13—15 Στοὰ Ἀρσακείου—Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 21

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μηνιαίας δόσεις ἐκ δρ. 40
Ὅλα τὰ τραγούδια ὅλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν, καὶ ὅλα τὰ νεώτερα succés.
Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπους καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.